

Tirsdag den 9. september 2014 (D)

1

105. møde

Tirsdag den 9. september 2014 kl. 9.20

Dagsorden

1) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven. (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.).

Af skatteministeren (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 11.06.2014. 1. behandling 14.08.2014. Betænkning 08.09.2014).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 201:

Forslag til finanslov for finansåret 2015. Af finansministeren (Bjarne Corydon). (Fremsættelse 26.08.2014).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2018.

Af finansministeren (Bjarne Corydon). (Fremsættelse 26.08.2014).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om ændring af lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansårene 2014-2017. (Konsekvenser af Aftaler om Vækstpakke 2014 m.v.).

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

 $(Fremsættelse\ 26.08.2014).$

K1. 09:20

Samtykke til behandling

Formanden:

Mødet er åbnet.

Det punkt, der er opført som nr. 1 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven. (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.).

Af skatteministeren (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 11.06.2014. 1. behandling 14.08.2014. Betænkning 08.09.2014).

K1. 09:20

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

K1. 09:20

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 98 (V, S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 10 (LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 201:

For slag til finanslov for finansåret 2015.

Af finansministeren (Bjarne Corydon). (Fremsættelse 26.08.2014).

Kl. 09:21

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Christensen som Venstres ordfører.

Kl. 09:21

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Jeg kendte engang en klog socialdemokrat. Han var påpasselig med skatteborgernes penge, og han tog ingen risici med dansk økonomi.

Nu hænger den slags socialdemokrater jo ikke på træerne, så derfor var jeg glad for ham, og jeg husker stadig, hvordan han sidste år sagde sådan her:

»... det ligger uden for rammerne af en ansvarlig linje at øge underskuddet yderligere. Dette ville medføre en ganske betydelig risiko for overskridelse af grænsen i budgetloven og Finanspagten, hvilket vil kunne svække troværdigheden om den danske økonomi.«

Den kloge socialdemokrat var finansministeren i 2013, nemlig hr. Bjarne Corydon, og det citat, jeg fremhævede, kan man læse i sidste års finanslov. Desværre har finansministeren i 2014 ikke lyttet til finansministeren i 2013. Den finansminister, vi har nu, har sat forsigtigheden over styr. Han vil gå lige til kanten og øge underskuddet på de offentlige finanser til 3 pct. af BNP – det maksimalt tilladte. Der skal ikke meget til, at det kan gå galt, hvis f.eks. indtægterne fra pensionsbeskatningen svigter, eller hvis regeringens særdeles optimistiske skøn for væksten viser sig at være forkerte, sådan som de har været mange gange tidligere. Vi risikerer så at få en ny henstilling fra EU på grund af regeringens letsindighed. Det er at skabe usikkerhed; det er at tage chancer om Danmarks økonomiske troværdighed; og det er at løbe en unødig risiko i forhold til de obligationsrenter, som boligmarkedet er så afhængigt af. Oven på krisen arbejder danskerne hårdt på at nedbringe deres gæld, og det er derfor, at privatforbruget lader vente på sig. Hvis regeringen gør gælden dyrere, kan det for alvor blive vanskeligt at komme ud af krisen.

Nu kan man jo så konstatere, at vi går ind i et valgår, og sådan opførte Socialdemokraterne sig også sidst, vi gik ind i et valgår. Dengang lovede Socialdemokraterne fair løsning og fair forandring. Det blev heldigvis aldrig til noget, for regeringsmagten har altså indtil videre haft en civiliserende effekt på Socialdemokraterne. Men nu er det, som om Socialdemokraterne kan mærke magten forsvinde igen, og så vender man tilbage til fortidens synder.

Én ting er regeringens grænsesøgende adfærd med hensyn til det offentlige underskud – det er galt nok i sig selv – noget andet er regeringens underlige prioriteringer i finansloven. Lad mig bare give et eksempel: Først lægger regeringen op til at fjerne boligjobordningen, som har sikret beskæftigelse i byggeriet blandt håndværkere – tømrere, elektrikere og vvs-folk – og dernæst lægger regeringen op til at øge fradraget for fagforeningskontingenter til de allerdyreste fagforeninger. Måske giver det et par job til et par fagforeningsbureaukrater, der kan hjælpe regeringen, men det giver ikke et eneste ærligt og redeligt job i den private sektor. Det er ren bestikkelsespolitik.

I Venstre har vi to mål med vores finanslovsforslag. For det første vil vi sikre troværdighed om dansk økonomi, så vi kan komme godt ud af krisen og der er tryghed om familiernes gæld. Derfor har vi med vores finanslovsudspil sikret en sikkerhedsmargin på 4 mia. kr. For det andet vil vi opmuntre til vækst ude i samfundet ved at lette en række byrder på borgere og virksomheder. Derfor lægger vi op til skatte- og afgiftslettelser for 5 mia. kr., herunder bl.a. en fortsættelse af boligjobordningen og en afskaffelse af NO_X-afgiften og en række punktafgifter.

Vores midler er enkle og ligetil. Vi vil holde de offentlige udgifter i ro i kraft af et udgiftsstop. Vi vil gerne have vækst, men væksten skal være ude i samfundet, ude hos borgerne og ikke i de offentlige udgifter. Det er derfor, at vi udtrykkeligt siger udgifts*stop* og ikke *nul*vækst. Det gør vi for at understrege, at Venstre er stærk tilhænger af vækst der, hvor pengene kommer fra, nemlig hos de private, og ikke der, hvor de bruges, nemlig i det offentlige.

Kl. 09:26

Da VK-regeringen i 2010 lancerede tanken om at lægge låg over de offentlige udgifter, var der mange økonomer, der satte spørgsmålstegn ved, om det overhovedet kunne realiseres. Men når man kigger på, hvordan virkeligheden så har været ude i kommunerne, f.eks. fra 2011 til 2013, og kigger på de kommunale serviceudgifter, har der været et udgiftsstop, ja, udviklingen har endda været svagt negativ. Venstres politik er dermed i fuld overensstemmelse med virkeligheden. Et udgiftsstop, på den måde som vi har foreslået det, giver i princippet mulighed for at have det samme antal offentligt ansatte og kunne købe det samme antal varer. Men vi har ikke tænkt os, at den offentlige sektor skal støbes i beton. Nogle steder skal vi bruge mere, andre steder skal vi bruge mindre – inden for rammerne af udgiftsstoppet. Hvis man vil bruge flere penge ét sted, skal der prioriteres eller effektiviseres andre steder.

Vi finder i alt finansiering for 12 mia. kr. og bruger 8 mia. kr. Det giver en bundlinje, som er 4 mia. kr. bedre end den, der er i regeringens finanslovsudspil, og dermed en sundere økonomisk politik. Vi undgår at gå helt op på et underskud i størrelsesordenen 3 pct. af BNP, og vi undgår dermed at gå helt til kanten af EU's regler for underskud

Nogle vil sikkert spørge, hvor mange ekstra arbejdspladser vores finanslovsforslag så giver, og jeg vil afstå fra at sætte præcise tal på, men ifølge Dansk Byggeri giver boligjobordningen ca. 5.000 arbejdspladser, ifølge Dansk Metal giver NO_X-afgiften 1.300 arbejdspladser, og ifølge Finansministeriet giver ændrede harmonikrav op til 2.000 arbejdspladser. En del af vores finansiering er fra udisponerede puljer og reserver i regeringens eget finanslovsforslag, det er ca. 4 mia. kr. Derudover er der en satspulje, en forskningsreserve m.v.

Der er så selvfølgelig nogle meget konkrete områder, hvor vi ganske enkelt mener, at der er behov for, at vi skærer til. Vi foreslår en besparelse på 2,6 mia. kr. på ulandsbistanden ved at holde os til FN-målet om en ulandsbistand på 0,7 pct. af BNI. Dermed vil vi fortsat være blandt de kun fem lande i verden, som opfylder FN-målet, og hver dansker vil stadig væk betale 2.500 kr. i ulandsbistand, hvilket er cirka dobbelt så meget, som både tyskere og franskmænd betaler.

Vi vil holde fast i et fradragsloft for fagforeningskontingenter på 3.000 kr. og i stedet bruge de 510 mio. kr. på at hjælpe alle danskere med f.eks. boligjob eller lavere skat i bunden af skalaen. Vi vil altså ikke kun hjælpe regeringens venner i fagbevægelsen, men alle danskere i beskæftigelse. Med beskæftigelsesreformen fra juni effektiviserede vi beskæftigelsesindsatsen sammen med regeringen, og det gav 1,4 mia. kr. fuldt indfaset. I 2015 foreslår vi så at effektivisere for yderligere 600 mio. kr. på ydelserne og satsen. Der er stadig meget at komme efter i et af verdens dyreste beskæftigelsessystemer.

Endelig foreslår vi besparelser på udlændingeområdet på 1 mia. kr., der skal neutralisere udgifter ved de 31 lempelser, som regeringen har gennemført. Udlændingepolitikken skal normaliseres, og omkostningerne skal ned. Regeringen har afskaffet starthjælpen, 225-timersreglen og kontanthjælpsloftet. Det har betydet, at det slet ikke kan betale sig at arbejde for en stor gruppe udlændinge, der har en ringe tilknytning til arbejdsmarkedet. Også på integrationsområdet er der ufattelig meget at komme efter. Hvis indvandrere fra ikkevestlige lande var i beskæftigelse på samme niveau som indvandrere, der kommer fra vestlige lande, ville de offentlige finanser være forbedret med 17 mia. kr. 17 mia. kr. er mange sundhedsudspil i regeringens målestok.

Jeg har noteret mig, at regeringen regner med at indgå en aftale om finansloven med SF og Enhedslisten, sådan er udspillet tilrettelagt, men på Venstres vegne skal jeg alligevel give regeringen et løfte om, at vores dør er åben for konstruktive forhandlinger – også selv om det måtte være finansministerens dør. Det kunne jo vise sig, at SF og Enhedslisten er endnu mere uansvarlige end det, regeringen kan holde til. I Venstre hjælper vi altid gerne med at bringe Danmark på ret kurs, som vi har gjort så ofte før. Det fremgår jo af regeringsgrundlaget side 9, at udgangspunktet for regeringen er VK-regeringens økonomiske politik i bredeste forstand, og det skal jeg endnu en gang, som jeg altid plejer, kvittere for. Så i Venstre tager vi det ikke ilde op, at regeringen lægger ud med at afprøve SF's og En-

hedslistens realitetssans. Vi ved jo fra tidligere, at den onde virkelighed hurtigt kan gå op for regeringen, og at regeringen kan skifte mening, sådan som det er sket så tit.

Venstre fremlægger altså et finanslovsudspil med fokus på et sundt Danmark, der ligger inden for rammerne af en ansvarlig linje, og som ikke vil medføre en ganske betydelig risiko for overskridelse af grænsen i budgetloven og finanspagten, hvilket ellers ville kunne svække troværdigheden om den danske økonomi.

Kl. 09:32

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er der en serie korte bemærkninger. Først er det hr. Jesper Petersen. Værsgo.

Kl. 09:32

Jesper Petersen (S):

Tak for det. Diskussionen om nulvækst er jo meget central. Frem mod 2020 vil regeringen bruge 20 mia. kr. mere på velfærd. Kan hr. Peter Christensen bekræfte, at Venstre vil bruge netto 0 kr. mere på velfærdsområder sammenlignet med regeringen?

Kl. 09:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:33

Peter Christensen (V):

Altså, et udgiftsstop betyder, at vi vil regulere budgetterne år for år med den lønstigning, der er i samfundet, og den prisstigning, der er på varer. Og det råderum, der så skabes, når man ser på mellemfristede fremskrivninger, ønsker vi at bruge til at skabe vækst og beskæftigelse i den private sektor.

Kl. 09:33

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 09:33

Jesper Petersen (S):

Ja, men det lyder som det, vi har hørt før. Og jeg vil egentlig gerne foreholde ordføreren et citat fra det udspil, der kom i går. Det fremgår om nulvækst, at: Det offentlige forbrug vil altså blive fremskrevet med pris- og lønudviklingen, men samlet set skal der hverken bruges flere eller færre kroner næste år.

Så vil jeg gerne spørge: Er det korrekt forstået, at når I kan fremlægge et finanslovsudspil, hvor der både er nulvækst og øgede udgifter på sundhedsområdet, er det, fordi I tilsvarende reducerer det offentlige forbrug, altså ingen ekstra udgifter til velfærd?

Kl. 09:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:34

Peter Christensen (V):

Det er fuldstændig korrekt, at hvis man ikke vil øge en af verdens største offentlige sektorer og man gerne vil prioritere f.eks. sundhed, så må man jo prioritere noget andet ned, og det er bl.a. også derfor, vi foreslår, at vi holder os til FN's målsætning om udviklingsbistand. Vi synes ikke, at vi skal give mere, end FN anbefaler – også fordi vi sådan set, selv om vi går ned på FN's målsætning, stadig væk vil være en af de nationer, der giver mest – altså, der vil kun være fire andre lande, der giver lige så meget, som vi gør. Så det hedder at prioritere. Det tror vi er sundt, især fordi det vil efterlade et politisk råderum og et økonomisk råderum til, at man kan gøre noget for at øge konkurrencekraften i det her land.

Hvorfor er det vigtigt? Det er vigtigt, for hvis ikke vi forbedrer de konkurrencevilkår, som vores danske arbejdspladser har, så forsvinder de i stort antal, og der kommer i hvert fald ikke nye til. Og vi har også brug for at skabe flere arbejdspladser, især efter den økonomiske krise, som ramte Danmark, og hvor godt og vel 200.000 arbejdspladser forsvandt i Danmark.

Kl. 09:35

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Camilla Hersom.

Kl. 09:35

Camilla Hersom (RV):

Tak. Jeg forstår Venstres finanslovsudspil sådan, at der skal ske et løft på sundhedsområdet, altså en realvækst, også hen over årene. Vil ordføreren bekræfte det?

Kl. 09:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:35

Peter Christensen (V):

Ja, det kan jeg meget nemt bekræfte. For det, vi lægger op til, er jo, at vi bruger 1 mia. kr. på bl.a. en kræftpakke 4, og de udgifter vil jo være varige udgifter som følge af de ekstra tiltag, man tager inden for patientrettigheder, og tiltag, man tager inden for kræftområdet. Og den finansiering, vi har fundet, er også varig.

Kl. 09:36

Formanden:

Fru Camilla Hersom.

Kl. 09:36

Camilla Hersom (RV):

Så sundhedsområdet skal altså fuldstændig friholdes fra alt, hvad der hedder afgiftsstop, nulvækst eller noget som helst andet.

Der er også afsat 250 mio. kr. i en tryghedspulje. Betyder det også, at politiet skal udelukkes fra nulvækst og udgiftsstop?

Kl. 09:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:36

Peter Christensen (V):

Ikke nødvendigvis, for det er jo en prioritering, vi laver. Jeg forholder mig til vores forslag her for 2015 sådan, at hvis det i forbindelse med de tiltag, vi lægger frem at man kan gøre, også i forhold til en bandepakke, er varige udgifter, der vil være, så har vi også en varig finansiering.

Men for også at vende tilbage til det tidligere spørgsmål vil jeg sige, at ligesom regeringen lægger op til, at der skal være en produktivitetsudvikling, f.eks. inden for sundhedsområdet, er det også noget, vi altid vil have med. For det er en god idé, at man hele tiden prøver at kigge på, om de mange penge, man i forvejen har, kan bruges bedre. Og på lige præcis sundhedsområdet har det jo vist sig – både under den her regering og også, da vi havde ansvaret i VK-regeringen – at de har været rigtig, rigtig gode til at få en øget produktivitet, altså at få flere behandlinger ud af de samme penge.

Kl. 09:37

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 09:37 Kl. 09:40

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan forstå på Venstres ordfører, at på sundhedsområdet gælder nulvæksten ikke. Når det kommer til politiet, er man måske parat til at lave besparelser. Men er der andre velfærdsområder, som Venstre er parat til at friholde for nulvækst?

Kl. 09:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:37

Peter Christensen (V):

Jeg vil lige sige, for at der ikke opstår en misforståelse, at det, at man har et udgiftsstop, ikke betyder besparelser. Det betyder, at hvis man ikke gøre andet, vil man jo alt andet lige kunne have det samme antal betjente ansat, som man har i dag.

Det er klart, at når det kommer til en diskussion om, hvorvidt man skal låse den offentlige sektor fast i beton, må vi sige, at det vil være helt skørt, for så vil man jo skulle lovgive imod, at f.eks. den socialdemokratiske borgmester på Bornholm udliciterer nogle opgaver, sådan som hun har gjort. Det ville jo være helt skørt. Men den økonomi, som der vil være i årene fremover i forhold til den offentlige sektor, vil muliggøre, at man kan have det samme antal offentligt ansatte.

Kl. 09:38

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 09:38

Rasmus Prehn (S):

Man bliver jo noget forvirret her, for i går kunne vi høre den ene halvdel af Venstres formandskab, Venstres næstformand hr. Kristian Jensen, give udtryk for, at nulvækst er det samme som besparelser og afskedigelser. Nu siger Venstres finansordfører så noget andet.

Men jeg vil gerne have svar på et spørgsmål mere her. Sidste år var Venstre med til at afsætte 1 mia. kr. ekstra til de ældre. Skal ældreområdet omfattes af nulvækst fremover?

Kl. 09:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:39

Peter Christensen (V):

Nu vil jeg lige anholde gengivelsen af Politikens artikel i går, for jeg læste den også, og den gengivelse, vi fik her i salen, er jeg simpelt hen ikke enig i. Det, som Venstres næstformand blev spurgt om, var, om det, hvis regeringen gør en af verdens største offentlige sektorer – Holland har vist overhalet os – større, så vil kunne give flere offentligt ansatte, end der er i dag. Det vil jeg jo ikke kunne afvise, og det kan hr. Kristian Jensen heller ikke – det kommer lidt an på, hvor man har tænkt sig at bruge de penge. Og det kan vi ikke få svar på.

Men det, der er en væsentlig pointe, er, at det, at man har et udgiftsstop, betyder, at man kan have det samme antal i år. Det er klart, at vi ikke kan få flere offentligt ansatte, hvis vi ikke bruger flere penge, men vi kan have det samme antal. Og vi vil også kunne have bedre service, end vi har i dag, ved at man bruger pengene klogere. Og det lægger regeringen i øvrigt også selv op til i sine økonomiske planer, altså at man skal bruge pengene klogere.

Kl. 09:40

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. I SF er vi optagede af at finde en løsning for de ledige, som er blevet ramt af dagpengereformen. For noget tid siden var Venstres formand ude i at bevæge sig lidt i samme retning, og han sagde, at han kunne få øje på elementer af vores dagpengesystem, som ideelt set kunne være anderledes. Er Venstre klar til at lægge stemmer til det, som også Dansk Folkeparti har foreslået, nemlig en kortere genoptjeningsperiode eller en længere dagpengeperiode?

Kl. 09:40

Formanden:

Ordføreren.

K1. 09:40

Peter Christensen (V):

Vores holdning er, at vi lavede dagpengereformen for at have endnu et element til at gøre dansk økonomi sundere og rette op på den ubalance, der var imellem de offentlige udgifter og indtægter. Nu har regeringen så nedsat en dagpengekommission, og der siger vi, at hvis den kommer frem med nogle forslag, som vil gøre systemet åbenlyst stærkere og bedre, er vi da parate til at lytte til det. Men det ændrer jo ikke ved, at vi stadig væk har en økonomisk balance, der skal holdes. Så inden for rammerne af en sund økonomi og balance lytter vi da gerne til det, hvis der måtte komme gode forslag fra kommissionen.

Kl. 09:41

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 09:41

Jonas Dahl (SF):

Problemet er jo bare, at frem til, at den her kommission måske er færdig med sit arbejde i slutningen af 2015 eller starten af 2016, vil der være op mod 60.000 danskere – opgjort på præcis samme måde, som da VK-regeringen lavede sit regnestykke om, at det ville være 2.000-4.000, der ville miste dagpengeretten – der mister dagpengeretten. Er Venstre ikke bekymrede for de mennesker, som så skal sidde og vente på, at en kommission arbejder?

Så vil jeg bare gerne spørge igen: Er Venstre villig til at lægge stemmer til det, som også Dansk Folkeparti har foreslået, nemlig en kortere genoptjeningsperiode og en længere dagpengeperiode?

Kl. 09:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:42

Peter Christensen (V):

Nej, det er vi ikke, hvis det ikke kan holdes inden for en ansvarlig økonomisk ramme. Det siger sig selv, for så har hele reformarbejdet jo dybest set været meningsløst, for der var jo en grund til, at man lavede reformerne.

Jeg tror måske, at hr. Jonas Dahl som tidligere minister i regeringen burde være den rette til at forklare, hvorfor man ikke hidtil har gjort noget ved det, for det går jeg da ud fra at der har været en grund til. SF har været et meget engageret medlem af den nuværende regering, og der kom ikke noget forslag i den retning, som der blev spurgt ind til nu. Jeg skal jo ikke stå og oversætte hvorfor; det er SF nok selv bedre til.

K1. 09:43

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 09:43 Kl. 09:46

Frank Aaen (EL):

Nu kan man jo altid gå over til polemiske svar i stedet for at forholde sig til et problem, der er ude i samfundet. Så der er indtil videre 40.000 mennesker, der har mistet deres dagpengeret; det ser ud til, at det bliver til 60.000 inden for kort tid. Hele formålet med reformen var at sætte gang i beskæftigelsen. Det vil sige, at dem, der fik frataget deres dagpengeret, kunne komme i arbejde. Det er jo ikke sket. Folk er ikke kommet i arbejde. Folk er røget ud og har mistet deres dagpenge uden at komme i arbejde.

Når nu reformen har fået det resultat, at det ikke bare er femten gange så mange, der har mistet dagpengeretten, som forudset, og der heller ikke er kommet folk i arbejde af den grund, var det så ikke værd at overveje, om det var en klog reform?

Kl. 09:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:44

Peter Christensen (V):

Mit svar tidligere var ikke et forsøg på at være polemisk. Jeg har det bare lidt sådan, når man snakker økonomi, at jeg ikke giver ret meget for, at man ikke ser problemer, når man har ansvaret, men ser dem, lige så snart man er ude af døren. Det giver jeg ikke ret meget for. Og heller ikke at man kan køre på frihjul og ikke har svaret på, hvordan vi så skal sikre en balance i dansk økonomi. Det giver jeg ikke rigtig noget for.

Jeg er så til gengæld enig med Enhedslisten i, at det, at man lavede reformer, var for at sikre en sund dansk økonomi, men at det jo ikke skulle stå alene. Man skal også bruge alle de værktøjer, man kan, for at skabe job, så dem, der er på dagpenge, har en reel mulighed for at komme ud i aktiv beskæftigelse. Og der synes jeg der er nok at kritisere regeringen for. For jeg synes ikke, de har brugt de muligheder, der er. Og det finanslovsforslag, vi debatterer lige nu, er jo et rigtig godt eksempel, hvor det, der virker her og nu, nemlig en boligjobordning, bliver sløjfet, for at man kan give et fradrag til de dyreste fagforeninger. Hvorfor ikke bruge de instrumenter, vi ved virker?

Kl. 09:45

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 09:45

Frank Aaen (EL):

Nu var det nok ikke tilfældigt lige før, at Venstres finansordfører ikke ville sætte tal på den beskæftigelse, der var effekten af Venstres forslag, for det ville mildest talt være et meget pauvert resultat.

Men jeg spørger bare igen: Vi har ca. 60.000 mennesker, der har mistet eller snart vil miste deres ret til dagpenge, og uanset hvad er der ikke nogen udsigt til, at de kommer i arbejde, heller ikke med Venstres forslag, heller ikke med andre tilsvarende politikertricks, som Venstre kommer med. Når nu der er så mange mennesker, der bliver ramt, er det så ikke noget, der bekymrer Venstre? Er det så ikke noget, man vil prøve at gøre noget ved? Eller siger man bare, at det var en skam?

Kl. 09:46

Formanden:

Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Jamen det, vi siger, er, at skulle Dagpengekommissionen komme med nogle forslag, som inden for en økonomisk ansvarlig ramme vil gøre systemet bedre, så lytter vi gerne til det. Vi tror stadig væk, at den bedste hjælp, man kan give ledige, er at frembringe flere job, så de har en reel mulighed for at komme i beskæftigelse. Det er den bedste hjælp.

Så vil jeg også lige anholde, at Enhedslisten bliver ved med at fokusere på, at det er 60.000 personer. Altså, jeg har jo set opgørelser, der viser, at det er et langt, langt mindre antal, som står uden nogen form for forsørgelse.

Kl. 09:46

Formanden:

Fru Pernille Rosenkratz-Theil for en kort bemærkning.

Kl. 09:46

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg har et relativt simpelt spørgsmål til Venstres finansordfører. Det drejer sig om det udspil, Venstre kom med i går, hvor der bliver sat tal på, om end vi ikke kender modellen for, hvordan et såkaldt moderne kontanthjælpsloft skal se ud. Jeg skal bare spørge helt simpelt: Anerkender Venstres ordfører, at indførelsen af et moderne kontanthjælpsloft vil betyde, at der kommer flere fattige børn i Danmark?

Kl. 09:4'

Formanden:

Ordføreren.

K1. 09:47

Peter Christensen (V):

Næh, det vil jeg ikke anerkende. Altså, vi har i vores beregninger taget udgangspunkt i det kontanthjælpsloft, som regeringen afskaffede. Vi har også sagt, at vi synes, man skal lave en moderniseret udgave af det, men det arbejde er vi ikke færdige med endnu.

De tal, vi opererer med, er altså i forhold til det kontanthjælpsloft, som regeringen afskaffede, og hvis jeg skulle acceptere den præmis, så ville det være det samme som at stå her på talerstolen og sige, at rigtig mange danske familier, som er på arbejdsmarkedet, og som tjener, lad os sige 22.000 kr. om måneden, er fattige. De har rent faktisk et lavere rådighedsbeløb, end hvis man er to, der er på kontanthjælp og har to børn. For der viser beregningerne og svar fra regeringen, at hvis den ene af dem får tilbudt et job, skal den person tjene 35.000 kr. om måneden, før man har en økonomisk gevinst ved at tage et arbejde. Det synes jeg er forkert.

Kl. 09:48

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 09:48

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jamen det kunne være, at finansordføreren skulle læse fattigdomsredegørelsen, for det er faktisk sådan, at der er grupper på det danske arbejdsmarked, som lever i fattigdom. Så det er sådan set ret præcist beskrevet. Men det, jeg bare skal spørge om, er, at når man vil indføre et kontanthjælpsloft, vil det så betyde, at der kommer flere eller færre fattige børn i Danmark?

Det, der jo var udviklingen, mens Venstre og Konservative havde regeringsmagten, var, at fattigdomsraten buldrede deropad. Og det, der så er sket efterfølgende, er, at det faktisk er lykkedes os at knække børnefattigdomskurven. Det er vi selvfølgelig mægtig glade for, og det har præcis handlet om kontanthjælpsloftet, og det har handlet om de særlig lave fattigdomsydelser. Så for os er det naturligvis af-

gørende, at de her ydelser ikke kommer tilbage igen, og at kontanthjælpsloftet ikke bliver genindført, for det vil betyde, at børn vokser op i fattigdom i Danmark. Men helt simpelt: Betyder det, at der kommer flere eller færre fattige børn i Danmark, hvis man genindfører kontanthjælpsloftet?

Kl. 09:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:49

Peter Christensen (V):

Jamen jeg anerkender slet ikke begrebet fattigdom i den her sammenhæng. For det er jo det samme som at sige, at man simpelt hen ikke vil forholde sig til, hvad helt almindelige hårdtarbejdende danskere har til rådighed. Det vil Socialdemokratiet slet ikke diskutere. Den pointe vil man slet ikke forholde sig til, for konsekvensen af, at vi ikke har loft over, hvor mange ydelser man sammenlagt kan få fra det offentlige – inklusive de indirekte med fripladser og andet – er jo, at man skal op at tjene 35.000 kr., som jeg sagde før, for at det kan svare sig at få et arbejde. Det synes jeg er usundt for et samfund, og jeg synes også, det moralsk er forkert, at vi har skabt et system, hvor man ingen gevinst har ved at tage et arbejde.

Jeg tænker nogle gange på, hvad dem derude, der har et job til 20.000-22.000 kr. om måneden, tænker, når de sidder og hører den her debat. Men jeg kan forstå, at man opstiller nogle kriterier – som i øvrigt er helt anderledes end dem, som Socialdemokratiet opererede med omkring fattigdom, da man var i oppposition – og så måler man op mod dem. Hvad med at forholde sig til virkeligheden? Hvad gør vi ved de kontanthjælpsmodtagere, for hvem det ikke kan gå at tage et arbejde?

Kl. 09:50

Formanden:

Hr. Thomas Jensen med en kort bemærkning.

Kl. 09:50

Thomas Jensen (S):

Tak. Efter at have læst Venstres finanslovsudspil og har hørt hr. Peter Christensens tale her i dag, er spørgsmålet, der presser sig på, om ordføreren anerkender, at de besparelser, der ligger på udlændingepolitikken og på ulandsbistanden, kun kan bruges én gang.

Kl. 09:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:51

Peter Christensen (V):

Ja, det gør jeg.

Kl. 09:51

Formanden:

Thomas Jensen.

Kl. 09:51

Thomas Jensen (S):

Hvis vi så ser 1 år tilbage og ser på det udspil, som Venstre kom med sidste år, var udlændingepolitikken og ulandsbistanden jo også i spil. Og for 1 år siden ville Venstre jo bruge dem på en masse skattelettelser. De blev så ikke gennemført i den udstrækning, som Venstre ønskede det, så jeg vil bare spørge: Hvis nu Venstres ønsker sidste år var blevet gennemført, ville Venstre jo ikke i år have haft råd til at lave den udgiftsstigning, som man lægger op til på sundhedsområdet med 1 mia. kr. Er det rigtigt forstået?

Kl. 09:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:51

Peter Christensen (V):

Der er ingen grund til i Folketingssalen at stå og skændes om noget, der er åbenlyst, for man kan kun bruge penge én gang. Og al den stund det ikke lykkedes for os sidste år at få udviklingsbistanden til at være 0,7 pct. af BNI, foreslår vi det igen i år. Jeg synes, spørgsmålet er lidt underligt, men lad det stå.

Kl. 09:52

Formanden:

Hr. Nadeem Farooq for en kort bemærkning.

K1. 09:52

Nadeem Farooq (RV):

Tak. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at fatte mig i korthed med mit spørgsmål. Jeg er egentlig en smule på jagt efter at få afklaret, om det her med nulvækst også gælder på sundhedsområdet. Ja eller nej?

Kl. 09:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:52

Peter Christensen (V):

Vi har sagt helt fra starten af, at et af de områder, hvor der er et pres på de offentlige budgetter, er sundhedsområdet. Det skyldes både det forhold, at vi bliver flere ældre, men det skyldes også, at der hele tiden opfindes bedre behandlinger, dyrere medicin og andet. Så vi har fra starten af sagt, at sundhedsområdet godt kan være et af de områder, hvor der skal tilføres flere midler, og det viser vi jo sådan set også med det her finanslovsudspil fra Venstre, hvor vi siger, at vi gerne vil prioritere sundhed, og det betyder selvfølgelig, at vi skal finde pengene et andet sted, og det er det, vi har lagt frem.

Vi laver en indsats, der bl.a. muliggør, at vi kan lave en kræftpakke 4, at vi kan få udredt kræftområdet, sådan at man kan få en sammenhængende planlægning i forbindelse med året før, at vi kan sætte penge af til, at man kan få fundet kræft og behandlet kræft hurtigere, at man kan give patienten en kontaktlæge, så vedkommende hjælpes rundt i sundhedssystemet. Det er jo alt sammen noget, vi ønsker skal fortsætte, og derfor er det en varig udgift, og derfor er der også fundet varig finansiering til det.

K1. 09:54

Formanden:

Hr. Nadeem Farooq.

Kl. 09:54

Nadeem Farooq (RV):

Tak for valgtalen. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge om noget. Sundhed skulle så være undtaget fra nulvækst – er der andre områder? For det virker, som om der er en hel bruttoliste af områder, der så alligevel er undtaget fra nulvækst. Så jeg kunne godt tænke mig, at ordføreren bringer klarhed over, hvilke områder der egentlig er undtaget fra nulvækst.

Kl. 09:54

Formanden:

Kl. 09:54 Kl. 09:57

Peter Christensen (V):

Nu var det ikke en valgtale, for når vi snakker om sundhed, er det ikke med valg i sigte. Det er jo derfor, at vi har været ophavsmænd til kræftplan 2, kræftplan 3 og foreslår en kræftplan 4. Men jeg kan forstå på regeringspartierne, at når de snakker sundhed, er det, fordi der er folketingsvalg, men det må I selv redegøre for.

Jeg synes nogle gange, at diskussionen om økonomi på de borgernære services bliver lidt mærkværdig, for når man kigger på, hvad regeringspartierne siger om den offentlige økonomi, og så kigger på, hvad regeringspartierne har gjort ved den offentlige økonomi, ser man, at der simpelt hen ingen sammenhæng er. Når man går ind og kigger på, hvordan udviklingen i de kommunale serviceudgifter har været fra 2011 til 2013, ser man, at der har været et udgiftsstop, og hver eneste gang vi så siger, at jamen det, regeringen gør, er en god idé, altså at have de samme penge, så er svaret: Jamen det vil jo gå ud over de borgernære services. Hvad er logikken i den diskussion?

Kl. 09:55

Formanden:

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 09:55

Eigil Andersen (SF):

Venstres støtteparti, Dansk Folkeparti, er blevet klogere, når det gælder dagpengereformen, og de går nu til finanslovsforhandlingerne med et krav om, at arbejdskravet for at genoptjene retten til dagpenge skal halveres til 6 måneder, nøjagtig ligesom SF mener. Spørgsmålet er så, om Venstre også er blevet klogere. Mener I, at genoptjeningsperioden bør forkortes?

Kl. 09:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:56

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne lykønske SF med, at klogskaben ifølge dem selv indfandt sig, efter at de ikke havde ansvar længere. Det var jo lidt ærgerligt, kan man sige, fordi det er nu sådan, hvis man har regeringsansvaret, at man har mulighed for for alvor at påvirke tingene. Men jeg kan sige i forhold til dagpengeområdet, at når vi diskuterer finansloven for 2015, har vi ikke nogen ændringsforslag med til regeringens finanslov vedrørende dagpengeområdet, men det signal, vi gerne vil sende til regeringen, er, at når deres dagpengekommission kommer med sine anbefalinger, diskuterer vi dem jo gerne.

Kl. 09:56

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 09:56

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror ikke, at der er nogen, der er i tvivl om, hvad SF har ment om hele det her spørgsmål om dagpengene. Vi udtalte os også om det fra vores sommergruppemøde i 2012, fra vores landsmøde i 2013, så det er en offentlig hemmelighed, hvad vi har ment på det område.

Men jeg vil gerne spørge: Hvis der nu eventuelt – hvad guderne må forbyde – skulle komme en borgerlig regering efter næste valg, er det så sådan, at Dansk Folkeparti på baggrund af de vævende svar, der kommer, i virkeligheden godt kan pakke sit krav sammen om at halvere arbejdskravet for genoptjening af dagpenge til 6 måneder?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:57

Peter Christensen (V):

Jeg kan bedst tænke tilbage på, da vi havde VK-regeringen, og der var det mit indtryk, at de støttepartier, der var til regeringen, ikke bare sådan pakkede deres krav sammen, men kæmpede for dem, og nogle fik de igennem, andre fik de ikke. På visse punkter tror jeg også at de var bedre til det, end SF var både som medlem af regeringen og også som støtteparti til en regering.

K1 09:58

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 09:58

Finn Sørensen (EL):

Mange tak. Tak til ordføreren for ordførertalen. Venstre siger, at de vil indføre et moderne loft over kontanthjælpen. Kan vi få at vide, hvori det moderne består? Ligger loftet højere eller lavere end det loft, som VK-regeringen indførte sammen med Dansk Folkeparti?

K1. 09:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:58

Peter Christensen (V):

Vi har ikke lagt os fast på, hvordan et kontanthjælpsloft nøjagtigt skal udformes. Det er derfor, at vi i vores finanslovsudspil har lagt tallene ind fra det loft over kontanthjælpen, som vi havde, da vi sidst sad i regering, og som regeringen har afskaffet.

Som vi allerede har diskuteret her i salen, har det jo faktisk haft nogle konsekvenser, at regeringen afskaffede kontanthjælpsloftet, for det betyder, at det for mange, der er på kontanthjælp, ikke kan svare sig at tage et job. Jeg har ingen forestillinger om, at Enhedslisten og Venstre nogen sinde bliver enige om, hvorvidt det er et problem, at det ikke kan svare sig at tage et job, men det synes vi.

Kl. 09:59

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 09:59

Finn Sørensen (EL):

Det er fuldstændig rigtigt. Det har haft nogle konsekvenser, at Enhedslisten og regeringen afskaffede VK og Dansk Folkepartis kontanthjælpsloft, nemlig den positive konsekvens, at vi har hjulpet tusindvis af børnefamilier ud af fattigdommen.

Jeg vil gerne have, at hr. Peter Christensen oplyser ikke bare mig, men vælgerne og hele befolkningen om, hvad det er for ydelser, der skal modregnes i den kontanthjælp. Kommer det til at ligge højere eller lavere end det loft, som VK-regeringen indførte sammen med Dansk Folkeparti? Det er vel meget rimeligt, at man oplyser om det. Eller sagt på en anden måde: Kan man konkludere, at det ikke kan udelukkes, at det kommer til at ligge lavere? Og er ordføreren måske enig med CEPOS, som foreslår et kontanthjælpsloft på 107.000 kr. om året, hvilket er under den nuværende kontanthjælpssats?

Kl. 10:00

Formanden:

Kl. 10:00 Kl. 10:02

Peter Christensen (V):

Jamen vi er ikke færdige med det arbejde endnu. Det, der er vores tænkning om det, er, at det skal kunne betale sig at gå i beskæftigelse, og vi ønsker egentlig at angribe den problemstilling fra to sider. Vi ønsker, at der er et loft over, hvor mange sammensatte ydelser man kan få, for det påvirker incitamentet til at tage et job. Vi ønsker også, at de penge, vi måtte spare ved det, bruges til at lette skatten for de laveste arbejdsindkomster. Det er nemlig begge to instrumenter, der vil gøre det mere attraktivt at gå fra ledighed til beskæftigelse. Det er målet for os. Målet er at få langt flere danskere ud på arbejdsmarkedet, end der er i dag. Det mener vi er godt for den enkelte, og det er indiskutabelt godt for dansk økonomi.

Kl. 10:01

Formanden:

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 10:01

Jens Joel (S):

Tak for det. Venstres ordfører bekræftede lige før i sit svar på hr. Thomas Jensens spørgsmål, at man jo kun kan bruge pengene en gang. Og derfor har man brugt de besparelser, der er fundet nu, på noget sundhed.

Derfor vil jeg bare spørge Venstres ordfører, om det er rigtigt forstået, at man – hvis vi får dyrere medicin, et demografisk træk, hvis vi lever længere, hvis der kommer nye behandlingsformer, og der derfor skal bruges flere penge på sundhed – så skal skære ned andre steder i den offentlige sektor.

Kl. 10:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:01

Peter Christensen (V):

Ja. Hvis det er udgifter, som er højere end det, man kan frigøre ved produktivitetsstigninger i sundhedssektoren, så vil det kræve tilførsel af nye midler. Sådan er det for enhver regering, sådan er virkeligheden.

Men til gengæld skal man i den her debat altid huske, at man jo lige præcis på sundhedsområdet har vist, at man hele tiden kan få pengene til at række længere, og det gælder også under den her regering. Når vi kigger på den aftale, som regeringen lige har indgået med regionerne, så kan vi se, at den jo i al sin enkelhed sådan set handler om, at man vil have, at de skal få pengene til at række længere frem for at tilføre nye.

Kl. 10:02

Formanden:

Hr. Jens Joel.

Kl. 10:02

Jens Joel (S):

Tak for bekræftelsen af, at der altså skal skæres ned andre steder – vi får nok ikke at vide hvor. Må jeg her tillade mig et lidt teknisk spørgsmål i forhold til Venstres definition: Kan ordføreren bekræfte, at når man laver besparelserne på ulandsbistanden, reducerer det ikke det offentlige forbrug?

Kl. 10:02

Formanden:

Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Ja, selvfølgelig. Det regnes ikke med, og det er også derfor, at man, når man kigger på vores forslag til finanslov, vil se, at der er nogle besparelser, som er på offentligt forbrug, og der er andre, der ikke er. Men summen af, at vi finder 12 mia. kr., bruger 8 mia. kr. og forbedrer bundlinjen med 4 mia. kr. i forhold til regeringens udspil, er et udgifsstop, altså at vi bruger den samme mængde ressourcer på den offentlige sektor, men reguleret for de prisstigninger, der var fra 2014-2015.

Kl. 10:03

Formanden:

Fru Lotte Rod for en kort bemærkning.

Kl. 10:03

Lotte Rod (RV):

Hvis det lykkes Venstre at genindføre fattigdomsydelserne, vil det betyde, at der kommer 2.500 flere fattige børn i Danmark. Mener Venstres ordfører, at det er i orden?

Kl. 10:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:03

Peter Christensen (V):

Jamen jeg anerkender simpelt hen ikke præmissen af den grund, at det, som repræsentanter for både Socialdemokratiet og De Radikale står og siger her i salen i dag, er, at de danskere, som ikke har et job til 35.000 kr. måned, er fattige. Det må være det logiske ræsonnement i den tilgang, man har til politik. Og jeg tror, at vi er ved at skabe et stort problem i vores lille nation, hvis vi definerer det sådan, at hvis det kun er den ene, der er i beskæftigelse til 35.000 kr. om måneden, så er rådighedsbeløbet noget, der definerer en som fattig. Det vil jeg advare kraftigt imod.

Omvendt synes jeg, det er usundt, hvis det er sådan i forhold til et par på kontanthjælp, at den første, der får et job, skal tjene 35.000 kr. om måneden. Og det synes jeg, fordi jeg savner eksempler fra virkeligheden på, at man går fra at have været på kontanthjælp og ud at tjene 35.000 kr. om måneden. Det savner jeg simpelt hen eksempler på.

Kl. 10:04

Formanden:

Fru Lotte Rod.

Kl. 10:05

Lotte Rod (RV):

Det kan godt være, at Venstre står herinde og siger, at man ikke anerkender præmissen. Men virkeligheden for de 2.500 børn, der er derude, er jo, at de så vokser op i en familie, hvor man ikke har råd til at tage venner med hjem, ikke har råd til at holde fødselsdag, ikke har råd til at spise frugt og grønt.

Jeg vil bare gerne bede Venstre om at bekræfte her, at man er ligeglad med, at Venstres politik vil føre til, at der bliver 2.500 flere fattige børn i Danmark.

K1 10:05

Formanden:

Kl. 10:05

Peter Christensen (V):

For os handler det simpelt hen om, at det skal kunne svare sig at være i beskæftigelse. Det har regeringen sørget for at det ikke kan, hvis begge er på kontanthjælp. Jeg har nævnt eksemplet mange gange. Det skal vi gøre noget ved. Man kan angribe det på to måder, og vi ønsker at bruge begge muligheder.

Den ene er, at vi kigger på, hvor meget man samlet set kan få i offentlige ydelser, og det andet er, at vi bruger ressourcer på at lette skatten for de laveste indkomster, fordi det vil gøre forskellen på ikke at være i arbejde og at være i beskæftigelse større.

At regeringen så sådan lidt arbitrært har valgt at fastsætte, hvad de synes er en fattigdomsgrænse, må regeringen jo om. Men regeringen og regeringspartierne må jo også forholde sig til den virkelighed, at der er for mange, for hvem det ikke kan betale sig at gå i beskæftigelse.

Kl. 10:06

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 10:06

Christian Juhl (EL):

Jeg synes, ordføreren kom lidt let om ved det, da han snakkede om, hvor mange arbejdsløse der ikke har ret til dagpenge længere. 60.000 var et forkert tal, sagde ordføreren. Er det så 2.000-4.000, som den tidligere regering anslog, eller hvor ligger vi henne? Er det noget, man bare snakker sådan løst om? Jeg kunne da godt tænke mig at vide, hvad det rigtige tal er. Det er i hvert fald efter min bedste overbevisning væsentlig over 2.000-4.000. Det er også væsentlig over de 12.000-15.000, som en minister forsøgte sig med. I hvert fald er det et meget, meget stort tal. Hvor ligger vi henne, og er det et ligegyldigt problem for Venstre?

Kl. 10:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:07

Peter Christensen (V):

Jeg anser det ikke for at være ligegyldigt. Men jeg mener, det er vigtigt, at de løsninger, vi diskuterer og eventuelt kan finde frem til, er nogle, som sikrer, at dansk økonomi også er sund på lang sigt, og at vi kan få vækst i samfundet. For det er alt sammen det, der er afgørende for, om vi i fremtiden har råd til det, der i dag er fælles. Det er derfor, at det for Venstre er afgørende at kigge på, hvad der kan skabe vækst.

For mange af de offentlige ydelser, vi snakker om, opgøres jo i forhold til væksten i samfundet, så hvis vi vil have råd til at kunne gøre mere, skal vi have noget vækst tilbage. Og de tal, som regeringen opererer med, siger alle økonomer er meget optimistiske, men det er ikke engang, fordi de er specielt høje.

Men lad os afvente, hvad det er, Dagpengekommissionen kommer med, og så må vi tage diskussionen om det. Den tager vi gerne med regeringen.

Kl. 10:08

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 10:08

Christian Juhl (EL):

Jeg kan godt forstå, at ordføreren ikke vil gå ind i den reelle problematik for de arbejdsløse, som det jo går ud over i dag og ikke om 2, 3, 4 eller 5 år. Man kan selvfølgelig bare vende ryggen til dem, hvis

man er kynisk nok, og hvis man helst ikke vil snakke om de fadæser, som man selv har lavet, da man troede, at det ville være 2.000-4.000 mennesker, der ville miste retten til dagpenge på grund af ens egen reform. Men lad det stå, for folk kan sikkert selv vurdere, at man er så kynisk, og at man er ligeglad.

Men så vil jeg gerne høre: Når man for at skaffe penge, guderne må vide til hvad, vil skære i udviklingsbistanden – og det er et meget, meget stort beløb – og når der er fokuseret så meget på erhvervsstøtte ude i den tredje verden, så betyder det jo, at det entydigt rammer dansk erhvervslivs muligheder for at tjene penge i den tredje verden. Er det Venstrepolitik?

Kl. 10:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:09

Peter Christensen (V):

Der kan sagtens være bistandsprojekter, hvor dansk erhvervsliv er en samarbejdspartner, der vil kunne mærke, at der vil være færre ressourcer til nye projekter. Det kan der bestemt. Men for os er det sådan set afgørende at sige: Lad os give det, som FN's målsætning lægger op til. Vi behøver ikke at give dobbelt så meget eller over dobbelt så meget som Tyskland og Frankrig. Det ville vi i øvrigt så fortsat gøre, selv hvis vi gik ned på 0,7 pct.

Der er i dag 2.800 bistandsprojekter. Sådan i grove tal er det ca. en fjerdedel af bistandsbudgettet, der disponeres til dem hvert år, og det betyder jo, at hvis man vil reducere det, er der nogle nye projekter, som man bare kan lade være med at sætte i gang.

Der var spørgsmålet så, om det kunne være projekter, hvor dansk erhvervsliv også på en eller anden måde var med. Ja, det kan jeg da ikke afvise.

Kl. 10:10

Formanden:

Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 10:10

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Os, der arbejder med sundhedspolitik, ved, at forskellige udgifter i sundhedsvæsenet stiger. Der er højere medicinpriser og flere ældre. Heldigvis bliver det danske offentlige sundhedsvæsen bedre til at behandle alvorlige sygdomme. Men hvis Venstre er enig med sundhedsfolkene om den her udvikling og virkelighed, og hvis sundhedsvæsenet samtidig skal friholdes for besparelser, og hvis Venstre mener, at pengene kun kan bruges en gang, hvor er det så, at der ikke skal bruges flere velfærdskroner?

Kl. 10:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:11

Peter Christensen (V):

Jeg får en gang imellem indtryk af, at folketingsmedlemmer fra Socialdemokratiet ikke følger meget med i, hvilke aftaler regeringen går og laver, bl.a. den med regionerne. For hvis vi ser den, kan vi se, at udgangspunktet for den aftale, som regeringen, ja, det pæne ord er forhandlede på plads, men i hvert fald fik kraftigt overbevist regionerne om at de skulle de sige ja til, egentlig går ud på, at de skal få mere ud af de mange penge, de i forvejen bruger på sundhedsområdet. Det synes jeg er fornuftigt, og det synes jeg er klogt. Det var også vores tilgang, da vi havde regeringsansvaret, og jeg kan se, at det har været tilgangen til det for den siddende regering. Det gælder ikke kun for regionerne, men det gælder også for kommunerne, at man

sådan set fra 2011 til 2013 har haft udgiftsstop ude i kommunerne. Det kan man se, når man kigger på de kommunale serviceudgifter. Og det er virkeligheden.

Når vi så træder ind i Folketingssalen, argumenterer man, som om der har været en stor vækst i de udgifter, selv om der ikke har. Det synes jeg er bemærkelsesværdigt.

Kl. 10:12

Formanden:

Fru Julie Skovsby.

Kl. 10:12

Julie Skovsby (S):

Det var et meget lidt præcist svar på et meget enkelt spørgsmål, nemlig hvem det er, der skal holde for. Hvor er det, der ikke skal bruges flere velfærdskroner? Det er jo det, Venstre mener, nemlig at der ikke skal bruges en ekstra velfærdskrone i Danmark. Og hvis udgifterne til sundhed stiger – det er vi alle sammen enige om er virkeligheden – hvor er det så, at besparelserne skal slå igennem? Er det på børnene, er det på de ældre, er det på politiet, som der tidligere blev talt lidt om? Hvor er det?

Kl. 10:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:13

Peter Christensen (V):

Jeg valgte ikke at svare på spørgsmålet, for hvis der skulle være logik i spørgsmålet, skulle det jo være, at fordi man har haft udgiftsstop i kommunerne under den her regering, så er det gået ud over børnene, så er det gået ud over de ældre, fordi det jo er kommunerne, der har ansvaret for den borgernære service. Men når jeg så spørger regeringen den anden vej, altså om det, at der har været udgiftsstop i de kommunale serviceudgifter, så har betydet, at det er blevet dårligere for de ældre, og at det er blevet dårligere for børnene, så er svaret nej.

Til gengæld er angrebet: Jo, men hvis Venstre har den samme politik, som vi selv har, så går det ud over børnene, og så går det ud over de ældre.

Det savner jo enhver åbenlys logik.

Kl. 10:14

Formanden:

Fru Lone Loklindt for den sidste korte bemærkning, vi når i denne omgang.

Kl. 10:14

Lone Loklindt (RV):

Jeg vil gerne tilbage til det med kontanthjælpsloftet. Ordføreren talte om, at det var et moderne kontanthjælpsloft, som Venstre nu taler om, men eftersom provenuet er det samme, som det tidligere kontanthjælpsloft skulle give, kan ordføreren så fortælle, hvordan det kommer til at se ud? Det bliver jo som minimum som det gamle, hvis det er samme provenu.

Kl. 10:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:14

$\textbf{Peter Christensen} \ (V):$

Altså, den økonomiske effekt af et kontanthjælpsloft skulle gerne som minimum være den samme, for det er det, vi har brugt i vores ændringsforslag til finansloven, og det helt afgørende for os er, at der er styr på økonomien, at det er ansvarligt. Men når jeg ikke kan svare på, hvordan et kontanthjælpsloft nøjagtig skal se ud, er det, fordi vi ikke er færdig med det arbejde, men vi siger, at det selvfølgelig som minimum skal have den samme effekt som det kontanthjælpsloft, vi havde, da vi havde regeringsansvaret, og som jo medførte, at det i højere grad kunne svare sig at tage et arbejde.

Kl. 10:15

Formanden:

Fru Lone Loklindt.

Kl. 10:15

Lone Loklindt (RV):

Det er jo pudsigt, at de i Venstre tror, at man kun tager arbejde, hvis man tjener en krone ekstra ved det. Der er rigtig mange grunde til at tage arbejde i det her land. Men jeg vil gerne alligevel have ordføreren til at sige noget mere om, hvad det er i kontanthjælpssystemet, der reelt er et problem. Det er jo en midlertidig ydelse, som folk får, hvis de er trængende. Hvad er det egentlig for nogle ydelser, man vil fjerne med det?

Kl. 10:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:16

Peter Christensen (V):

Det, der er udfordringen, er, når man tager både de direkte ydelser og de indirekte ydelser og summerer dem op, at der, hvis du får et arbejde, f.eks. er nogle ydelser der falder bort, så du selv skal betale for de ydelser som alle andre. Det betyder, at for at du netto kan have det samme tilbage, skal du op og tjene 35.000 kr., hvis begge er på kontanthjælp, for at det kan betale sig. Det er det, det handler om.

Det er det, som jeg også håber at De Radikale en dag vil forholde sig til, fordi det er rigtig nok, heldigvis, at der er mange danskere, der tager arbejde, fordi de gerne vil ud at arbejde og ikke kun på grund af økonomi, men i min virkelighed er der også mange, der kigger på, om det kan betale sig, og det er måske meget menneskeligt naturligt, at man overvejer, om man har en gevinst ved at stå op om morgenen og køre på arbejde, eller om man decideret taber penge på det. Hvis De Radikale vil forblive i troen på, at folk gladeligt kører langt, står tidligt op, selv om de mister nogle tusind kroner om måneden ved at gøre det, så er det et problem for De Radikale.

Kl. 10:17

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Jesper Petersen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:17

(Ordfører)

Jesper Petersen (S):

Når man kigger på Danmark, ser man, at der er ved at ske noget efter 6 svære år. Uden for vinduerne omme bag mig, uden for den her sal, uden for Christiansborg, kommer der lige så stille gang i Danmark igen. Vi er ikke færdige med at trække Danmark helt fri af krisen, men her omtrent 3 år efter, hr. Lars Løkke Rasmussen sidst stod på talerstolen som statsminister og efterlod et Danmark med 130.000 færre private arbejdspladser, end da han overtog det, hvor der var indført nulvækst og brugerbetaling, og hvor regningerne ikke var betalt, har Danmark rejst sig igen. Det går igen fremad, der er en fastere bund under vores velfærdssamfund.

Flere kommer i arbejde; ca. 27.000 flere over de sidste seks kvartaler har fået et arbejde at stå op til om morgenen. Der er igen styr på Danmarks økonomi, der er råd til at styrke fællesskabet og vores fælles velfærd. Det har været en hård tur for Danmark. Vores mere

gunstige situation nu er ikke noget, der er kommet af sig selv. Det har krævet en stor politisk indsats, og det har krævet noget af danskerne. Regeringspartierne har gjort det på vores måde. Hr. Lars Løkke Rasmussen og hr. Kristian Thulesen Dahl startede allerede før valget på deres flirt med nulvækst, og tankegangen var, at det handlede om at redde sig selv, hvem som kunne.

Vi har i stedet valgt fællesskabets vej, hvor alle bidrager, men hvor alle nu også skal have del i fremgangen. For inde bag nøgletallene om stigende beskæftigelse, eksport og privatforbrug, og hvad der ellers er af pensum til sådan en finanslovsdebat, inde bag alle kurverne og diagrammerne handler det om mennesker: om danskernes hverdag, deres muligheder i livet, om de udsigter, de og vores samfund kan byde deres børn. Det er mennesker, der kan mærke, at der igen er råd til at investere lidt mere i fællesskab og velfærd, at der igen er lidt mere tænken på hinanden og ikke kun det at tænke på sig selv; mennesker, der måske mistede deres job under krisen, men nu igen har fået et arbejde at stå op til om morgenen; forældre, der før valget levede på en fattigdomsydelse, men som nu igen har råd til, at deres børn kan gå til fodbold eller gymnastik; eller den 90-årige Esther Andersen, som Politiken fortalte om forleden. Hende, der som følge af ældremilliarden fra sidste års finanslov nu oftere kan komme en tur i svømmehallen – noget, hun har elsket hele sit liv, og hvor hun med egne ord føler sig som en på kun 70. Det er de mennesker, som økonomisk politik og finanslov også handler om.

Det er afgørende med en sund økonomi under vores fælles velfærdssamfund, at vi kan konkurrere, at der er arbejde at få og råd til, at vi kan tilbyde borgerne i vores fællesskab adgang til uddannelse, pleje og pasning af højeste kvalitet. Det er også det, der betyder, at vi kan sikre forsørgelse til de mange tusinde, der ellers ville være ramt af en brutal indfasning af hr. Lars Løkke Rasmussen og hr. Kristian Thulesen Dahls dagpengereform. De ting kan vi gøre, fordi vi har fået styr på økonomien, og fordi vi prioriterer fællesskabet. Og det er netop fællesskabet, som regeringens finanslovsforslag for 2015 handler om.

Når vi nu er på vej ud af krisen, mener vi, at en ny fremgang skal komme alle til gode. Den skal ikke primært bruges på skattelettelser, som Venstre pønser på. Fremgangen skal være en fremgang i fællesskab. Der skal være en hjælpende hånd, hvis vi kommer ud for noget her i livet, som vi ikke bare kan klare selv. Det gælder især for sygdom, og i vores finanslovsudspil har vi sat 5 mia. kr. over de næste 4 år af til at flere skal overleve kræft, bedre hjælp til mennesker med kroniske sygdomme og til mere lighed i sundhed.

Venstre mener at have fremlagt et finanslovsforslag med 1 mia. kr. til sundhed, men finansieringen er tvivlsom, og de kan kun fortælle om økonomien i et enkelt år frem. Det passer selvfølgelig fint med, at der skal være folketingsvalg næste år, så kan Venstre jo prøve at holde den kørende så længe. Men alle, der kender til kræft, ved, at også sådan et behandlingsforløb jo kan tage mange år, og Venstre skylder stadig en plan for, hvordan de vil have nulvækst år efter år og samtidig bruge flere penge på kræftbehandling. Er det kun et 1-årigt løft af kræftbehandlingen? Skal der skæres ned andre steder på sygehusene, hvis sundhedsudgifterne vokser? Eller er det i ældreplejen, i politiet eller på skolerne, der skal være fyringsrunder? Fakta i sagen er helt klare: Nulvækst vil betyde ca. 20 mia. kr. mindre til velfærd og ca. 28.000 færre offentligt ansatte i 2020 end med regeringens politik. Det vil altså være resultatet, hvis hr. Lars Løkke Rasmussen bliver statsminister igen.

Kl. 10:22

Den anden del af Venstres formandskab, hr. Kristian Jensen, har så sent som i går sagt helt klart: Nulvækst vil betyde færre offentligt ansatte, men vi vil bare ikke sige, hvor mange færre. Javel. Venstre skylder danskerne nogle ærlige svar. Kom nu frem med den plan. Har I ikke modet til at fortælle danskerne om konsekvenserne af en nulvækst og stå ved de politiske valg? Hvorfor er det, at I er så me-

get imod den lettelse af skatten for almindelige lønmodtagere, som ligger i at bringe fradraget for faglige kontingenter tilbage på et passende niveau og samtidig styrke den danske arbejdsmarkedsmodel?

Jeg synes, Venstres finanslovsforslag mere hører hjemme i Luksusfælden end i dansk politik, for nulvækst er et stort eksperiment med vores velfærd. Jeg vil til enhver tid hellere have en socialdemokrat til at holde styr på bilagene, end jeg vil overlade ansvaret for Danmarks økonomi til hr. Lars Løkke Rasmussen.

Så ved jeg godt, at Dansk Folkeparti vil sige, at de ikke ønsker nulvækst, men det sagde de jo også, før de sammen med hr. Lars Løkke Rasmussen faktisk indførte nulvækst i 2010, ligesom de sagde, at de ikke ville ændre i dagpengene og efterlønnen. Det, vi ved om Dansk Folkeparti, er, at deres eneste mærkesag, når det kommer til stykket, er at få Venstre tilbage til magten og få hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister. De siger, at de er imod nulvækst; de siger, at de vil gøre noget ved dagpengene; de siger, at de er imod skattelettelser til de rigeste, men ingen af tingene er åbenbart så vigtigt, at de vil stille det som et egentligt krav for at pege på hr. Lars Løkke Rasmussen. Han skal faktisk være statsminister for enhver pris, må man forstå på hr. Kristian Thulesen Dahl.

Når jeg sådan tænker på oppositionens leder, kommer jeg til at tænke på Daltonbrødrene fra Lucky Luke. Der er fire mænd; den ene er højere end den anden, lederen er lille og har et, nåh ja, kraftigt temperament. Den højeste er så glad for mad, at hans politik er til salg for en portion flæskesteg. De kommer ofte op at skændes og bliver rygende uenige, men i sidste ende er det altid den lille, der får sin vilje. Sammen skaber de fire utryghed overalt, hvor de kommer frem.

Utryghed vil også være konsekvensen, hvis vi skal til at have nulvækst og brugerbetaling i den offentlige sektor. Når Venstre vil indføre nulvækst, må forskellige grupper af offentligt ansatte frygte, at det er dem, der kan undværes, almindelige lønmodtagere må begynde at lægge en post ind i budgettet til brugerbetaling på lægebesøg, og mennesker, der nærmer sig pensionsalderen, skal frygte, at de ikke kan få en ordentlig hjælp og pleje i deres alderdom på trods af deres mangeårige skattebetaling.

Derfor skal vi have en finanslov, der bygger videre på mere fællesskab og ikke på mindre, en finanslov med en tro på fremtiden i stedet for utryghed og med håbet intakt om alt det, vi kan udrette her i Danmark, når vi står sammen om det, med arbejdspladser i stedet for arbejdsløshed, en finanslov, hvor vi løfter i flok i stedet for at sige: Pas dig selv. Når vi laver politik, handler det om almindelige menneskers hverdag, om deres håb og drømme og om, hvilket slags samfund vi gerne vil have for os alle sammen at leve i. Vi tror på fællesskabet, fordi fællesskabet løfter den enkelte og giver muligheder og ganske enkelt virker. Vi har et fantastisk land, og det behøver ikke at stoppe her. Vi kan gøre det endnu bedre. Men vi vil ikke eksperimentere med vores velfærd. I stedet vil regeringens finanslov bidrage til en sund økonomi, bedre velfærd og flere arbejdspladser.

Det var ordene.

Kl. 10:26

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så går vi over til de korte bemærkninger, og det er først hr. Peter Christensen.

Kl. 10:26

Peter Christensen (V):

Tak. Da jeg var på talerstolen før, var jeg lidt inde på, at der er en total mangel på sammenhæng mellem det, Socialdemokraterne siger, og så den virkelighed, der er i forhold til de aftaler, som regeringen indgår med bl.a. kommunerne. Og mit spørgsmål er: Hvad har det set med hr. Jesper Petersens øjne haft af konsekvenser, at der har været et udgiftsstop i den kommunale økonomi på serviceområdet i 2011, 2012 og 2013?

Socialdemokraterne prøver at tegne et billede af, at det vil medføre meget, meget store konsekvenser, hvis der ikke bliver tilført nye midler, og man i stedet for prøver at bruge de mange, der er, fornuftigt og bedre. Gælder de konsekvenser også her i 2011, 2012 og 2013? Kan vi få sat nogle ord på?

Kl. 10:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:27

Jesper Petersen (S):

Venstre vælger meget behændigt konsekvent at fokusere på kommunerne og overser ligesom, at der inden for regionerne og staten jo er brugt flere penge det seneste år. Det har der været råd til, på trods af at vi også har skullet rette op på økonomien, efter vi kom til, altså efter Venstre. Der har faktisk været råd til at bruge mere, især på sundhed og på uddannelse. Og hvis man nu leger, at Venstre havde vundet valget i 2011 og havde skullet lave de samme forbedringer inden for sundhed og uddannelse – øge optagene, bruge mere på SU og bruge mere på sundhed inden for regionerne, men at der altså skulle have været nulvækst – så skulle man i år have sparet for knap 13 mia. kr. i kommunerne. Sådan er sammenhængen, når man vil have et samlet udgiftsstop, som det kaldes, og når der skal være nulvækst.

Vi har så igen og igen forsøgt at få nogle svar på, hvordan det egentlig skal hænge sammen. Hvor er det, man vil skære ned? Og de svar får vi simpelt hen ikke.

Kl. 10:28

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 10:28

Peter Christensen (V):

Jamen nu er problemet bare, at det er hr. Jesper Petersen, der gang på gang har sagt, at hvis man ikke lader en af verdens største offentlige sektorer vokse, går det ud over børnene og de ældre, for så vil de skulle klare sig for det samme, som der er. Det er altså den præmis, som hr. Jesper Petersen selv kommer med.

Jeg påpeger så, hvad virkeligheden er, nemlig at kommunerne under den siddende regering har haft uændret økonomi i 2011, 2012 og 2013. Hvad er der så sket i forhold til de ældre og i forhold til børnene? For det er det, hr. Jesper Petersen gerne vil diskutere. Og så er svaret: Lad os kigge på noget andet. Nej, lad os prøve at kigge på den præmis, hr. Jesper Petersen selv stiller op, og fortæl mig så, hvad konsekvenserne under den siddende regering har været for de ældre og børnene. Hvor slemt har det været?

Kl. 10:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:29

Jesper Petersen (S):

Jo, men når jeg anholder det, er det, fordi jeg følger lidt med i diskussionen – også uden for salen her – og jeg forstår, at Venstre prøver at give indtryk af, at der samlet set har været nulvækst. Og det har der ikke. Sammenhængen er sådan, som jeg sagde før, nemlig at man i år skulle have sparet knap 13 mia. kr. i kommunerne, hvis der var blevet indført nulvækst i 2011. Sådan er det.

Men ikke desto mindre er det jo korrekt, at der i kommunerne i de senere år omtrent har været nulvækst. De har fået lov at flytte nogle penge over på anlægsområder – det skal man huske – men ja, det er korrekt, at der omtrent har været nulvækst. Og jeg tror, de løber stærkt derude. Jeg tror, de løber rigtig stærkt, og ja, der har skullet effektiviseres – absolut.

Spørgsmålet er jo så, om det skal være sådan, at vi har en permanent politik for den offentlige sektor, som indebærer, at der er nulvækst, når vi ved, at f.eks. sundhedsudgifterne vil stige i fremtiden. Jeg har en idé om, at Venstre har fritaget det område for nulvækst. Sådan forstod jeg det lidt tågede svar, vi fik før. Det betyder jo, at man må skære ned andre steder.

Det har vi spurgt til igen og igen – så sent som for en halv times tid siden – uden at der er kommet nogen svar. Det håber jeg bare vi kan få, inden der skal være valg, så danskerne ved, hvad de har at forholde sig til.

Kl. 10:30

Formanden:

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:30

Kristian Jensen (V):

Hr. Jesper Petersen mener, at vi i Venstre fokuserer meget på kommunerne, men nu er det sådan set hr. Jesper Petersen, der stillede det spørgsmål til finansministeren, spørgsmål 349, som viser, at i forhold til regnskaberne har kommunerne i 2013 og 2012 brugt mindre end i 2011, altså, der har ikke bare været et offentligt udgiftsstop, der har faktisk været et offentligt mindreforbrug. Mener hr. Jesper Petersen, at regeringens aftaler med kommunerne har været uansvarlige, og at servicen i kommunerne er blevet dårligere i de år, hvor regeringen har haft ansvaret for det?

Kl. 10:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:31

Jesper Petersen (S):

Jeg mener absolut, at de har været ganske stramme, og der er sket en tilpasning inden for den kommunale økonomi efter nogle år – de senere år af VKO-perioden – hvor der var en kraftig stigning, indtil finanskrisen satte ind, og derefter et fald igen. Det er korrekt, at det er sådan, det forholder sig.

Derfor siger jeg også, at jeg såmænd tror, at de virkelig strammer sig an derude. Det er ikke nemt til at lave kommunale budgetter. Der skal effektiviseres, de løber stærkt, og der er måske også nogle steder, hvor de synes at de godt efterhånden vil kunne levere noget bedre. Det har man jo så mulighed for at prioritere fremover, hvis man ikke opererer med nulvækst, men sørger for at lægge sin økonomiske politik til rette sådan, at man både har råd til at forbedre konkurrenceevnen og til at løfte kvaliteten og overhovedet følge med, når der bliver flere ældre, når flere unge skal have en uddannelse og sygehusbehandlingerne bliver dyrere.

Der står det store mysterium tilbage: Hvad er Venstres plan for det? Er det skolerne og ældreplejen, der skal skæres ned? Er det det, man varmer op til – at det er lige meget med den kommunale økonomi? Jeg forstår, at man vil tage 1.500 mio. kr. direkte ud af dem, så måske er det det, der skal ske. Lad os høre.

Kl. 10:32

Formanden:

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 10:32

Kristian Jensen (V):

Jeg kunne forstå, at den kurs, som regeringen har fulgt de sidste 2 år – nemlig at sikre, at kommunerne har haft en stram økonomi og baseret på deres regnskaber kunne overholde det offentlige udgiftsstop

Kl. 10:35

- sådan set bare er den økonomiske kurs, som Venstre vil fortsætte.
Så synes hr. Jesper Petersen, at det er et problem, hvis vi fortsætter den linje, regeringen har haft. Det synes jeg ikke.

Jeg forstår ikke, hvorfor hr. Jesper Petersen ikke mener, at det for de kommuner, der godt nok har haft en stram økonomi – og jeg anerkender, det kan være svært for kommunerne at få budgettet til at hænge sammen, men det er alligevel lykkes for dem – vil være forfærdeligt, hvis man fortsætter den linje, som regeringen har haft, nemlig at den offentlige økonomi i kommunerne skal holdes på det niveau, vi kender fra 2011, fra 2012, fra 2013, og at det kan fortsætte fremadrettet. Hvorfor er det, hr. Jesper Petersen mener, at den linje, regeringen har lagt, ikke kan holde fremadrettet?

Kl. 10:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:33

Jesper Petersen (S):

Hør nu her: Verden står jo ikke stille de kommende år. Venstres politik er, at der permanent skal være nulvækst i den offentlige sektor. Det indebærer også, har jeg forstået på pressemødet i går, at hvis udgifterne skulle stige ud over det lidt, man indregnet i de udspil, der er kommet nu, så skal der skæres på nogle andre områder. Og findes der nogen, der betragter dansk økonomi, betragter dansk velfærdssamfund, som ikke vil sige, at udgifterne vokser på en række punkter bare for at følge med?

Hvis man så som os også gerne vil kunne øge kvaliteten på nogle områder, koster det noget. Ud over hvad man kan effektivisere, koster det noget. I år er der mulighed for at bruge de her ca. 13 mia. kr. mere på offentlig velfærd, som ikke havde været der, som skulle have været skåret væk, hvis der havde været nulvækst siden 2011. Det er bare for at vise, hvordan det her har været siden dengang.

Nu vil udviklingen så fortsætte de kommende år. Der er 20 mia. kr. til forskel, knap 30.000 offentligt ansatte. Venstre lægger ikke nogen plan frem for, hvordan de vil få det til at hænge sammen. Jeg kan høre, at man prøver på at tale sig uden om det i stedet for at erkende sin egen politik.

Kl. 10:34

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:34

Jacob Jensen (V):

Nu kunne jeg forstå, at hr. Jesper Petersen sammenlignede de fire borgerlige ledere med Daltonbrødrene, og så kunne man jo mene, at hr. Jesper Petersen skulle være Ratata, nemlig den her lille hund, som nok bjæffer højt, men sjældent bliver taget særlig alvorligt.

Jeg vil sådan set blot følge op på det, som både hr. Kristian Jensen og hr. Peter Christensen har spurgt til, nemlig det helt logiske i, når hr. Jesper Petersen og Socialdemokraterne skoser Venstre for at ville holde de offentlige udgifter i ro, herunder holde de offentlige udgifter hos kommunerne i ro. Vi hørte fra Socialdemokraterne for 3 år siden før sidste folketingsvalg, hvilket blodbad, hvilke nedskæringer, hvilken udsultning det ville medføre, men når vi så kigger på de sidste 3 år, har der ikke bare været et udgiftsstop, der har faktisk været en minusvækst i den kommunale økonomi. Så derfor vil jeg blot spørge: Hvorhenne i den kommunale sektor er det så, at blodbadet har fundet sted, at udsultningen har fundet sted, at nedskæringerne har fundet sted?

Kl. 10:35

Formanden:

Ordføreren.

Jesper Petersen (S):

Jeg anerkender hr. Jacob Jensens evne til at arbejde videre på en, synes jeg selv, fiffig metafor. Jeg havde egentlig mere overvejet mig selv i rollen som Lucky Luke, men vi kan jo arbejde med det. (*Munterhed*).

Som jeg sagde før, må Venstre jo anerkende, at selv om man virkelig, virkelig forsøger at undslå sig for at svare på spørgsmålene, så skulle der ikke have været den her stramme økonomi, som der har været i kommunerne nu. Det har der været, og de løber rigtig stærkt derude, men jeg mener, at det på et eller andet tidspunkt også må stoppe. Man sender f.eks. patienter hurtigere hjem fra sygehuset, men man kan jo altså ikke sende folk hjem fra sygehuset, før de er blevet opereret, vel?

Så selvfølgelig kan man effektivisere i den offentlige sektor, og det kommer vi også til at gøre fortløbende; det ligger i vores politik, hele vejen igennem. Vi vil løfte de opgaver, der er i vores velfærdssystem i de kommende år, men synes også, der skal være rum til at kunne lave højere kvalitet på nogle punkter – sidste år var det de ældre, i år er det sundhedsområdet, og næste år har vi igen rum til at lave nogle forbedringer.

Holder Venstre fuldstændig fast på, at i forbindelse med al den fremgang, der nu kan komme i Danmark – den begyndende vækst, der er, og det rum, der er skabt, fordi vi har lavet reformer og prioriteringer – er det skattelettelser, det handler om? Det er simpelt hen det eneste lyksaliggørende – bortset fra, hvis det er noget, der kommer medlemmer af en fagforening til gode, for så synes man, det er det mest åndssvage, man nogen sinde har hørt.

Kl. 10:37

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:37

Jacob Jensen (V):

Nu ved vi jo alle sammen, at Lucky Luke er hurtigere end sin egen skygge, og det svarer måske meget godt til hastigheden, hvormed Socialdemokraterne får løbet væk fra deres valgprogram fra før valget med »En Fair Løsning«, og hvad det alt sammen hed; det hele skulle være fair.

Jeg synes blot, at det også her ville være fair, hvis hr. Jesper Petersen faktisk svarede på det helt enkle spørgsmål om, at vi for nu 3 år siden i Venstre måtte stå på mål for og skulle høre på, at det betød en udsultning, et blodbad og nedskæringer i den kommunale sektor, hvis det udgiftsstop, som vi gik til valg på, blev gennemført, og at vi så faktisk nu 3 år senere noterer os, at der med en socialdemokratisk ledet regering ved roret har været et udgiftsstop, ja, faktisk en minusvækst i den kommunale økonomi. Hr. Jesper Petersen siger også her i sine svar, at det jo er de ældre og børnene, der må holde for. Jamen de ældre og børnene er jo netop kommunale anliggender.

Så hvor i den kommunale sektor er det, at det blodbad, den udsultning, de nedskæringer i de opgaver og den service, man har leveret til børnene og til de ældre, har fundet sted under den her regering, som jo har ført en politik med ikke bare et udgiftsstop, men en minusvækst i forhold til de kommunale budgetter?

Kl. 10:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:38

Jesper Petersen (S):

Hvis hr. Jacob Jensen nu var fuldstændig reel med hensyn til at stille de her politiske dilemmaer op, måtte han jo også – hvis han synes, det er så ganske udmærket, at der har været omtrent nulvækst i kommunerne de sidste år – sige, at så skulle der også have været det i regionerne og staten, altså, hvis det hele skulle have hængt sammen for Venstre. Så skulle der ikke være blevet brugt en krone af de i år knap 13 mia. kr., man bruger mere på f.eks. sundhedsområdet, hvor der jo er regionale politikere fra Venstre der arbejder til hverdag, og hvor der er blevet flere midler at arbejde med, ud over effektiviseringer.

Jeg synes bare, at man må gøre det klart for sine egne derude og for alle danskerne, at det er det, der vil være opgaven fremover: at hver eneste gang der er en udgift, der kommer til at vokse, jamen så skal man spare den et andet sted. Så havde der ikke været omtrent nulvækst i kommunerne; så havde der været en minusvækst på 13 mia. kr. Det er dog alligevel en smule.

Kl. 10:39

Formanden:

Fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:39

Tina Nedergaard (V):

Tak. Nu synes jeg, at vi en gang for alle har konstateret, at det sagtens kan lade sig gøre for kommunerne at køre med nulvækst og alligevel levere en værdig og ordentlig service til borgerne. Derfor er det også fuldstændig legitimt, at Venstre foreslår, at en af verdens største offentlige sektorer ikke vokser yderligere.

Det, som jeg synes er interessant, er, at Socialdemokraterne, nøjagtig som de plejer, bare bruger flere og flere penge, men uden egentlig overhovedet at lytte til befolkningen. Ser vi på, hvor man så bruger pengene, kan vi se, at det bl.a. er 1 mia. kr. eller mere til asylområdet, mens danskerne jo faktisk ønsker en opbremsning i modtagelsen af asylansøgere. Danskerne ønsker flere penge til politiet, som vi i Venstre f.eks. har afsat i vores udspil. Det gør man ikke hos Socialdemokraterne. Der vil man hellere sende pengene ud af landet og bruge dem på et niveau af ulandsbistand, som ligger langt over det, andre lande giver.

Jeg finder det faktisk ret interessant, at man ønsker at gældsætte Danmark så meget, uden at det kommer danskerne til gode. Den kombination er egentlig ret interessant.

Kl. 10:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:40

Jesper Petersen (S):

Man kommer måske lidt hurtigt hen over det der med kommunerne. Jeg siger, at de løber stærkt derude, og at der virkelig er strammet op. Jeg synes også, at vi stadig væk hører for mange eksempler på kommuner, hvor skolerne ikke er i en stand, man er tilfreds med, hvor der er ældre, der har samme ble på i halve dage, og hvor der sker fejl på sygehusene. Det er jo sådan noget, der vil blive mere af, hvis der indføres nulvækst i den offentlige sektor, fordi man i Venstre i stedet for vil bruge enhver fri krone, man kan få øje på, til skattelettelser. Så man kommer måske lidt hurtigt omkring det der med, at alt bare kører som smurt. Er der ikke et sted eller to, hvor også Venstre faktisk synes at vi godt kunne gøre tingene lidt bedre? Det synes jeg, og vi har rum til det. Det kommer ikke til at være buldrende vækstrater, men der er faktisk rum til at lave forbedringer i velfærden.

Med hensyn til det med, at vi bare bruger og bruger – næste år er det på sundhedsområdet, øgede bevillinger på uddannelse, og der er plads til yderligere forhandlinger – synes jeg da, at det kommer danskerne til gode, at vi gør det.

Kl. 10:42

Formanden:

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 10:42

Tina Nedergaard (V):

Tak. Jo, der er områder, som Venstre kan få øje på, som har brug for midler, bl.a. retsområdet, hvor vi afsætter flere penge til politiet, og sundhedsområdet, hvor vi mere end matcher regeringens forslag – selv om regeringen jo altså gældsætter mere, end vi gør. Samtidig frigør vi ressourcer til skatte- og afgiftslettelser, hvilket erhvervslivet jo kalder på, for at skabe private arbejdspladser.

Det, jeg synes er interessant, er, at retorikken fortsætter, nøjagtig som den var før sidste valg: Der er en stribe af gyldne løfter, som man så ikke agter at indfri. Nu nævnte hr. Jesper Petersen selv folkeskoleområdet. Før valget stod hr. Jesper Petersen og hans beslægtede i S og SF og fremhævede, at man ville komme med tolærerordning og færre i klassen, og det skulle være bedre og billigere – i hvert fald emotionelt – at passe børnene derude, fordi det skulle være lettere. Hvis vi ser på, hvad man har gjort ved folkeskolen lige siden – inden man hykler for meget om, hvad kommunerne skal bære af opgaver så ser vi, at man i stigende grad har indført inklusion i forhold til tidligere, vi har større indvandrerproblemer på skolerne, vi har mindre forberedelsestid til lærerne, vi har i gennemsnit flere i klasserne, vi har højere faglige krav, vi har krav om flere timer, og vi har strukturtilpasning ude i landsbysamfundene. Og så står hr. Jesper Petersen og hykler, at regeringen har stor medfølelse (Formanden: Ja tak!) med de folkeskoler, som regeringen selv har været med til at skære ned på.

Kl. 10:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:43

Jesper Petersen (S):

Nu synes jeg, det bliver lige rigeligt. Vi prioriterer folkeskolen endda ret kraftigt, må man sige, med den folkeskolereform, der er lavet. Det er en ganske markant forbedring af folkeskolen. Det, man tilbyder i Venstre, er nulvækst, og man siger selv: Jo, vi ved godt, at sundhedsudgifterne nok kommer til at stige – sådan sagde hr. Lars Løkke Rasmussen i går på pressemødet. Hvis man skal kunne have det, skal man skære ned på nogle andre områder – det er logikken, det sagde hr. Peter Christensen også heroppefra – og det kunne så f.eks. passende være folkeskolen. Det kunne jo være en af konsekvenserne.

Jeg må så også bare holde fast i, at hele fru Tina Nedergaards indlæg beror på, at der faktisk er fundet finansiering, og at der er holdbarhed i det udspil, som Venstre har lagt frem. Det passer jo så ikke. Det gælder f.eks. de 1,5 mia. kr.: Man vil ind og genåbne kommuneaftalerne, genåbne kommuneforhandlingerne og sige til alle de borgmestre og kommunalpolitikere, der lige nu forhandler kommunale budgetter, at de skal have 1.500 mio. kr. mindre næste år – haps, dem har Venstre lige taget til at finansiere nogle ting i et valgkampsoplæg. Tror I selv på, at det kommer til at ske? Det gør det jo ikke. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. De penge er der ikke. Med hensyn til den reserve, I siger I har, har I taget selv tillægsbevillingsreserven. (*Formanden*: Ja tak!). Det tror jeg aldrig er sket før. Den har I inddraget der. Det er dybt uansvarligt. Det hænger ikke sammen.

Kl. 10:44

Formanden:

Det er min opgave at prøve at håndhæve taletiden, men det er ikke altid lige nemt.

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:45

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvorfor siger man det nu lige, når jeg skal have ordet.

Jeg skal bare spørge hr. Jesper Petersen om noget. For vi har jo af og til haft nogle diskussioner om det her med, at man kommer med løfter, forslag eller visioner om, hvad man vil, og hver gang vi i Dansk Folkeparti fremkommer med sådan en tanke om, hvordan vi gerne vil have at samfundet skal udvikle sig, så sørger hr. Jesper Petersen for at sende det over i et eller andet ministerium for at få det beregnet – og tak for det, det er meget nyttigt. Men jeg vil bare spørge hr. Jesper Petersen: Er det, fordi det ligger til grund for Socialdemokratiets måde at arbejde på, at man altid, når man fremkommer med en tanke om, hvordan samfundet skal udvikle sig, så samtidig skal anvise en finansiering?

Kl. 10:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:45

Jesper Petersen (S):

Jeg betragter egentlig i meget høj grad det, som vi gør med at granske Dansk Folkepartis forslag grundigt, som en slags service. Altså, eftersom partiet ikke besidder regnekraften til sådan at lægge en politik frem, som er finansieret, og som holder, som årene går, og eftersom man ikke kan sætte penge af til de mange forslag, så tager vi den opgave på os det er ligesom at få det bragt hen til et sted, hvor der kan blive regnet på det, og så kan vi diskutere det.

Jeg synes, at man i den politiske debat har lov til at sige, at der er noget, man godt kunne tænke sig at gøre bedre, absolut, men det, som Dansk Folkeparti gør, er jo, at man går og giver indtryk af, at man kan få en hel masse ting gennemført – er vi oppe på, at det er for 170 mia. kr.? Der må også bare være en eller anden rimelighed i det. Og der er immer væk ret langt op til de 170 mia. kr., ikke mindst, hvis man tænker på, at hr. Kristian Thulesen Dahl jo vil have hr. Lars Løkke Rasmussen, som vil have nulvækst, til at være statsminister. Det gør Dansk Folkepartis politik til fri fantasi. Det siger jeg ligesom for at sige, hvor store fantasierne egentlig er, og det må vi jo have lidt hjælp fra ministeriernes side til at beregne i ny og næ.

Kl. 10:46

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:46

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var vel ikke lige et svar på det spørgsmål, jeg stillede. Altså, det nærmeste, vi kom et svar, var vel, at der skal være en eller anden rimelighed i det, det vil sige, at der er en eller anden grænse for det. Man kan godt have nogle visioner og nogle tanker om samfundet, der skal bare være en eller anden rimelighed i det, og hr. Jesper Petersen skal så definere, hvad den rimelighed består i. Så må jeg spørge: Har Socialdemokratiet ramt det, der er den rimelighed? Jeg kan forstå, at der er sendt et udkast til et arbejdsprogram ud til baglandet, som man skal behandle på Socialdemokratiets kongres her senere i september måned, som Socialdemokratiets næstformand, hr. Mogens Jensen, står bag. Han anerkender, at en række af forslagene vil være

kostbare at gennemføre og har her for ganske nylig, i et af de nyere eksemplarer, sagt til Ugebrevet A4, og jeg citerer:

»Nu er det her et arbejdsprogram med et længere sigte, og det skal ikke gennemføres inden for et finansår. Men det er helt klart, at når vi lægger konkrete forslag frem på baggrund af programmet, vil vi selvfølgelig anvise finansiering.«

Ligger det så inden for rimelighedens grænse, altså, at det kan man godt? Er der det spænd, der gør, at man godt kan foreslå noget, som man ikke har anvist finansiering for?

Kl. 10:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:48

Jesper Petersen (S):

Nu skal vi for det første have vedtaget det program. Men du har ret; det er sådan, at man selvfølgelig kan lægge nogle ideer frem, det kan man godt. Men jeg synes bare, at der, som jeg sagde før, må være en vis rimelighed i det, og også sådan en vis sammenhæng, altså at man faktisk viser, hvordan det så ad åre kan lade sig gøre. Og det gør vi jo ved at have en økonomisk politik, hvor der faktisk er rum til at forbedre velfærden på en række punkter. Det har vi vist hvordan man kan. Så er der mulighed for at prioritere inden for det.

Det har Dansk Folkeparti jo ikke gjort på samme måde. Tværtimod lægger man f.eks. en ældrepolitisk folder frem, som vi før har moret os med her i salen, hvor man jo giver indtryk af, at her er der noget, som man kan gennemføre. Der står ikke noget om noget sted, at der her er et visionsoplæg, der måske ad åre kan findes finansiering til, det gør der ikke. Man omdeler, forstår jeg, troligt, år efter år, den her folder på markeder, i ældrecentre og i tivolier rundtomkring, og siger til de ældre: Nu skal I bare høre. Jeg synes, at man skulle begynde at uddele den på ungdomsuddannelserne. For jeg tror, det er nogenlunde den tid, det vil vare, før man kan gennemføre det, der står i den der ældrepolitiske folder, hvis det skal foregå i den takt, Dansk Folkeparti finansierer sine forslag med nu. For det er meget langsomt, og der er meget langt op til de 170 mia. kr.

Kl. 10:49

Formanden:

Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:49

René Christensen (DF):

Jeg tror, jeg vil lade det sidste svar stå for sig selv. Det står rigtig pænt dér, vil jeg sige.

Jeg vil egentlig gerne hjælpe hr. Jesper Petersen lidt, for nu var der rigtig mange Venstrefolk, der sådan spurgte hr. Jesper Petersen: Hvad er det, der er sket under den her regering? Og der kom ikke rigtig noget svar til Venstrefolkene. Men jeg vil godt hjælpe lidt, for hr. Jesper Petersen blev jo sådan set valgt for SF. Det var dengang, hvor kommunenavnene stod der, og så stod der, hvor mange penge hver kommune ville få, hvis man stemte på hr. Jesper Petersen.

Så vil jeg sige: Hvad er det så, der er sket efterfølgende med regeringen her, som hr. Jesper Petersen stadig væk er en del af? Det er, må man sige, når man bl.a. kigger på hjemmehjælpen, at der altså er blevet 5 millioner hjemmehjælpstimer mindre i den her regeringsperiode. Altså 5 millioner timer mindre. Samtidig har man altså skruet voldsomt op for ulandsbistanden. Hvis man nu bare gik ned på 0,7 pct. af BNI – altså det, der ville gøre, at vi kom i en klub med kun 5 lande i verden, der vil betale det – så havde vi 15 mia. kr. i frirum frem til 2020, som vi kunne gøre noget godt med.

Så vil hr. Jesper Petersen ikke godt anerkende, at det, regeringen har gjort i den her periode, bl.a. er – når man kigger på ældreområ-

det, hvor hr. Jesper Petersen anerkender der er kommet flere midler – at der er blevet 5 millioner færre timer til rådighed?

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Jesper Petersen (S):

Vi fører jo lige præcis en linje, hvor der har skullet være styr på tingene igen, for der var jo simpelt hen hul i kassen, da vi overtog regeringsmagten; der var ikke en langsigtet holdbarhed i dansk økonomi. Så der har været stramme kommuneaftaler. Det har der.

Ikke desto mindre har vi så også fået råd til at lave nogle forbedringer. Og dér – når man så har fremgang igen, har skaffet penge til at gøre noget – står det politiske valg jo imellem, om man så skal skyde det hele af på skattelettelser, eller om man faktisk vil lave nogle forbedringer. Og da andre sidste år blev trukket til truget, fik vi jo bred opbakning til at lave forbedringer på ældreområdet. Det havde man råd til.

Hvis Dansk Folkeparti får den statsminister, de gerne vil have, skal der være nulvækst, så langt øjet rækker. Og det vil jo indebære, at der skal være for 20 mia. kr. mindre at gøre godt med end det, regeringen kan med sin økonomiske kurs. Og jeg kan forstå, at det så bare siden 2011 ville have betydet 13 mia. kr. mindre i kommunerne. Venstre anerkender faktisk, at det er sådan, det hænger sammen. Jeg ville gerne se den opgave løst.

Kl. 10:51

Formanden:

Hr. René Christensen.

Kl. 10:51

René Christensen (DF):

Nu er forskellen jo, at jeg peger på en, der siger det, og så kan man pege på en, der siger det modsatte, men gør det alligevel. Det er nok dér, forskellen ligger. Vi kan rigtig godt lide at arbejde sammen med samarbejdspartnere, som siger det, de mener, og så tager vi en politisk debat ud fra det. Så når man som regel også hinanden et eller andet sted

Det, der også er interessant, er jo, at hr. Jesper Petersen siger, at der nu her med det sidste finanslovsforslag, som nok også er et valgoplæg, kommer til at ske noget ude i kommunerne, nu stiger væksten. Det, jeg gerne vil spørge hr. Jesper Petersen om, er: Hvordan er det lige med de 12 mia. kr., der skal findes frem til 2020? Jeg spurgte også om det sidste år og fik ikke noget svar. Hvor er det lige, de 12 mia. kr., som man gerne vil finansiere ved, at kommunerne og regionerne skal gøre det bedre, kommer ind i effektiviseringer? Og kunne man ikke også få et svar på, hvad de skal bruges til?

Kl. 10:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:52

Jesper Petersen (S):

Jamen det er fuldstændig korrekt. Og jeg er egentlig glad for, at hr. René Christensen spørger til de her effektiviseringer, fordi det jo modbeviser det billede, som andre parter i den her side af salen prøver at fremmane, nemlig at regeringen er så ødsel og overhovedet ikke kan finde ud af at få den offentlige sektor til at køre længere på literen. Jo, det sker hele tiden. Spørgsmålet er, hvordan man så prioriterer de midler, der kommer ind.

Jeg har forstået, at der regnes på, hvor langt man er med effektiviseringer på de 12 mia. kr., som vi siger og tror at vi kan finde i den

offentlige sektor. Og det er jo så penge, vi kan lægge oven i det rum, vi har i økonomien, til at lave forbedringer for. Det kan vi.

Det, Venstre gør, er, at de klynger sig til det som halmstrå for at prøve at bortforklare de massive konsekvenser, nulvækst vil have – altså dem, som Dansk Folkeparti åbenbart bakker op om, ligesom de endte med at bakke op om dagpengereformen, efterlønsreformen, skæve skattereformer. Dem kan jeg ikke huske at Dansk Folkeparti fortalte vælgerne om før valget i 2007.

K1. 10:53

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:53

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Da regeringen trådte til, var der jo ikke flertal for at lave ændringer af dagpengesystemet, fordi Radikale Venstre og højrefløjen tilsammen havde flertal, og de sagde: De der dagpengeforringelser kan vi godt lide, dem vil vi holde fast i.

Men det har jo faktisk ændret sig. Altså virkeligheden har jo helt åbenlyst ændret sig, for 40.000 mennesker er faldet ud af systemet, og man sagde, det ville være 2.000–4.000. Så virkeligheden har ændret sig, men den parlamentariske situation har også ændret sig, fordi Dansk Folkeparti har ændret holdning, de er blevet klogere, og det skal der jo være plads til – også i politik.

Hvordan kan det være, at Socialdemokraterne ikke slår sig sammen med Enhedslisten, SF og Dansk Folkeparti? For hvis Socialdemokraterne gør det, har vi jo sammen et flertal for at få gjort noget ved det her dagpengeproblem, og det er der i den grad behov for.

Kl. 10:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:54

Jesper Petersen (S):

For det første synes jeg, at fru Johanne Schmidt-Nielsen har en utrolig stor tillid til oprigtigheden af Dansk Folkepartis udmeldinger. Især når man tænker på, at det faktisk var Dansk Folkeparti selv, der opfandt den dagpengereform, som man nu – i hvert fald i ord – giver udtryk for at man så bitterlig har fortrudt. Men alligevel stiller man det end ikke som krav for at pege på hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister. Så jeg ved ikke, om man skal lægge helt så meget i det, som fru Johanne Schmidt-Nielsen gør.

Ellers er det korte svar, at når man indgår aftaler med hinanden i en regering, kan man ikke bare sådan rende fra dem – hvad fru Johanne Schmidt-Nielsen også udmærket er klar over. Sådan fungerer det nu engang ikke. Det er ikke sådan, at vi hver uge tager en håndsoprækning om, hvad vi nu mener om de forskellige emner. Altså, der bliver indgået aftaler, og dem må man stå ved – ikke mindst hvis man vil være regeringsparti. Og det er det, Socialdemokraterne gør.

Til gengæld har vi jo så i samarbejde med Enhedslisten lavet de tiltag, der gør, at tusindvis af de danskere, der i dag ville stå uden indtægt eller ville få væsentlig mindre, end de får nu, faktisk har en indtægt – især på grund af arbejdsmarkedsydelsen. Og det kvitterer vi jo for at vi har kunnet gøre.

Kl. 10:55

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:55

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er sådan set enig med hr. Jesper Petersen i, at det på mange måder kan kaldes både hyklerisk og populistisk, at Dansk Folkeparti

har ændret holdning. Men Dansk Folkeparti har ikke desto mindre ændret holdning. Og så siger ordføreren, hvad jeg også har hørt andre socialdemokrater sige før: Man kan jo ikke stole på dem. Jamen lad os da teste det.

Enhedslisten har fremsat et beslutningsforslag i Folketingssalen, hvor vi foreslår at halvere genoptjeningsperioden, frem til at Dagpengekommissionen barsler med et eller andet forslag. Enhedslisten stemmer for, SF stemmer for, og Dansk Folkeparti har sagt, de stemmer for. Hvorfor vil Socialdemokraterne ikke stemme for? Det var den ene ting.

Den anden ting er, at ordføreren siger: Jamen vi har jo indgået en aftale med Radikale Venstre om ikke at gøre noget ved dagpengene. Nå ja, bevares, der blev også lavet en aftale om øremærket barsel, og der blev f.eks. også lavet en aftale om en betalingsring. Så det var åbenbart ikke alt det, der skete i det der sorte tårn på Amager, som ikke kunne laves om.

Virkeligheden har jo ændret sig, og jeg vil gerne spørge hr. Jesper Petersen, om det ansvarlige ikke er at sige: Vi indgik en aftale, men nu er 40.000 mennesker faldet ud. Det skal vi selvfølgelig reagere på, og vi skal reagere her og nu, for det er her og nu, at de her mennesker står med et problem.

Kl. 10:56

Formanden:

Tak! Ordføreren.

Kl. 10:57

Jesper Petersen (S):

Jo, men det er jo præcis, fordi så mange mennesker er kommet i knibe på grund af den dagpengereform, at vi har lavet de tiltag, som vi har gjort sammen. De gør, at i stedet for at man kan tale om, at 40.000 nu har mistet deres indtægt, så er det et helt andet tal, vi taler om, fordi vi har sikret dem en indtægt. Vi har lavet aftaler om uddannelsesydelse og arbejdsmarkedsydelse, og det betyder konkret, at der er tusindvis af danskere, som er i en langt bedre situation nu, end hvis ikke vi havde lavet de aftaler. Det skal vi da være glade for.

Når vi så laver en Dagpengekommission og lægger op til, at der skal tages nye diskussioner om det på et oplyst, gennemarbejdet grundlag, så er det jo, fordi der skal tages en ny diskussion om det. Men i regeringen er det sådan, at dagpengereformen grundlæggende står ved magt, og den kan vi ikke løbe fra. Sådan fungerer det ikke.

Til gengæld er der så andre muligheder, og i finansloven kan vi jo også finde hinanden om rigtig mange forskellige ting, som er sociale forbedringer og velfærdstiltag. Det er der mulighed for, og vi har sat penge af til at gøre det. Det håber jeg vi kan lave en aftale om, som månederne går her i efteråret.

Kl. 10:58

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:58

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Ordføreren sagde i sin tale, at det handler om mennesker – og det er jeg fuldstændig enig i. Det handler om 60.000 mennesker, der står til at falde ud af dagpengesystemet inden udgangen af næste år. Og det er jo den realitet, som tusindvis af danske familier vågner op til hver morgen – enten at det allerede er de forhold, man lever under, eller at man frygter, at det skal ramme en selv. Det synes vi i SF er forfærdeligt, og det syntes ordføreren jo også det var, dengang han var SF'er. Og over for DR fastslog han, at det var en tragedie, og jeg citerer: Når der er tale om tusinder af mennesker, så er problemet for stort til, at vi kan vende blikket den anden vej.

Så mit spørgsmål er: Hvad er det, der har ændret sig for hr. Jesper Petersen, specielt i betragtning af at tallet jo kun er blevet større i

forhold til sidste år – for godt og vel et år siden – da de her bemærkninger faldt?

Kl. 10:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:59

Jesper Petersen (S):

Som jeg husker datoen for udtalelsen, fru Lisbeth Bech Poulsen kommer med der, ligger den jo også før, regeringen så faktisk tog væsentlige tiltag for at gøre noget for de mennesker, der ellers ville være kommet i en alvorlig knibe. Regeringen reagerede lige præcis på, at der var så mange, der ville komme i knibe på grund af den dagpengereform, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti lavede. Det skete jo faktisk. Og sandheden er jo også, at SF selv var glade for den.

I forhold til det der med citater vil jeg sige, at jeg for nylig har læst et debatindlæg af hr. Jonas Dahl tilbage fra juni sidste år, hvor hr. Jonas Dahl om den samme situation, som der jo så blev gjort noget ved, efter at det citat kom, som fru Lisbeth Bech Poulsen læste op, siger: Jeg og hele SF's folketingsgruppe er glade for aftalen. Den sociale profil er i orden, og i SF svinger vi det røde flag over sejren.

Det var kommentaren dengang.

Kl. 11:00

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 11:00

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Vi skal jo helst have kildeangivelser her i Folketinget, så jeg vil sige, at det blev sagt til DR den 14. august.

I forhold til hr. Jonas Dahls udtalelse er det helt rigtigt, at da vi sad i regering og der ikke var et parlamentarisk flertal for at gøre noget ved dagpengereformen, som SF og S sammen gik til valg på at vi ville gøre alt, hvad vi kunne, for at rulle tilbage, sagde vi: Hvis det ikke kan være anderledes, vil vi gerne have en hurtigtarbejdende kommission, der kan kigge på, hvordan vi kan skrue et bedre dagpengesystem sammen. Det skulle ikke være en kommission, der skulle komme med nogle konklusioner efter et folketingsvalg, og det skulle heller ikke være en kommission, som skulle stå i vejen for et parlamentarisk flertal. Og derfor vil jeg gerne, ligesom fru Johanne Schmidt-Nielsen også var inde på, opfordre til, at vi nu tager det parlamentariske flertal i brug, som har sagt, at man er til stede.

Og igen: Ting står ikke hugget i granit. Der er mange ting, som den her regering har lavet anderledes eller ikke har gennemført, og derfor synes jeg, man skal tage bestik af virkeligheden. Og når der er 60.000 mennesker, som står til at falde ud af dagpengesystemet inden udgangen af næste år, burde man følge det radikale slogan og lytte og gøre noget ved det.

Kl. 11:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:01

Jesper Petersen (S):

Som fru Lisbeth Bech Poulsen godt ved, var der jo ingen socialdemokrater, som stemte for dagpengereformen i sin tid. Det var der jo ikke. Men ligesom SF var det, da SF sad i regering, så er vi jo bundet af de aftaler, vi indgår. Og hvis man gerne vil sidde i regering, kan man jo ikke bare løbe fra dem – så binder de. Og så må man se på, hvad man så ellers har af muligheder. Og det har vi jo gjort – også SF og Enhedslisten – sammen med regeringen; altså taget tiltag

for tusinder af danskere. Nogle af dem er kommet i arbejde, andre har en arbejdsmarkedsydelse, og andre igen er i uddannelse, og det er mennesker, som ellers ikke ville have været dér, og som havde været i en helt anden knibe, hvis ikke vi havde taget de initiativer.

Men bare for at tage fat i det beslutningsforslag, som bliver omtalt nu, vil jeg sige, at der havde situationen jo været den samme for SF, altså at man heller ikke havde kunnet give sig til at fremsætte sådan nogle eller stemme for dem, hvis man stadig væk havde været en del af regeringen.

Når man får lavet aftaler, der faktisk peger frem, må man i stedet for sige om dem, som er rigtigt i det her tilfælde, at den sociale profil er i orden, og svinge det røde flag.

Kl. 11:02

Formanden:

Så er det hr. Ole Birk Olesen, som er den næstsidste, der får korte bemærkninger i denne omgang. Værsgo.

Kl. 11:02

Ole Birk Olesen (LA):

Det går jo meget bedre for dansk økonomi nu, end dengang regeringen overtog – siger regeringen selv. Der er et stemningsskifte. Dengang regeringen overtog magten, var økonomien et håndværkertilbud, så det siger sig selv, at økonomien er meget bedre i dag. Kan hr. Jesper Petersen så forklare, hvorfor regeringen opererer med et underskud på de offentlige finanser på 60 mia. kr. i 2015, når underskuddet på de offentlige finanser i 2011 kun var på 37 mia. kr.? Hvordan kan det være, at denne regering har et større offentligt underskud, næsten dobbelt så stort, end den foregående regering havde – den foregående regering, som ifølge regeringen afleverede et håndværkertilbud til denne regering?

Kl. 11:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:03

Jesper Petersen (S):

Håndværkertilbuddet bestod jo i, at regningerne for krisen, trods man havde påstået det modsatte, ikke var betalt. For at der skulle være holdbarhed igen i dansk økonomi, for at man kunne have maksimal tillid til dansk økonomi, måtte der gøres noget. Og det er der jo blevet gjort, der er blevet rettet op på det, så man nu kan se, at der i årene derefter er en holdbar, grundlæggende sund økonomi. Lige nu er der krise, tilbageslag, men vi er på vej ud af det lige så langsomt, selv om der er nogle vanskelige år. Og jo, vi mener, at økonomien er i bedring, når vi kan se, at f.eks. 27.000 flere danskere har fået et arbejde at stå op til om morgenen over de sidste 6 kvartaler. Det mener jeg er en konkret forbedring for de mennesker. Spørgsmålet er så, hvad man skal bruge en ny fremgang til, om man vil styrke vores fællesskab, om man faktisk vil forbedre nogle ting inden for vores fælles velfærd, eller om det hele skal skydes af på skattelettelser. Der forstår jeg hr. Ole Birk Olesen er på skattelettelsesholdet.

Kl. 11:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:04

Ole Birk Olesen (LA):

Regningerne var ikke betalt, siger hr. Jesper Petersen, tilbage i 2011, men der blev da betalt flere regninger, end den her regering gør. Underskuddet på de offentlige finanser var på 37 mia. kr., de regninger, som ikke bliver betalt i 2015, andrager 60 mia. kr., vil jeg sige til hr.

Jesper Petersen. Der bliver betalt færre regninger i 2015 end i 2011, og det er da mærkeligt, at det er sådan, når økonomien ifølge regeringen er meget bedre. Svaret må jo være, at det er, fordi denne regering kaster om sig med penge, at den er mere uansvarlig. Fordi det er et valgår, vil den her regering gerne kunne dele en masse velfærdsgaver ud for lånte penge og for flere lånte penge, end den regering, som var før den her regering, lånte i 2011.

Kl. 11:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jesper Petersen.

Kl. 11:05

Jesper Petersen (S):

Jeg må bare minde hr. Ole Birk Olesen om, at den her regering har ført en væsentlig mere ansvarlig politik end den tidligere. Vi er nu ude af den EU-henstilling, som den tidligere regering fik bragt os på halsen. Det var jo det, der skete, vi blev sat under skærpet overvågning, krav om at få barberet til i løbet af kort tid, og det har vi gjort, men det var den tidligere regering, der fik bragt os i den misere. Det var dem, der spildte en historisk højkonjunktur, ikke fik det ud af det, vi skulle have fået. Det var sådan, det var. Der var ikke strukturel holdbarhed, det har vi fået.

Nu vælger vi så i år at gå så langt, som vi synes er ansvarligt. Det synes markederne i øvrigt også, kreditvurderingsbureauerne synes det samme, de er overhovedet ikke nervøse; hr. Ole Birk Olesen prøver at fremmane et eller andet spøgelse, men det er der ikke belæg for. Men ja, vi bruger det, vi synes er ansvarligt, fordi det jo betyder, at flere danskere kommer i arbejde. Det betyder, at der er kortere vej til, at vi kan sige, at vi er ude af krisen, fordi vi stimulerer økonomien, og trækker man de penge ud igen, ville langt flere danskere være arbejdsløse, så ville det gøre skade på dansk økonomi. Så det er faktisk et udtryk for ansvarlighed, at vi stimulerer økonomien og får flere danskere i beskæftigelse.

Kl. 11:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Mike Legarth som den sidste spørger. Værsgo.

Kl. 11:06

Mike Legarth (KF):

Tak for det. For os Konservative er det ubegribeligt og direkte forkert, når regeringen og Socialdemokratiet vælger at bruge et stort milliardbeløb til et øget fradrag til de personer, der ønsker at være medlem af en fagforening. Vi er i en tid, hvor alle kalder på vækst og jobskabelse, og så bruger man pengene på den her måde. Hvorfor er det ikke en privatsag? Og hvorfor skal der være særlige skatteforhold for fagforeningsmedlemmer?

Kl. 11:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jesper Petersen.

Kl. 11:07

Jesper Petersen (S):

Faktisk var det jo sådan i mange år under den tidligere regering, at der var det her fradrag. Så beskar man det på et tidspunkt for at finde penge i genopretningsaftalen i 2010, man lavede en direkte diskrimination over for dem, der var medlem af et af de traditionelle fagforbund, altså dem, som i hverdagen sørger for at indgå overenskomster, passe på dem, beskytte folks arbejdsmiljø, bekæmpe social dumping i hverdagen plus alle de andre opgaver, som fagbevægelsen løser, og det er ekstremt sundt for Danmark, at vi har så velorganiseret et arbejdsmarked. Det er til gavn for os alle sammen, for alle danskere, at mange er organiseret i en fagforening, og at vi kan have den

her meget fleksible og velfungerende arbejdsmarkedsmodel. Det er under pres, bl.a. med politisk hjælp fra hr. Mike Legarths parti.

Men vi vil altså gerne den anden vej, og så forstår jeg det simpelt hen ikke længere. Der tales så meget i den offentlige debat om, også af hr. Mike Legarth, at vi skal have skatten ned på arbejde. Det her er jo i praksis en skattelettelse for 1,3 millioner lønmodtagere og deres skat på arbejde, og nu synes Konservative og Venstre så, at det er vanvittig dumt. Jeg forstår det ikke.

Kl. 11:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Mike Legarth.

Kl. 11:08

Mike Legarth (KF):

Ja, vi synes jo ganske enkelt, at der skal være ens regler for alle. Vi kan ikke forstå, hvorfor man skal vælge en enkelt befolkningsgruppe ud og favorisere den på den her måde, altså ved at skabe særlige skatteforhold for folk, der vælger at være medlem af en fagforening. Det synes vi er helt urimeligt.

Næste spørgsmål vedrører, at vi er i en tid, hvor der ikke skabes vækst, hvor der ikke tages nogen initiativer i den private sektor. Vækstskønnene er blevet nedjusteret hver eneste gang af regeringen, man lader hånt om, at Frankrig er gået i stå, at Tyskland skuffer, at Ukrainesituationen vil påvirke økonomien negativt, og alligevel vælger man så at bruge flere penge, bruge penge, man ikke har, til at hæve det offentlige forbrug med yderligere 4 mia. kr. Hvorfor vælger man ikke der at bruge de penge til at skabe vækst og beskæftigelse, gøre det nemmere og billigere at drive virksomhed, gøre det mere attraktivt at tage et arbejde?

Kl. 11:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jesper Petersen.

Kl. 11:09

Jesper Petersen (S):

Omsorgen for den private sektor deler vi skam, og jeg synes måske, at hr. Mike Legarth undervurderer egen indsats. Med den her finanslov udmønter vi jo også de meget ambitiøse aftaler, som vi har lavet, f.eks. forskellige vækstplaner, som betyder, at der er en række afgifter, skatter, der bliver lavere, hvilket forbedrer konkurrenceevnen, men samtidig har vi jo også et blik på konkurrenceevnen, der handler om at ville investere i mennesker, sørge for, at vi har et velfungerende velfærdssamfund, investere i infrastruktur, i forskning, alt det andet, der også skal til, for at man har et konkurrencedygtigt samfund. Det er jo det, man kan se afspejlet i vores finanslovsforslag.

Hvis man så vil have ensartethed i forhold til fradraget, skulle De Konservative vel egentlig foreslå, at heller ikke arbejdsgivere kunne få fradrag for deres medlemskab af en arbejdsgiverforening, og det har mig bekendt aldrig været berørt og er det stadig væk ikke. Så der er simpelt hen noget, der ikke hænger sammen der i De Konservatives argumentation.

Kl. 11:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. René Christensen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:10

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Regeringen fremlagde jo sit finanslovforslag for 2015 her den 26. august, og i forbindelse med præsentationen af finanslovsforslaget sagde vores finansminister, at væksten er ved at indfinde sig i Dan-

mark, og at fremtiden ser mindre slem ud end tidligere. Det var vi selvfølgelig glade for at høre. Vi var måske lidt forundrede, for nu havde vi jo lige lavet en vækstplan, som skulle bringe Danmark helt ud af krisen. Der var vi så trods alt ikke nået helt til endnu.

Samtidig løftede regeringen også sløret for, at regeringen agter at prioritere velfærden i 2015 ved at lade det offentlige forbrug vokse med 0,8 pct. i netop 2015. Det svarer til cirka 4 mia. kr. Det er et velfærdsløft, som vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig hilser velkommen. Vores målsætninger frem mod 2020 er netop at sikre det offentlige, så kernevelfærden på eksempelvis ældreområdet, børne- og ungeområdet og sygehusområdet kan fastholdes og selvfølgelig også prioriteres. At regeringen lige præcis kommer med et såkaldt velfærdsløft i sit sidste finanslovsforslag før et valg, kommer nok ikke bag på nogen, og det taler nok også sit tydelige sprog.

Det må samtidig bekymre, at Danmarks Statistik, blot 3 dage efter at finanslovsforslaget var blevet fremsat, offentliggjorde, at udviklingen desværre er, at BNP var negativ i andet kvartal af 2014. Det står dermed i kontrast til den optimisme, som regeringen meldte ud i forbindelse med præsentationen af finansloven. Regeringen har desværre flere gange i de senere år været for optimistisk, når de har kigget på skønnet for væksten i Danmark, og de har efterfølgende gang på gang måttet nedjustere det. Det skaber selvfølgelig noget tvivl om regeringens styrkelse af den danske økonomi.

Dansk Folkepartis finanslovsoplæg indeholder derfor også et forslag om netop at videreføre boligjobordningen i 2015. Regeringen har i sit forslag valgt at stoppe denne succesrige, vækstskabende fradragsordning. Det er trods alt sådan, når man kigger på initiativerne alene sidste år, at der blev skabt 5.000 arbejdspladser og ikke mindst – det blev der ikke talt meget om – 400 praktikpladser, de praktikpladser, som vi mangler så meget derude. Skal der være vækst i Danmark, skal vi have det op i et højere gear, og det private forbrug skal gerne vokse og ikke dæmpes. Derfor virker det ikke gennemtænkt at afskaffe boligjobordningen i 2015 – netop nu, hvor vi ser, at der er tendenser til, at opsvinget er i gang, og vi kan se, at pilen peger i den rigtige retning. Derfor skal vi blive ved med at understøtte det, så vi viderefører de positive takter.

Derudover foreslår vi bl.a. en velfærdspakke, som konkret skal styrke ældreområdet og sygehusene markant. Vi hilser også velkommen, at regeringen har det med i deres forslag, for vi må sige, at en del kommuner desværre i de senere år har nedprioriteret ældreområdet. Det er nok et udtryk for, at en del kommuner i Danmark er under et stærkt økonomisk pres. Konsekvensen er, at selv om der er blevet flere ældre, er der ikke kommet flere midler til de ældre, og når vi bare kigger på antal hjemmehjælpstimer, er de inden for de sidste år skåret ned med over 5 millioner timer. Det er samtidig med, at vi kan se, at der er blevet flere ældre. Det er en af grundene til, at DF var meget tilfreds med, at der sidste år blev afsat midler til ældreområdet.

Når vi så kigger på tallene og kan se, at kommunerne er så pressede, som de er, betyder det faktisk med de tal, der er lagt frem, at der i 2014 vil være tale om, selv om der kom en ekstra milliard kroner sidste år, at der netto vil være færre penge til ældreområdet ude i kommunerne. Derfor har vi i Dansk Folkeparti igen sat 1 mia. kr. af til ældreområdet, og vi håber, at vi i fællesskab kan finde ud af, hvordan vi får dem øremærket, så vi ser et løft på netop ældreområdet.

Vi har ligeledes afsat ekstra midler til sundhedsområdet. Der er desværre stadig væk overbelægning på en del sygehuse, og det er især på de medicinske afdelinger, at vi ser det, og vi ved, at antallet af fejl på sygehusene vokser, når der er overbelægning. Det er der evidens for. Det er også en uværdig situation, når patienter skal ligge på gangene. Der nedlægges for mange sygehussenge set i forhold til det behov, der er.

Vi ønsker samtidig, at de nye supersygehuse, som vi selvfølgelig er tilhængere af, får et produktionskøkken. Vi kan se af de projekter, der ligger fremme nu, at det kun er to ud af de seks sygehuse, der får et produktionskøkken. Der må man altså – når vi taler om sygehuse og om folk, som har behov for at komme op igen – sige, at fødevarer og det at få noget ordentligt mad, som er tilpasset den enkelte, utrolig vigtigt. Og der mener vi altså, at vi får et mere fleksibelt system, hvis det kommer til at foregå på det enkelte sygehus, hvor kommandovejen ikke bliver for lang.

Kl. 11:1

Ligeledes har vi også særligt fokus på forebyggelse og ikke mindst genoptræning, også set i forhold til, at regeringen afsætter 1 mia. kr., hvilket vi hilser meget, meget velkommen. Jeg forstår egentlig ikke, at den socialdemokratiske ordfører ikke brugte mere tid på, hvad der egentlig er af rigtig gode ting i det her finanslovsforslag. I stedet for at bruge så meget tid på Venstre kunne man jo have fortalt om de gode ting, som også var i det her finanslovsforslag.

Der vil vi gerne også kigge på genoptræning. Når man har fået et godt tilbud i sundhedssystemet, er det jo vigtigt, at kommunerne tager imod patienter, der kommer ud, altså at de får et godt forløb, så vi får ringen sluttet, og så vi faktisk også økonomisk får en gevinst, samtidig med at borgerne og patienterne får et bedre sygdomsforløb og eventuelt kommer tilbage på arbejdsmarkedet, eller hvor de nu skal hen.

En del af økonomien til vores forslag finder vi bl.a. ved at nedsætte udviklingsbistanden til 0,7 pct. af BNI. Når vi gør det, bliver vi stillet spørgsmålet: Jamen kan man det, for vi er et meget, meget rigt land? Ja, det kan man godt. Vi kommer i en meget, meget eksklusiv klub af kun fem lande i verden, som netop ligger på 0,7 procent af BNI. Derfor kan vi roligt gøre det. Vi har også samtidig sat et mindre beløb af til netop at støtte op om at lave områder i nærområderne for flygtninge, også så vi kan kigge på det, vi også gerne vil, jo nemlig at spare penge på den indvandring, som vi har set komme til Danmark. Der skal vi selvfølgelig også sætte ind i nærområderne. Spørgsmålet er, hvor vi hjælper de her mennesker bedst. Gør vi det egentlig ved at tage dem til Danmark, eller gør vi det egentlig ved at hjælpe dem der, hvor de er? Vi mener helt klart det sidste.

Endelig ønsker vi at afsætte 500 mio. kr. til retsområdet. Vi mener, at det er utrolig vigtigt. Der er et klart behov for en større indsats i forhold til kriminalitet. Af de sidste tal, der har været fremme, kan vi jo, når vi kigger på indbrud, se, at det desværre er meget, meget få indbrud i Danmark, der bliver opklaret. Så kan man jo sige, at det er en mindre forbrydelse, og at det ikke er personfarligt. Men hvis der er nogen, der har oplevet at komme til et hjem, hvor alt er gennemrodet, hele huset er splittet ad, mormors smykker er væk osv. osv., så ved man, at det betyder ret meget for en families virke, også efter sådan en oplevelse, man har fået. Derfor mener vi faktisk, at politiet har behov for ekstra ressourcer netop til også at løse de her forbrydelser.

Så har vi også skrevet SKAT på. Nu er det andet år i træk, at man lægger op til besparelser på indsatsen hos SKAT. Sidste år sparede man 42,2 mio. kr., og i år lægger man op til at spare 37 mio. kr. på indsatsen. Og hvad er indsatsen? Det er jo netop, når man kommer ud og besøger en kiosk og kigger på, om de har betalt sukkerafgift. Man ser efter, om de har pantmærker på flaskerne. Man ser egentlig på, om de driver en virksomhed på lige vilkår. Jeg må sige, at jeg ikke forstår, at der er nogen, der vil spare på det område. Det her er så konkurrenceforvridende, som noget kan være. Når man nu har besluttet, at man ikke vil have grænsekontrol, burde man i hvert fald have en kontrol, der var passende, i forhold til at de har fået de her importerede varer ind i landet på ulovlig vis. Det, vi så kan se, er, at man gerne vil bruge 90 mio. kr., for der opprioriterer man. Det er jo i forhold til forvaltningen. Hvorfor gør man det? Der bruger man 90

mio. kr., fordi man får så mange klagesager. Så mindre indsats og flere penge, fordi man gør det skidt.

Mange danskere er også noget i tvivl om, hvordan regeringen håndterer dagpengeområdet, og det er efterhånden en kendt sag, at det faktisk er Dansk Folkeparti, der var med til at gennemføre dagpengereformen. Det skal vi ikke diskutere. Og de oprindelige forudsætninger, da dagpengereformen blev lavet, har ikke holdt stik. Flere danskere end ventet er faldet ud af dagpengesystemet, og flere end ventet står i en meget, meget usikker situation. Dansk Folkeparti har derfor foreslået, at perioden bliver lavet om, så den nu bliver på 6 måneder, hvori man kan genoptjene retten til at komme på dagpenge.

Vi kommer med forslaget, fordi vi ser, at det vil være en mulighed for at få ro på området, også i forhold til at vi forventer, at der skal være vækst i det danske samfund. En del af den vækst skal jo komme fra det private forbrug, men hvis folk er så usikre i deres jobsituation, tro mig, så bruger de ikke penge, men sparer pengene op, for hvad er det, der skal ske, hvis man eksempelvis mister sit job? Derfor er det vigtigt, at vi får fundet en løsning, frem til at kommissionen kommer med sit udkast, og derefter tager vi en politisk diskussion om, hvordan vi får et dagpengesystem til at se ud fremadrettet

Dansk Folkeparti foreslår jo, at vi skal have et system, der er konjunkturbestemt. Men vi foreslår med dette forslag, at vi får ro på, frem til at det arbejde skal stå færdigt. Så kunne jeg forstå på hr. Jesper Petersen her fra talerstolen, at han ikke kunne forstå, at Dansk Folkeparti ikke stiller det som et krav til Venstre, hvis man skal pege på Venstre som leder af en eventuelt kommende regering. Jeg vil da så sige, at det er sjældent, at man hører det, men alligevel: Det vil jo så sige, at der er en opfordring fra Socialdemokratiet til Enhedslisten og SF om, at det her skal de stille som et krav for at pege på den nuværende statsminister, fru Helle Thorning-Schmidt. Og jeg synes, det er noget af en gestus at komme med som socialdemokratisk ordfører at sige: Stil nu det krav til os, og vi vil gerne have det. Der vil vi sige sådan fra Dansk Folkepartis side, at man skal passe på med det. Men nu er det stillet fra Socialdemokratiets side til partiets parlamentariske grundlag, og det er jo fair nok, at man vælger at gøre det. Tak for ordet.

Kl. 11:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den første spørger er hr. Jesper Petersen, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 11:20

Jesper Petersen (S):

Jeg vil spørge direkte ind til noget af det konkrete, der bliver diskuteret, nemlig om Dansk Folkeparti støtter, at fradraget for faglige kontingenter forhøjes til 6.000 kr. om året.

Kl. 11:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:20

René Christensen (DF):

Det er jo ikke noget, vi har taget med i vores finansieringsforslag, altså, vi har ikke pillet det ud af finansloven, og derfor må vi jo sige, at når vi kigger på det, indgår det på lige vilkår med andre forslag, der kommer.

Kl. 11:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jesper Petersen.

Kl. 11:21

Jesper Petersen (S):

Når jeg spørger, er det jo, fordi det har relation til diskussionen om social dumping, hvor Dansk Folkeparti tit siger, at det er de også bekymret for. Der skete ikke så meget under den tidligere regering, men det siger man. Når der så er mulighed for at gøre det her, hvilket jo faktisk vil styrke hverdagskampen mod social dumping, hvorfor kan Dansk Folkeparti så ikke svinge sig op til mere end at være neutrale? Hvorfor bakker man det så ikke op?

Kl. 11:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:21

René Christensen (DF):

Der vil jeg sige til hr. Jesper Petersen, at jeg ikke lige tror, at det her forslag er det, der løser problemet med social dumping. Det, der også skal være med til at løse problemet med social dumping, er jo netop, i forhold til hvad det er for nogle redskaber, fagbevægelsen har. Og der bliver vi også nødt til at hjælpe dem, særlig i forhold til de store projekter, der kommer nu, hvor staten sætter det i gang. Her tænker jeg på Femernforbindelse, supersygehuse og andre ting. Der er det altså ikke godt nok, at det ligesom er fagbevægelsens opgave at sørge for, at tingene er i orden. Der bliver vi også nødt til i fællesskab at finde ud af, hvad det er for nogle redskaber, fagbevægelsen skal have, og hvordan fagbevægelsen får adgang til de her statslige arbejdspladser.

Hr. Jesper Petersen har ret i, at det her selvfølgelig gør, at der er flere, der vil organisere sig, men det er altså ikke det, der gør, at fagbevægelsen kan løfte den her opgave i forhold til social dumping; der skal flere redskaber til. Men det håber jeg så sandelig også bliver en del af den her aftale. Når vi skal kigge på finanslov – hvis Dansk Folkeparti kommer over til kaffe, og det er jeg sikker på vi gør – er det i hvert fald også noget af det, vi har med. Og jeg tror egentlig også, at Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti kan finde hinanden på nogle af de områder om social dumping.

Kl. 11:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Jeppe Bruus, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 11:22

Jeppe Bruus (S):

Tak. Jeg forstod simpelt hen ikke svaret, så kan vi ikke få et ret klart svar. Vil Dansk Folkeparti støtte, at vi nu forhøjer fradraget for fagforeningskontingent?

Kl. 11:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:22

René Christensen (DF):

Det, jeg siger, er, at ja som udgangspunkt støtter vi forslaget. Det gør vi, men der ligger selvfølgelig også en vis finansiering i det, når man sidder ved forhandlingsbordet og siger: Hvordan får vi tingene til at lykkes? Vi har jo også nogle ønsker, som er utrolig vigtige. Men som udgangspunkt ligger den her finansiering, og den har vi ikke rørt ved, og når man ikke har rørt ved finansieringen, er det jo, fordi pengene bliver brugt til det, de er udmøntet til.

I det forslag, der ligger til finanslov, er der jo sat de her penge af til at hæve fradraget, og dem har vi ikke rørt ved. Hvis vi kommer i en situation, hvor vi sidder og skal være tungen på vægtskålen, så er det selvfølgelig nogle af de ting, vi også vil bruge i den kamp, der

skal være, om, at få finansloven til at gå op. Men som udgangspunkt synes vi faktisk, at det forslag, der er fremme, er ganske udmærket, og derfor har vi heller ikke pillet ved det i vores fremlagte finanslovsforslag.

Kl. 11:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jeppe Bruus.

Kl. 11:23

Jeppe Bruus (S):

Så må jeg forstå det sådan, at hvis finansloven går hjem og vi hæver fradraget for fagforeningskontingent, og det så skulle ske sådan, at vi får en borgerlig regering efter det kommende valg – Venstre har meldt ud, at de vil rulle det fradrag tilbage til 3.000 kr. og dermed påføre 3F'eren, metaleren, HK'eren en skattestigning – så vil DF fra talerstolen her være med til at garantere, at man ikke vil påføre lønmodtagerne en skattestigning efter et valg.

Kl. 11:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. René Christensen.

Kl. 11:24

René Christensen (DF):

Som udgangspunkt ønsker vi faktisk ikke at give nogen en skattestigning, fordi det mener vi faktisk ikke er givtigt. I den her sag vil jeg bare sige igen: Vi har ikke brugt de her penge til noget andet. Hvis det ender med at blive en del af den aftale, vi kan være en del af, stemmer vi selvfølgelig ja til det. Når man kender Dansk Folkeparti godt, ved man, at det er sådan, at når vi har sagt ja til det, er det selvfølgelig det, der ligger. Dermed jo ikke sagt, at det er en aftale, der så ligger i alle år frem.

Det er jo sådan, at fagbevægelsen er en fagbevægelse, som også skal konkurrere, og der må man sige, at det er vigtigt, at fagforeninger også er i konkurrence med hinanden, og det har vi faktisk oplevet her de senere år. Det har også givet noget fornuft, at fagbevægelsen ikke er en institution, der bare hviler i sig selv og ikke skal gøre særlig meget for at skaffe deres medlemmer. Der tror jeg faktisk at det her har været med til, at fagbevægelsen – hvis jeg må bruge sådan et lidt hårdt udtrykt – også er vågnet lidt op.

Det, jeg glæder mig over nu, er også, at fagbevægelsen bruger sine kræfter på at fortælle, hvad den har gjort. Fagbevægelsen har gjort så meget godt for det danske arbejdsmarked, og hvorfor er det først nu, de begynder at fortælle det i reklamer og andet. Det skulle de have gjort for længe siden. Vi kan sådan set ikke undvære fagbevægelsen.

Kl. 11:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Camilla Hersom, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 11:25

Camilla Hersom (RV):

Tak. Det er jo interessant, at Dansk Folkeparti går til forhandlingerne med en opbakning til en forhøjelse af det fradrag, som regeringen lægger op til, for fagforeningskontingent. Betyder det – også i forlængelse af det, ordføreren lige har sagt – at Dansk Folkeparti har ændret holdning siden 2010, hvor Dansk Folkeparti mente, at fagforeningerne malkede deres medlemmer?

Kl. 11:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:25 Kl. 11:28

René Christensen (DF):

Det er sådan, at Dansk Folkeparti faktisk gerne vil lave politik. Det er også derfor, vores forslag om halvering af optjeningsretten er et midlertidigt forslag. Regeringen har jo mast sig fuldstændig op i et hjørne, regeringen ikke rigtig kan komme ud af, og hvis vi gik til forhandlingerne og sagde, at det her om fradraget vil vi under ingen omstændigheder gå med til, og det her om dagpengene skal være en permanent løsning, vi træffer nu, uden at kommissionen er kommet med nogen anbefalinger, så havde vi ikke en chance for at komme ind i lokalet og komme ud med et godt resultat. Derfor siger vi: Vi ved godt, at det her med fradraget betyder rigtig meget for regeringen, og det er ikke det, der skal gøre, at vi ikke får løst vores udfordringer i dagpengespørgsmålet. Og det er også derfor, vi har sagt, at det er en midlertidig løsning, for så regner vi faktisk med, at regeringen kan tage et skridt ud af det hjørne, de har mast sig så hårdt ind i.

Kl. 11:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Camilla Hersom.

Kl. 11:26

Camilla Hersom (RV):

Jamen jeg prøver sådan set bare at finde ud af, hvad Dansk Folkeparti mener om fagforeningskontingenter i Danmark. I 2010 sagde hr. Kristian Thulesen Dahl, som nu er leder af partiet:

Det, at man har kunnet få fradrag for hele kontingentet, har betydet, at man ikke har taget debatten om, hvor meget et fagforeningskontingent skal koste. Der er et stort spænd, mellem hvor meget de dyreste og de billigste koster.

Derfor vil jeg bare spørge, om Dansk Folkeparti mener, at det er for dyrt at være medlem af en fagforening i Danmark.

Kl. 11:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:27

René Christensen (DF):

Der er ingen tvivl om, at det her i hvert fald har været medvirkende til, at fagbevægelsen har kigget meget på sig selv og spurgt, hvad det egentlig er, en fagbevægelse kan. Vi kan også se det nu med de kampagner, der bliver kørt.

Jeg tror, det er meget, meget vigtigt, at vi har en stærk fagbevægelse, men det skal ikke være en fagbevægelse, der er selvfed og tror, at medlemmerne bare kommer af sig selv. Det er en fagbevægelse, som medlemmerne vælger til. Fagbevægelsen skal stå til regnskab over for sine medlemmer. Fagbevægelsen skal ikke være en forlænget arm for et partikontor. Og der tror jeg faktisk, at det har været med til at give noget konkurrence. Fagbevægelsen har måske også lidt fundet sig selv og spurgt: Hvad er det egentlig for en position, vi har? Hvad er det egentlig, vi skal levere? Og fagbevægelsen har leveret så meget.

Hvorfor er det, at vi nu kan se, at der er rigtig mange ældre, der lever længere, og rigtig mange, som også har det bedre i deres ældreliv? Det er jo netop også, fordi fagbevægelsen har kæmpet for, at vi har nogle arbejdsvilkår i dag, der er rigtig gode, og det har fagbevægelsen simpelt hen ikke været god nok til at gå ud og fortælle. De har ikke været gode nok til at rekruttere deres medlemmer, for det har været så nemt – de er kommet af sig selv. Og der vil jeg sige: Det her har jo været med til at skærpe fagbevægelsens profil.

Så jeg er sådan set helt enig i, hvad der også blev sagt dengang. Men derfor vil jeg da gerne sige her, at det ikke er et projekt, vi har med nu, hvor vi vil skære i det her beløb.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Jonas Dahl, Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 11:28

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. SF og Enhedslisten har jo opfordret regeringen til at starte nogle forhandlinger om dagpengeløsningen, og Dansk Folkeparti har også kvitteret for forslaget. Jeg vil egentlig bare gerne høre ordføreren svare på: Kan vi være sikre på, at Dansk Folkeparti også står fast på en støtte til kortere genoptjening og en længere dagpengeperiode?

Kl. 11:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:28

René Christensen (DF):

Nej, det er der, forskellen er. Det, vi siger, er: Nu er der nedsat en kommission. Den er formodentlig nedsat af regeringen med det formål, at kommissionen skal arbejde, og så skal man træffe en beslutning. Vi så jo gerne, at vi fik et dagpengesystem, der var konjunkturbestemt. Og hvorfor det? Det er, fordi dagpengesystemet er utrolig vigtigt; det er vigtigt, at vi har det her sikkerhedsnet. Det er derfor, vi har et fleksibelt arbejdsmarked. Dagpengesystemet er faktisk ikke kun for de ledige, det er sådan set også for virksomhederne.

Hvis vi har et dagpengesystem, som til sidst bliver så udvandet, at medlemmerne vælger det fra – dagpenge er ligegyldigt – så tror jeg, fagbevægelserne begynder at arbejde på en helt anden måde. Når de skal lave overenskomster, bliver det overenskomster, hvor det bliver rigtig svært at fyre medarbejdere. Så er det de overenskomster, man begynder at lave; så laver man det andet sikkerhedsnet for medlemmerne. Derfor har vi et behov for at tage en ordentlig diskussion af, hvordan vi får lavet et dagpengesystem, der virker, så det er et sikkerhedsnet for de ledige, samtidig med at virksomhederne selvfølgelig stadig væk har et fleksibelt arbejdsmarked, hvor det er nemt at ansætte, men også relativt nemt at afskedige. Det er jo det, vi har i dag, og det skal vi altså værne om.

Kl. 11:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jonas Dahl.

Kl. 11:29

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg er glad for at høre den bekymring, der åbenbart er for fagbevægelsen – og også nu i forhold til fagforeningskontingenter og dagpenge. Det er jo nye toner fra Dansk Folkeparti, og jeg vil sådan set gerne kvittere for, at man nu også ligefrem er bekymret for fagbevægelsen.

Men jeg kunne også godt tænke mig at få et lidt klarere svar. For vi har jo sagt fra SF's side – det har Enhedslisten også – at vi går til forhandlinger med regeringen, men også ønsker at åbne nogle delforhandlinger om dagpengene. Jeg kunne godt tænke mig at få et lidt klarere svar på, hvad Dansk Folkeparti vil sige. For nu synes jeg faktisk, jeg fik et mere uldent svar, end vi har fået andre dage. Så jeg vil gerne høre: Kan Dansk Folkeparti støtte et forslag, der halverer genoptjeningsretten? Og så vil jeg også gerne have et svar på, om Dansk Folkeparti støtter en kommende Venstreledet regering, uden at der bliver lavet dagpengeforbedringer.

Kl. 11:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:30

René Christensen (DF):

Det er sådan, at når der er nedsat en kommission, vil vi gerne vente på, hvad de kommer med. Og når vi siger, at vi skal have et konjunkturbestemt dagpengesystem, vil jeg sige, at det tror jeg ikke bliver nogen nem løsning, og jeg tror, det er vigtigt, at man bredt funderet i Folketinget sætter sig sammen og siger: Hvad er det for nogle værdier, vi har i det dagpengesystem, vi har i dag? Det har store værdier for os, og det er ikke kun for dem, der ryger ud af arbejdsmarkedet, det er det også for arbejdsgiverne. Derfor vil jeg ikke det, som Enhedslisten og SF lægger lidt op til, nemlig at man bare skal træffe beslutningen nu, og så skal det gælde for altid. Jeg kan slet ikke forstå, at man så syntes, det var en god idé at nedsætte en kommission, for så er det jo ligegyldigt.

Det, vi siger, er, at vi gerne vil have ro på nu, også i forhold til at befolkningen skal have mere ro i forhold til deres jobsituation. De skal gå ud og bruge lidt af de penge, de har opsparet, så vi kan få lidt vækst og få nogle arbejdspladser. Det er jo sådan set det, det drejer sig om. Men med den diskussion, der kører nu hele tiden og kan komme til at køre til udgangen af 2016, tror jeg bare ikke vi får ro på arbejdsmarkedet, og man får ikke den her tillid til, at man er sikret i sit job. Derfor siger vi: Lad os nu lave et optjeningsprincip på 6 måneder, frem til kommissionen kommer med sit arbejde.

Kl. 11:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Frank Aaen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:32

Frank Aaen (EL):

Jamen det vil vi da selvfølgelig under alle omstændigheder støtte, det har vi også selv foreslået at være med til at gøre sammen med jer og prøve at presse regeringen til at gøre det samme. Jeg synes, det er fint, at Dansk Folkeparti trods alt er blevet lidt klogere på det med dagpengespørgsmålet. Det kan man vel godt tillade sig at sige. Man kan jo spørge, om I også er blevet lidt klogere på, om det var klogt at rundbarbere efterlønsordningen, som jo gør, at mange ældre, der måske gerne vil ud af arbejdsmarkedet, bliver frataget den mulighed. Det kunne jeg også godt tænke mig at vide.

Når vi nu hører, at I synes, der er for lidt kontrol inden for SKAT, har Dansk Folkeparti så også fortrudt, at man selv har været med til at beslutte de kolossale, ødelæggende nedskæringer og fyringer inden for SKAT? For det er jo virkeligheden. I har jo flere gange bidraget til flertallet for at gøre det. Jeg hører også, at der skal være mere grænsekontrol, og det er jeg sådan set enig i. Har man så også fortrudt, at man har fyret politi, som det også er tilfældet, med Dansk Folkepartis stemmer?

Kl. 11:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:33

René Christensen (DF):

Det er sådan med hensyn til SKAT, at der er nogle, der vil sige, at det her bare er 2 procents effektivisering, og at det er derfor, det kommer til at se ud, som det ser ud. Det, jeg bare kan se, når man går ind og kigger på paragraffen i finansloven, er, at det er påfaldende, at det er indsatsen, der ryger hver gang; det er den proaktive indsats, man finder pengene på.

Det, vi også kan se, er altså, at man så bruger 90 mio. kr. mere på administrativt arbejde, fordi man har så mange klagesager. Nu har jeg ikke medtaget noget af det, vi kalder de dynamiske effekter. Jeg tror sådan set, at de her skattefolk nærmest ville indtjene deres egen

løn, hvis de kom ud og lavede nogle kontroller og fik stoppet de brodne kar, forbrydere, som faktisk underminerer det her velfærdssamfund, vi har. Det er simpelt hen tyveri ved højlys dag, når man tager til Sverige og henter slik og sælger det uden nogen form for afgifter i sine butikker. Det er tyveri fra fællesskabet. Man betaler hverken moms, afgifter eller andet. Og det sker også i forbindelse med sodavand og mange andre varer.

Når der nu er et markant flertal, der ikke vil have en grænsekontrol, så bliver vi da nødt til at have en øget kontrol i landet. Vi kunne også diskutere, om de bøder på 5.000 kr., der gives i dag i en kiosk, hvor der står så mange af de varer, overhovedet har nogen præventiv virkning.

Kl. 11:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Frank Aaen, værsgo.

Kl. 11:34

Frank Aaen (EL):

Der er reduktioner inden for politiet og reduktioner inden for SKAT, men det er bare sådan, at det, der sker i øjeblikket inden for SKAT, jo er en følge af en flerårig aftale, Dansk Folkeparti har sikret flertal for. Så var mit enkle spørgsmål i virkeligheden, om man ikke har fortrudt det, man har gjort på de områder, fordi det har haft så ødelæggende konsekvenser for både politi og SKAT.

Kl. 11:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:34

René Christensen (DF):

Når man kigger på de effektiviseringer, der ligger, vil jeg sige, at det er utrolig vigtigt, at også offentlige virksomheder bliver dygtigere, og det gør de altså hele tiden. Der er it-udvikling, der er en anden måde at arbejde på osv. osv. Og det er selvfølgelig det, man også har gjort i SKAT.

Når jeg kigger på netop SKAT og på den prioritering og på den måde, man finder de effektiviseringer på, må jeg bare sige, at det jo ikke er effektiviseringer, man finder; det er jo reelle besparelser. Altså, man sparer på indsatsen. Det er jo ikke en effektivisering. Det er bare at gøre noget mindre, og det får man altså ikke mere for. Samtidig siger man så: Det går så skidt i SKAT, vi har så mange klagesager, og derfor bruger vi så 90 mio. kr. på at ansætte personale til at tage sig af klagesagerne. Og der kunne man jo godt forestille sig, at der havde været lidt mere prosa omkring, hvad man så gør, for at få bragt antallet af klagesager ned. Det kan man faktisk ikke læse sig til. Der er ikke nogen steder, hvor der står: Nu har vi investeret x antal millioner kroner i at blive bedre til at håndtere borgerne, sådan at vi ikke får så mange klagesager. Ad den vej kunne man jo også have gjort det.

Kl. 11:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance. Værsgo. Kl. 11:35

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for det. Når vi her i Folketinget diskuterer skatternes udfordringer i Danmark på konkrete områder, er Dansk Folkeparti generelt villige til at sige, at det bør der gøres noget ved. Derfor har der igennem årene været forslag og støtte fra Dansk Folkeparti til så mange forskellige ting som at sænke registreringsafgiften på biler, forhindre grundskyldsstigninger, lette indkomstskatten i bunden, sænke momsen for turisterhvervene, sænke energiafgifterne, sænke afgifterne på

grænsehandelsfølsomme varer og meget, meget mere. Når man så kigger i Dansk Folkepartis finanslovsforslag, leder man forgæves efter, at partiet prioriterer de her skattelettelser. Hvad er forklaringen på det?

Kl. 11:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:36

René Christensen (DF):

Der er gode forklaringer på det. Først vil jeg sige, at skattelettelser er noget, man gør. Det er sådan, at hvis vi nu får en lang, lang debat om, at nu skal man gøre noget i forhold til bilafgifterne – det har vi set før i forhold til leasing og andet – så eksploderer markedet fuldstændig, op til at det her eventuelt bliver lavet om. Men man kan, når man snakker bilafgifter, kigge på det sådan rent teknisk, og spørge: Hvad er det, der er sket nu, hvor vi har de her grønne afgifter? Hvad er det, vi oplever? Statskassen mister penge, og vi oplever, at de biler, der bliver solgt, er mere usikre biler; det er ringere biler, der bliver solgt derude, og vi får mindre ind i kassen. Så derfor er det en vigtig debat at tage om afgifter på biler, og der er faktisk også muligheder for at gøre det, hvor statskassen ikke taber på det, men vi samtidig får en bilpark, som vil være mere miljørigtig, samtidig med at den vil være mere sikker. Men skatter er ikke noget, man skal snakke meget om, det er noget, man skal gøre.

Kl. 11:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:37

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg køber ikke helt den forklaring, men det behøver vi ikke at diskutere yderligere. Jeg er glad for, at Dansk Folkeparti stadig væk mener, at de her skatter skal lettes, man har bare ikke puttet det ind i finanslovsforslaget. Så det vil sige, at når vi i Liberal Alliance også efter næste valg vil kæmpe for, at de her ting faktisk kommer på programmet, i et nyt borgerligt flertal, forhåbentlig, så vil vi have Dansk Folkepartis opbakning til det? Så vil vi ikke høre noget om, at vi er asociale og ultraliberale og ikke villige til at tage vare på de svage, fordi vi gerne vil lette skatten, vel?

Kl. 11:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:38

René Christensen (DF):

Det kommer an på, hvor skatten er henne. Vi har også været med til at kigge på sodavandsafgifter og ølafgifter og andet, fordi vi kunne se, at grænsehandelen var eksploderet vildt; der kunne vi jo se, at vi gik glip af danske arbejdspladser. Det kiggede vi på i vækstplanen, og der gik vi jo også ind og tog det ansvar og sagde: Jamen det skal vi da gøre, for det er sund fornuft. Man sikrer nogle afgifter, og man får faktisk et provenu ud af det. Det er jo sund fornuft, og jeg er helt enig med Liberal Alliance i, at det er den vej, man skal gå. Så er der selvfølgelig nogle steder, hvor man kan blive uenige, og det er f.eks., når Liberal Alliance kommer med forslag, der siger, at hvis man sænker topskatten med x antal milliarder, så giver det masser af vækst. Og det er måske på nogle af de punkter, vi vil være mere uenige. Men i forhold til mange af de her punktafgifter tror jeg såmænd godt man kan finde hinanden, også Liberal Alliance.

Kl. 11:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Rasmus Prehn, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 11:39

Rasmus Prehn (S):

Tak. Jeg vil gerne vende lidt tilbage til det med de faglige kontingenter, for jeg synes, at Dansk Folkepartis hr. René Christensen var lidt ulden i sine svar før.

Jeg går ud fra, at Dansk Folkepartis ordfører er enig i, at en afgørende hjørnesten i bekæmpelsen af social dumping er stærke fagforeninger. Alligevel er det, som om ordføreren er sådan lidt på den ene side og lidt på den anden side. Vi hørte før, at en af talerne citerede hr. Mikkel Dencker for at sige, at den ændring af fradraget, man lavede, simpelt hen bare var for at lægge låg på den malkning af fagforeningsmedlemmerne, der havde været tidligere – men hr. René Christensen er lidt på den ene side og lidt på den anden side.

Skal man forstå Dansk Folkepartis taktik sådan, at hvis vi fra regeringspartiernes side tager slæbet og finder finansieringen og der ikke opstår nogen problemer, vil I gerne tage æren for det her med at fremme de rigtige fagforeningers mulighed for at bekæmpe social dumping, men hvis det ikke kan komme igennem, er I sådan set ligeglade? Er det sådan, man skal forstå jeres taktik?

Kl. 11:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:40

René Christensen (DF):

Nej, det er det ikke, men vi synes sådan set, det er sundt, at fagbevægelsen er ved at finde sig selv lidt igen. Fagbevægelsen var jo blevet sådan et socialdemokratisk partikontor, og når man meldte sig ind i en fagforening, var man sådan set også medlem af Socialdemokratiet, og så gav man også sit kontingent til det. Det tror jeg at rigtig, rigtig mange var rigtig, rigtig trætte af.

Der er fagbevægelsen begyndt at vågne en lille smule op og siger: Hvad er fagbevægelsens berettigelse egentlig? Og den er enormt stor; vi kan ikke undvære fagbevægelsen, men fagbevægelsen skal ikke være et partikontor. Fagbevægelsen skal være en fagbevægelse for sine medlemmer. Jeg tror sådan set, at den øvelse, der har været nu, har været rigtig god. Jeg tror sådan set, at den har været med til, at fagbevægelsen siger: Jamen hvad er egentlig vores berettigelse, hvad er det, vi skal? Fagbevægelsen skal lave gode aftaler på arbejdsmarkedet, og fagbevægelsen skal være bannerfører for at bekæmpe social dumping sammen med staten, særlig på de statslige arbejdspladser. Det er der, man har flyttet sig. Vi ser jo også nu, at fagbevægelsen er ved at flytte sig fra at være et partikontor til faktisk at være den fagbevægelse for deres medlemmer, som de er sat i verden for

Kl. 11:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 11:41

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes stadig væk, at Dansk Folkepartis ordfører taler sort her. Der er jo altså stadig væk forskel på, hvad man betaler i kontingent til en fagforening, der laver overenskomst, og så til en gul fagforening, der ikke rigtig foretager sig noget andet end at være en form for forsikringsselskab.

Hvad er Dansk Folkepartis holdning? Vil man kæmpe for, at de her rigtige fagforeninger, der sørger for overenskomst og bekæmper social dumping, rent faktisk får bedre vilkår, at de bliver mere sidestillet, så de får fuldt fradrag, eller vil man ikke?

Kl. 11:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:41

René Christensen (DF):

Det synes jeg egentlig jeg svarede meget klart på. Vi har ikke skrevet ind, at vi vil have det pillet ud, og vi har ikke brugt pengene til noget andet, altså er pengene i det finanslovsforslag, der ligger, og vi har ikke tænkt os at fjerne dem ved de forhandlinger, vi kommer til. Det er ensbetydende med, at vi vil stemme ja til, at fradraget skal stige, når finanslovsforslaget lægges frem.

Hvad er baggrunden for, at vi så vil det? Det er selvfølgelig det, at vi også vil se fremad og sige: Leverer fagforeningen så det, de skal levere? Er fagbevægelsen vågnet op og har sagt: Hvad er vores berettigelse? Det er de, det fornemmer jeg faktisk. Jeg glæder mig over, at fagbevægelsen nu bruger flere kræfter på at fortælle deres medlemmer, hvad de kan. De bruger flere kræfter på at sige, hvad de har gjort, og de har gjort rigtig meget. Men de var faldet i søvn, var de, og der må man sige, at den øvelse, man har været igennem her, hvor der er blevet konkurrence, har gjort, at den etablerede fagbevægelse er vågnet op. Det er altså en positiv udvikling, og det tror jeg at vi alle sammen skal være glade for – særlig for dem, der er ude på arbejdsmarkedet med nogle meget bedre arbejdsvilkår, end de ellers ville have haft, hvis vi ikke havde haft en stærk fagbevægelse.

Kl. 11:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Morten Bødskov, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 11:42

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Jeg må indrømme, at jeg synes, det er helt sort. Det er jo sådan set et meget enkelt spørgsmål at svare på. Når nu fradraget for faglige kontingenter bliver hævet, ligger det i den finanslov, som så gælder, siger Dansk Folkepartis ordfører. Det, Dansk Folkepartis ordfører ikke svarer på, er: Får det lov til at blive liggende? Får medlemmer af fagforeninger lov til at fastholde den skattelettelse, som det jo rent faktisk er, og som de får, hvis man hæver fradraget for faglige kontingenter? Vil det fradrag bestå, hvis Dansk Folkeparti får magt og indflydelse, som de ønsker sig?

Kl. 11:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:43

René Christensen (DF):

Det, der ligger i det, er, at vi siger ja til en finanslov, hvor det ligger, og der ligger det så. Det vil det gøre, indtil der kunne være et flertal, der vil noget andet. Men jeg vil gerne sige her, at det ikke er Dansk Folkeparti, der rejser den debat.

Det, vi vil bruge vores kræfter på, er egentlig at se på, hvad det er for nogle resultater, fagbevægelsen kommer med. Fagbevægelsen er stadig væk vigtig i forhold til vores arbejdsmarked. Det var også det, jeg talte om før, omkring dagpengeretten. Hvis vi får et dagpengesystem, der bliver for udvandet, så vil fagbevægelsen begynde at få nogle andre ideer til, hvordan man skal lave overenskomster. Så vil de bruge mange flere kræfter på at sige, at det nu skal være sværere

og sværere at fyre folk, fordi man ikke har et sikkerhedsnet. Derfor er det her jo også en mulighed for at overveje, hvordan man får en fagbevægelse, som er oppe i gear. Der må vi anerkende, at det, vi har været igennem, mens der har været konkurrence, har gjort, at fagbevægelsen er kommet op i gear. Nu ruller vi det tilbage og siger til fagbevægelsen, at det var en rigtig god øvelse, og nu har man så det fulde fradrag, ja.

Kl. 11:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Morten Bødskov.

Kl. 11:44

Morten Bødskov (S):

Det er fuldstændig sort snak. Jeg forstår ikke, hvorfor ordføreren ikke bare indrømmer, at hvis der er dele af dansk fagbevægelse, som på et tidspunkt finder på, at de er uenige med Dansk Folkeparti, og laver en kritisk kampagne mod noget, som Dansk Folkeparti mener, så klapper man til dem og fjerner måske helt fradraget. Det, man gjorde sidste gang, var jo, at man indførte et loft over fradraget for de faglige kontingenter. Jeg ved ikke, hvad motivet var, men man kan da i hvert fald sige, at konsekvenserne har været ret alvorlige. Det har ikke været bedre muligheder for at organisere sig, bedre muligheder for at samle folk i kampen mod eksempelvis social dumping.

Så kan vi ikke bare få et svar: Hvis det med, at fradraget for faglige kontingenter bliver fordoblet, hvor almindelige lønmodtagere, der står i en fagforening, nu altså får en større skattelettelse af regeringen, står efter et valg, vil Dansk Folkeparti så ændre det? Altså, vil man sætte det ned igen, eller vil man lade det stå og lade fagforeningsmedlemmer beholde den skattelettelse eller ej? Det er sådan set et meget klart spørgsmål.

Kl. 11:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:45

René Christensen (DF):

Og så vil Dansk Folkeparti gerne svare på det: at vi lader det stå, fordi vi kan se, at fagbevægelsen har været ude på en rejse, som har været positiv i forhold til, hvad fagbevægelsen skal arbejde med. Fagbevægelsen har flyttet sig fra at være et partikontor til at blive en fagbevægelse igen. Derfor har man selvfølgelig sin fulde berettigelse til at have sine medlemmer, og derfor skal medlemmerne selvfølgelig også nu, som vi kan se, have det fulde fradrag. Fagbevægelsen er kommet tilbage på sporet, og det er vi selvfølgelig rigtig glade for.

K1 11·46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Lotte Rod, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 11:46

Lotte Rod (RV):

Okay, jeg prøver bare sådan at høre, hvad det lige præcis er, Dansk Folkepartis ordfører siger. Betyder det så, at man i givet fald efter et valg ville blokere for, at man ville fjerne det her fradrag igen?

Kl. 11:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

K1 11:46

René Christensen (DF):

Nu er det jo sådan, at det vil man meget gerne have, men så skal man have ultimative krav, og man skal have rigtig mange. Socialdemokratiets finansordfører lægger også op til, at det skulle Enhedslisten og SF også have. Hvis vi skal pege på Helle Thorning-Schmidt, så skal man huske at stille det krav, at så skal dagpengereglerne laves om, ellers kan man ikke pege på hende. Sådan er vi ikke i Dansk Folkeparti. Vi siger, at når vi går ind til forhandlinger, går vi altid derind uden at have et ultimativt krav. Vi så, hvad der skete sidste år. Så kan man komme til nogle forhandlinger, og så kan man få 95 procent af sin politik gennemført, og så går man alligevel. Sådan gør Dansk Folkeparti ikke. Vi går altid ind til forhandlinger, lige meget med hvem det er, for at få mest igennem.

Kl. 11:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Lotte Rod.

Kl. 11:47

Lotte Rod (RV):

Når jeg spørger, er det også, fordi jeg lige har været ude at køre i tog i går og kom forbi den her meget store DF-plakat, hvor der står tryghed, og så er det jo meget relevant at vide: Gælder den her tryghed så også for medlemmer af fagforeninger, eller gælder trygheden ikke?

Kl. 11:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:47

René Christensen (DF):

Jeg tror i hvert fald, at den øvelse, fagbevægelsen har været igennem, har givet tryghed til medlemmerne. Det, jeg oplever nu, er en fagbevægelse, der er gået fra at være partikontor til at komme tilbage til det, der er vigtigt for fagbevægelsen, nemlig at arbejde for medlemmerne og ikke arbejde for et bestemt parti, og det hilser jeg meget velkomment. Nu er det her forslag kommet frem, og det har vi selvfølgelig diskuteret og sagt: Vi var med til at skærpe tonen over for fagbevægelsen, også i forhold til fradraget, og det har sådan set virket. Nu går vi tilbage til den gode, gamle gænge, hvor fagbevægelsen er fagbevægelse for medlemmerne og ikke for nogle bestemte partier i Folketinget. Det har været en god øvelse, og nu er vi tilbage i den gode gænge igen.

Kl. 11:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:48

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jamen det er jo herligt med sådan en åbenhjertighed, for ordføreren står jo og bekræfter det, som hele den daværende opposition og fagbevægelsen sagde, altså at den her stramning i forhold til fagforeningskontingentet var en straffeforanstaltning, fordi fagbevægelsen tillod sig at være kritisk over for en dagpengereform, som Dansk Folkeparti nu selv har fået kolde fødder over for. Så tak for at bekræfte det. Nu skal fagbevægelsen så belønnes, fordi den efter Dansk Folkepartis opfattelse er blevet lidt mindre partipolitisk og er kommet lidt mere over i den borgerlige retning. Det nikker ordføreren til, så tak for det; det behøver vi ikke spilde mere tid på. Dermed skal også være sagt, at når stemmerne er talt op, og hvis Dansk Folkeparti får magt og indflydelse, og hvis Venstre kræver det, så bliver det fradrag igen fjernet. Det er, som jeg siger det, ikke også? Og ordføreren nikker, tak for det.

Så har jeg mit spørgsmål, som drejer sig om, at Dansk Folkeparti sammen med Venstre og de andre borgerlige partier vil genindføre loftet over kontanthjælpen. Hvor skal det loft ligge? Kommer det til

at ligge højere eller lavere end det loft, som Dansk Folkeparti selv var med til at indføre i 2002?

K1 11:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:49

René Christensen (DF):

Jeg nikker i hvert fald ikke til, at vi som udgangspunkt vil lave det her med fradraget om. Hvis man mener det, har man i hvert fald opfattet det, der foregik heroppe på talerstolen, forkert.

I forhold til det andet om loftet over kontanthjælpen vil jeg sige: Ja, vi mener, at der er behov for at lægge et loft over kontanthjælpen. Og der vil vi som udgangspunkt gå tilbage, så det er det niveau, som det havde før; det er vi meget enige om. Og hvorfor vil vi så have loftet over kontanthjælpen? Ja, det er altså lidt af en hån mod nogle af dem, som står op hver eneste morgen, som står rigtig tidligt op, for at gå på arbejde, og som så oplever, at det beløb, de kommer hjem med, faktisk er mindre end det, man kan få, hvis man er på passiv forsørgelse. Det har altså været med til at give nogle udfordringer for nogle af dem med de her lavtlønsjob, som vi har. Når vi altid snakker om, at vi er så presset på det, der er vores største konkurrenceforvridende element i Danmark, som er, at lønningerne er så høje, så kan vi jo ikke have et system, der fuldstændig undergraver det, og som gør, at et job til 22.000 kr. eller 23.000 kr. er uinteressant, hvis man er to i en familie, der er på kontanthjælp.

Kl. 11:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Finn Sørensen. Værsgo.

Kl. 11:50

Finn Sørensen (EL):

Ja, der var kun ét spørgsmål, for det andet var en konstatering, og det kan jeg forstå at ordføreren heller ikke har nogen indvendinger imod. Nu er det jo sådan, at de her lavtlønnede mennesker, som ordføreren pludselig har en stor omsorg for, indimellem har det med at blive arbejdsløse, og når de bliver arbejdsløse, så bliver de ramt af kontanthjælpsreglerne. Derfor er det vel rimeligt, at man oplyser dem og alle os andre om, hvor det loft skal ligge. Men jeg kan forstå på ordføreren, at det vil ordføreren ikke løfte sløret for. Jeg kan også forstå på ordføreren, at ordføreren ikke vil svare på, om det loft kommer til at ligge lavere. Det vil sige, at man i endnu højere grad vil fattiggøre mennesker, for det var jo det, der var resultatet af det. Så kan ordføreren være så venlig at kommentere det? Kan vi få et svar på, om det loft, når man skal lave det sammen med Venstre, kommer til at ligge højere eller lavere end det kontanthjælpsloft, som man indførte i 2002?

Kl. 11:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. René Christensen.

Kl. 11:51

René Christensen (DF):

Nu skal spørgeren høre efter. Jeg sagde jo netop til det spørgsmål, der var, at vi ikke ønsker at sætte loftet lavere. Vi ønsker at gå tilbage til den ordning, man havde, fordi der var rimelighed i det. Der var den rimelighed, at man også kunne have et job, som var i lavtlønsskalaen, og dermed også tjene penge ved at gå på arbejde. Man må jo sige, at det ikke er alle, der oplever, at arbejdet er lønnen i sig selv; der er altså også nogle, som sidder og kigger på: Hvad koster det mig at flytte mig fra at være på passiv forsørgelse til at være selvforsørgende? Der skal selvfølgelig være en gulerod. Og der må

man sige, at det system, vi har nu, desværre modarbejder den mulighed for nogle mennesker – og det er ikke menneskene, der er noget galt med, det er systemet, der er noget galt med.

Kl. 11:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 11:52

Joachim B. Olsen (LA):

Hvor stor den offentlige sektor skal være, er selvfølgelig et spørgsmål om politisk prioritering, men uanset hvordan man prioriterer, så har det jo nogle konsekvenser. En af konsekvenserne ved at lade den offentlige sektor vokse er, at den samlede beskæftigelse i Danmark bliver mindre, i forhold til hvis man lader den offentlige sektor blive på det niveau, den har nu, eller endda gør den lidt mindre; det er et faktum. Derfor kan man også godt sige, at det at lade den offentlige sektor vokse sker på bekostning af den private beskæftigelse. Vi har mistet 180.000 arbejdspladser i den private sektor. Vil det at føre en politik, som ligger i balance fremadrettet ikke være det at føre en politik, der gør, at den private sektor får lov til at vokse? Og så vil jeg også godt understrege, at nettobeskæftigelsen, det samlede antal arbejdspladser, i Danmark ville stige i forbindelse med et udgiftsstop eller noget, der endda kunne være en lille reducering af udgifterne til den offentlige sektor.

Kl. 11:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:53

René Christensen (DF):

Det er jo sådan lidt mærkeligt nogle gange, når Liberal Alliance kommer med de her ting. Jeg var til et arrangement med fru Thyra Frank den anden dag. Jeg ved ikke rigtig, hvilket parti hun er medlem af, men hvis man tager en dialog med fru Thyra Frank om, at der er blevet 5 millioner færre timer til de ældre ude i kommunerne, så siger hun ikke, hvor er det godt; kommunerne har gjort det rigtig godt, for de har nemlig rationaliseret og givet de ældre en ringere service, og det er godt for beskæftigelsen. Det er altså ikke det, jeg hører at alle i Liberal Alliance siger, når man sådan færdes rundtomkring til foredrag og andet.

Men jeg er sådan set enig i, at den offentlige sektor ikke bare skal vokse for at vokse. Når vi siger, at vi gerne ser en vækst i den offentlige sektor på 0,8 pct. frem til 2020, så er det netop for at kunne fastholde, at man har et sundhedssystem, der fungerer, at man har en ældrepleje, der fungerer. Det er også for at fastholde et uddannelsessystem, som er mere og mere under pres. Med de lønninger, som vi har, så nytter det altså ikke noget, at vi har nogle karaktergennemsnit, som nogle steder er meget dårlige. De skal altså være bedre, hvis vi skal kunne være i konkurrence med andre lande, og derfor duer det ikke at sige, at vi bare skal rationalisere, bl.a. i uddannelsessystemet. Nej, der skal vi gøre det bedre og selvfølgelig også klogere.

Kl. 11:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Man kan jo blive ivrig.

Værsgo, der er nyt spørgsmål fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:54

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg kan forsikre for, at også fru Thyra Frank i Liberal Alliance har øjnene stift rettet mod, at der sagtens kan effektiviseres i den offentlige sektor, uden at det går ud over kernevelfærden. Vi hører dagligt,

også i medierne, om eksempler på udgifter til alt muligt, fra selvkørende cykler til cyklende julemænd ude i kommunerne, eksempler på, at der også i dag bliver brugt penge på alt muligt andet end det, man kunne kalde kernevelfærd. Ud over det har vi også utrolig mange højtuddannede mennesker ansat i den offentlige sektor til at sidde og flytte papirer rundt; det kunne man nok også reducere på. Men det ændrer ikke ved det faktum, at det her er et spørgsmål om prioritering, og vælger man, at den offentlige sektor skal vokse, så er det på bekostning af den private beskæftigelse. Er det ikke noget, som også bekymrer Dansk Folkeparti, også set i forhold til at hele forudsætningen for, at fremtidige generationer kan leve i et højtudviklet velfærdssamfund og have en levestandard, der er på niveau med den, som borgerne har i de lande, som vi normalt sammenligner os med, er den velstand, som bliver skabt i den private sektor?

Kl. 11:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:55

René Christensen (DF):

Den private sektor er jo meget afhængig af, at der er et offentligt system, der er velfungerende. Den private sektor er meget afhængig af, at hvis man skal have miljøgodkendelser, så går det hurtigt og nemt. Den offentlige sektor er meget afhængig af, at vi har et infrastruktursystem, der virker. Den offentlige sektor er utrolig afhængig af, at vi har noget offentlig transport, der virker, og at deres medarbejdere kan komme frem og tilbage. Det her er ikke det ene imod det andet, men det er et fællesskab, vi har. Vi kan ikke sige, at bare fordi vi skærer ned herovre, så går det bedre derovre. For det offentlige skal levere en meget høj grad af service – og måske endda en bedre service, end man leverer i dag – til det private, for at det private faktisk også kan vækste.

Så jeg er ikke enig i det. Men jeg er enig i, at væksten ikke bare skal være der for vækstens skyld, for den skal jo være målrettet. Hvorfor er det, vi har væksten? Det er jo, fordi vi vil nå nogle politiske mål.

Kl. 11:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Ane Halsboe-Jørgensen, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 11:56

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for det. Det er ejendommeligt, at hr. René Christensen vil gøre sig til dommer over, hvornår fagbevægelsen i Danmark leverer for deres medlemmer, og hvornår de ikke gør. Og når det følger hr. René Christensens hoved, får de et fradrag, og ellers gør de ikke – særlig i forbindelse med, må man forstå, kampen mod social dumping. Nu er det noget af det, jeg bruger rigtig meget tid på, og jeg kan fortælle dig, at den kamp har vi ikke altid arbejdsgiverne med om bord i, bl.a. har jeg i den her uge haft en diskussion med Dansk Industri, som mener, at det at kræve dansk løn i forhold til vores statslige og kommunale arbejdspladser er at være erhvervsfjendtlig. Alligevel går hr. René Christensen ind for, at arbejdsgiverne skal have det fulde fradrag, og at fagforeningsmedlemmer som tømrere, pædagoger og sygeplejersker ikke skal. Hvorfor?

Kl. 11:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Man taler ikke direkte til medlemmet.

Så er det ordføreren. Værsgo.

Kl. 11:57 Kl. 11:59

René Christensen (DF):

Det går vi jo netop ikke ind for nu, og det er derfor, vi ikke har taget det med som en finansiering til noget andet. Vi har ikke pillet det ud af vores forslag. Der har været en periode nu, hvor der ikke har været fuldt fradrag, og vi kan se effekten af det. Vi kan se, at det har været sundt – på det her område som på så mange andre områder. Konkurrence er sundt.

Hvis man sidder og har tingene sådan for sig selv – man behøver ikke at udvikle sig, man kan bare sidde og have det godt, fordi man er den eneste, der har det, man har monopol – så får man ikke noget godt ud af det. Og der må vi sige, at det, vi kan se nu, er, at fagbevægelsen er god for alle, tror jeg. Der har ikke været nogen tabere i det her. Der har selvfølgelig været nogle, der ikke har fået det her fradrag, men fagbevægelsen er jo kommet op i gear, i forhold til at de har fundet deres ståsted igen. Hvad er det, fagbevægelsen skal? Og svaret er, at de skal arbejde for deres medlemmer – ingen tvivl om det

Til spørgsmålet om, om vi vil fjerne det her fradrag, vil jeg sige: Nej, det er ikke det, vi vil, og det er jo derfor, vi i sidste ende stemmer ja til det.

Kl. 11:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Ane Halsboe-Jørgensen.

Kl. 11:58

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Jeg synes, det er rigtig, rigtig interessant, at man åbenbart skal gøre sig til dommer, sådan overdommer, over fagbevægelses arbejde, i forhold til om de her mange, mange danskere, der er medlem af en fagforening, kan få et fuldt fradrag, men at man ikke på nogen måde forholder sig til et lignende overformynderi på arbejdsgiversiden. Mener hr. René Christensen, at arbejdsgiverne er fuldt inde i kampen mod social dumping, og mener hr. René Christensen, at de så fortjener det fulde fradrag?

Kl. 11:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:59

René Christensen (DF):

Når vi snakker social dumping, er der selvfølgelig to sider af det, kan man sige. Der er selvfølgelig arbejdsgiverne, og så er der medarbejderne. Og så er der kontrolsystemet. Der står vi sådan set i en situation nu, hvor vi kun har fagbevægelsen, der er sådan kontrolsystem. Og det var også det, jeg prøvede at sige tidligere her, hvor jeg blev stillet spørgsmål om det. Der mangler vi stadig væk at få sat en organisation op til at håndtere det her. Og der er ingen tvivl om, at det kommer arbejdsgiversiden også til at være en del af, for hvordan får vi adgang til de her arbejdspladser, så vi ikke oplever sådan noget, som vi oplever på metrobyggeriet, hvor vi ser at der falder ting ned fra kraner og det så viser sig, at personalet hverken har krancertifikat eller noget som helst? Det er en livsfarlig arbejdsplads, fordi man ikke har ordentlige arbejdsvilkår. Og det er altså en kombination af alle dele, og der kommer erhvervssiden jo selvfølgelig også til at bidrage til det. Det er vi sådan set meget enige i.

Kl. 11:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så er det hr. Christian Juhl som den sidste spørger. Værsgo.

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Jeg vil først gerne lige høre ordføreren om noget, for han sagde, at når man meldte sig ind i en fagforening, meldte man sig automatisk ind i et parti. Nu har jeg kun været medlem af én fagforening, så jeg kender jo ikke de andre, men jeg vil gerne høre: Hvad er det for en fagforening, som ordføreren har været medlem af, hvor man også var medlem af et parti, og hvilket parti er det? Altså, det forstår jeg slet ikke.

Så vil jeg gerne høre lidt mere om konjunkturbestemte dagpenge, for det er nemlig et meget kompliceret system og et meget bureaukratisk system, Dansk Folkeparti nu har slået sig op på. Er vi i øjeblikket i en høj- eller lavkonjunktur, og hvor lang skal dagpengeperioden være i en konjunktur som f.eks. den, vi har nu? Og endelig: Skal der være forskel på København og Vestjylland, hvis nu der er fuld beskæftigelse i København og 10 procents arbejdsløshed i Vestjylland?

Der er en masse uafklarede spørgsmål, som gør, at det her system er ganske vanvittigt at indføre, men jeg vil gerne høre, hvad Dansk Folkepartis svar er på den slags ting – men også gerne det om fagforeningen.

Kl. 12:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. René Christensen.

Kl. 12:00

René Christensen (DF):

Jeg vil tage det med fagforeningen først. Jeg var 16 år, da jeg meldte mig ind i Dansk Metal, og jeg var medlem indtil for få år siden. Men da jeg tredje gang havde modtaget brev om, at nu skulle jeg stemme på en socialdemokrat ved det kommende folketingsvalg, hvor jeg selv var kandidat, gik jeg selvfølgelig ned i min fagforening og sagde, at det ønskede jeg faktisk ikke at modtage mere. Jamen jeg kunne jo godt lade være med at støtte Socialdemokratiet gennem Dansk Metal, så jeg sagde: Det er jo fint, så falder mit kontingent også. Nej, det gør det ikke.

Det var sådan, at når man var til møder i min rigtig gode fagforening, Dansk Metal, kunne man høre, at der var møde ovenpå i Socialdemokratiet, og det var det samme køleskab, vi gik ind og tog vores sodavand i. Det var blandet fuldstændig sammen. Når man var medlem af Dansk Metal, støttede man automatisk Socialdemokratiet.

Det levede jeg sådan set fint med i mange år, indtil jeg blev meget aktiv. Så begyndte det faktisk at irritere mig lidt, at jeg støttede nogle, som ikke ville det samme som mig. Så det var i hvert fald en af årsagerne til, at jeg nu siger det, jeg siger. Det har jeg mærket på egen krop.

Kl. 12:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Christian Juhl.

Kl. 12:01

Christian Juhl (EL):

Men det vil sige, at ordføreren aldrig nogen sinde har været medlem af Socialdemokratiet, men bare været medlem af Dansk Metal og så været udsat for et forsøg på at blive overbevist om, at hans politiske meninger var forkerte. Det er jo to vidt forskellige ting. Det beroliger mig da meget. Jeg har nemlig heller aldrig været medlem af et andet parti, bare fordi jeg var medlem af fagforeningen. Jeg synes, fagforeningen gør noget meget reelt ved at sige: Her er du i fagforeningen; hvis du vil være i et parti, må du melde dig ind i et parti.

Men hvad med de der konjunkturbestemte dagpenge? Er der højeller lavkonjunktur i Danmark i dag? Hvor lang skal en dagpengeperiode være i en konjunktur som den, vi har i øjeblikket? Og skal der være forskel på Vest- og Østdanmark? Jeg har et par spørgsmål mere, men dem tager vi i en studiekreds bagefter. Det var bare de tre spørgsmål.

Kl. 12:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fint. Og man taler stadig væk ikke direkte til medlemmet. Værsgo.

Kl. 12:02

René Christensen (DF):

Jeg tror, det sidste var det vigtigste, som jeg hørte det: Det taler vi om i en studiekreds bagefter. Jeg tog det positivt og som udtryk for, at det her faktisk er noget, der tager lang tid, for vi skal finde ud af, hvordan vi får lavet et system, der har værdi både for den ledige og for arbejdsgiverne. Og jeg tror altså, at hr. Christian Juhl, som har et godt kendskab til fagbevægelsen, også ved, at hvis vi ikke får lavet et system, man har tillid til, så vil fagbevægelsen begynde at arbejde på en anden måde. Så vil de begynde at arbejde på, at det vil blive sværere at afskedige medarbejdere, hvis man ikke har et dagpengesystem, der holder hånden under dem, der falder ud af arbejdsmarkedet.

Vi har ikke alle de vises sten nu, sådan at vi kan sige: Det er det her system, vi vil have. Det er jo netop derfor, vi siger: Lad os nu få ro på frem til at dagpengekommissionen kommer med deres anbefalinger til, hvordan et nyt system kan se ud. Og der siger vi: Halvér nu optjeningsretten til 6 måneder, få ro på. Og så vil vi hellere end gerne sidde – også sammen med hr. Christian Juhl – og diskutere, hvordan det her system kan se ud.

Ja, det kan godt være, at man skal kigge på, om vi i Danmark bare har et samlet arbejdsmarked, eller om vi egentlig har et arbejdsmarked, der er meget forskelligt, afhængigt af hvad for nogle regioner vi kommer fra. Vi kan jo se, bare når vi kigger på beskæftigelsesregionernes tal, at de er meget forskellige i Danmark. Så det bliver helt sikkert en af de ting, der også skal diskuteres, når vi sidder med anbefalingerne.

Kl. 12:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og det var den sidste spørger. Tak til ordføreren.

Mødet er udsat til kl. 13.00. Mødet er udsat. (Kl. 12:04).

Kl. 13:00

Forhandling

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Mødet er åbnet.

Jeg vil give ordet til den første taler her, som er ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Camilla Hersom. Værsgo.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Det lysner i dansk økonomi. Siden starten af 2013 er den samlede beskæftigelse steget markant. Den private beskæftigelse vil stige med 21.000 personer i 2014 og 22.000 personer i 2015. Det er rigtige job til levende mennesker i vores samfund.

Tilliden hos forbrugerne og erhvervslivet er stigende. Det private forbrug vokser, boligmarkedet er i bedring, og konkurrenceevnen er klart forbedret. Det forstærker min tro på bedre tider for dansk økonomi og dermed for de muligheder, vi har som samfund.

Men selv om det lysner forude, har krisen ikke sluppet sit tag fuldstændigt i vores land endnu. Vejen til vækst er ikke ligetil. Der er bump på vejen, og de nyligt offentliggjorte væksttal er sådan et bump. Det får os dog hverken til at vakle eller til at ændre vores kurs.

Finanslovsforslaget, som regeringen har fremlagt, viser, at vi tager ansvar for landets økonomi. Vi fører en stabil vækstfremmende politik. Regeringen understøtter væksten i dansk økonomi mest muligt, så vi kan komme helt ud af krisen. Vi lytter ikke til de stemmer, der ønsker at eksperimentere med stop-go eller store udsving i økonomien. Det har vi set dårlige eksempler på i 00'erne, det vil vi ikke gentage.

Det går langsomt fremad, og netop derfor vurderer vi, at det er for tidligt at stramme mere op på finanspolitikken. Vi skal ikke træde på bremsen i en tid med usikkerhed om det kommende opsving. Vi skal hjælpe væksten inden for den økonomiske ramme, der er givet. Vi skal holde kursen og den balance, vi har skabt de sidste 3 år.

Vi konsoliderer de offentlige finanser, mens vi investerer i velfærden, for det betyder noget for dansk økonomi, hvordan det går i den offentlige sektor. Når det offentlige forbrug stiger med 4 mia. kr. i 2015, øges efterspørgslen fra vores hospitaler, fra vores plejehjem, fra vores skoler, og det bidrager alt sammen også til væksten. Det er den balance, vi forsøger at ramme. Så selv om der er tilbageslag undervejs, tror vi fortsat på fremgang. Det gør vi, fordi finanslovsforslaget for 2015 og den samlede økonomiske politik, denne regering har ført siden 2011, bidrager så meget som overhovedet muligt til opsvinget.

Det gør vi til gengæld uden at sætte økonomien over styr. Den ansvarlige økonomiske linje, regeringen har fulgt, bærer frugt. Vores reformer begynder så småt at virke. Det forbedrer vores konkurrenceevne og øger vores vækstmuligheder. Vores finanslovsforslag prioriterer vækst og beskæftigelse og skaber samtidig rum til at investere i velfærd.

Vi har tre hovedprioriteter. Vi vil investere i sundhed, både når det gælder behandling og de fysiske rammer. Derfor vil vi over de næste 4 år investere 5 mia. kr. i hurtigere diagnosticering af kræft, bedre behandlinger af kronikere, bedre inddragelse af patienter og pårørende og flere gode leveår for alle. For kræftpatienten kan tidlig diagnosticering betyde forskellen på liv og død, for kronikeren gør det gode behandlingsforløb forskellen på, om man kan fortsætte med at leve sit liv med den tilstand, som en kronisk sygdom nu engang er, eller om det går så hurtigt fra slemt til værre, at det at opretholde et arbejde og aktive fritidsinteresser bliver en umulighed. Der er liv og livskvalitet at vinde ved en hurtigere og bedre indsats.

Vi prioriterer uddannelse og forskning. Regeringen afsætter knap 1,5 mia. kr. ekstra til uddannelsesområdet i 2015, og det høje niveau for offentlig forskning på 21,3 mia. kr. for 2014 fastholdes. Løftet bidrager til at opfylde vores uddannelsesmålsætninger.

Kl. 13:05

Vi har næsten allerede nået målsætningen for andelen af unge, der tager en ungdomsuddannelse, og vi har overgået vores egen målsætning for andelen, der tager en videregående uddannelse. Det var der ikke mange, der havde troet på for få år siden.

Derudover holder vi fast i, at de offentlige bevillinger til forskning og udvikling skal udgøre mindst 1 pct. af BNP.

Vi støtter den grønne omstilling. Med finanslovsforslaget opretter vi en grøn investeringsfond med en statsgaranti på 2 mia. kr. Den skal yde lån til, at danske virksomheder investerer i bæredygtige løsninger.

Vi opretter en pulje til grøn innovation på i alt 80 mio. kr., der skal gå til udvikling af miljø- og klimavenlige teknologier i små og mellemstore virksomheder. Det skaber muligheder for vores virksomheder, og det realiserer den helt nødvendige grønne omstilling af

vores samfund. Derudover prioriterer vi 150 mio. kr. fra 2014-2017 til renere luftkvalitet.

Danmark har nydt godt af historisk lave renter de seneste 4 år, hvilket også er et direkte udtryk for regeringens troværdige økonomiske politik. Tillid blandt de udenlandske investorer betyder, at Danmark fortsat er et af blot ti lande i verden, som har den allerhøjeste AAA-rating hos de tre store globale ratingbureauer. Resultatet er lave renter, hvilket er godt for både virksomheder og private husholdninger. Virksomhederne kan investere til lavere omkostninger, og boligejerne mindsker deres rentebetalinger. Alt det sætter også gang i økonomien.

Finanslovsforslaget vil i sig selv øge underskuddet på de offentlige finanser, men det er et underskud, jeg mener vi kan håndtere. Vi holder os inden for en ansvarlig ramme, sådan at den danske regering ikke modtager en dummebøde i form af rentestigninger, nye henstillinger fra EU og mistet tillid til dansk økonomi. Og vi investerer bevidst i vores børns fremtid, uddannelse, job, vækst, et bæredygtigt Danmark og ordentlige vilkår for udsatte borgere og deres børn.

Regeringen har med sin sociale 2020-plan opstillet en række konkrete mål for indsatsen over for de allersvageste i vores samfund. Vores bundlinje er ikke kun økonomisk, uanset at en holdbar økonomi er fundamentet for, hvordan vi kan udvikle det fællesskab, vi har. Vores bundlinje handler også om, hvordan vi behandler de svageste. Vi vil vide, om den indsats, der ydes, flytter tilstrækkeligt for de mennesker, der modtager den. Vi vil måles på, om vi gør det godt nok, og derfor er vores oplæg til satspuljeforhandlingerne for 2015 rettet mod opfyldelsen af de sociale 2020-mål, forebyggelse af kriminalitet blandt socialt udsatte, svage ældre og integration.

Regeringen er blevet beskyldt for at gøre for lidt for at sætte gang i økonomien. Vi er også blevet beskyldt for at føre en uansvarlig økonomisk politik, ikke mindst fra borgerlig side. Her må det være på sin plads at minde om, at det var den tidligere regering under Lars Løkke Rasmussens ledelse, der bragte Danmark i en situation, hvor vi fik en henstilling fra EU. Vores regering har trukket os ud af den henstilling.

Vores økonomiske politik går i nærværende finanslovsforslag helt tæt til grænsen, men hele tiden inden for ansvarlige økonomiske rammer. Vi mener, at det fortsat er nødvendigt at holde hånden under økonomien, men vi overskrider ikke de finanspolitiske grænser i budgetloven og i EU's stabilitets- og vækstpagt. Vi udnytter manøvrerummet fuldt ud.

Finanslovsforslaget viser, hvad Socialdemokraterne og Radikale Venstre kan sammen. Økonomien er robust. Det lysner forude, og vi har skabt råderum til at investere i velfærd. Vi tager ansvar for dansk økonomi og har gennemført en række reformer. Vi ønsker ikke nulvækst i de offentlige udgifter, men vil fortsætte med at videreudvikle vores samfund.

Vi rækker en hånd ud til Folketingets partier og opfordrer alle til at deltage konstruktivt i forhandlingerne. Vi samarbejder med dem, der vil, og vi tror på fremtiden.

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til den radikale ordfører. Og den første korte bemærkning går til hr. Peter Christensen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 13:10

Peter Christensen (V):

Tak for det. Det var det sidste, der faktisk overraskede mig lidt. For det er jo meget radikalt at slutte af med at sige, at man gerne vil samarbejde med alle. Men hvordan har Radikale Venstre det så med, at regeringen jo sådan set på pressemødet gjorde det klart, at her har man et finanslovsudspil, som er lagt til rette for en aftale med de røde partier?

Kl. 13:10

$\boldsymbol{Tredje\ næstformand\ (Lone\ Loklindt):}$

Ordføreren.

Kl. 13:10

Camilla Hersom (RV):

Jamen regeringen har jo fremlagt sit finanslovsforslag, og der er i det finanslovsforslag også et rum at forhandle om, som der ikke er sat overskrift, adresse eller mærkat på, og som de partier, som ender med at lave en aftale med regeringen, kan være med til at påvirke ganske kraftigt. Det ligger jo i sagens natur. Men alle partier vil blive indbudt til forhandlinger, og så må vi jo tage den derfra.

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren. Værsgo.

Kl. 13:11

Peter Christensen (V):

Det er bare ikke det, regeringen siger. Regeringen siger: Vi har her nogle puljer, som vi vil tilbyde SF og Enhedslisten at disponere over. Det er jo sjældent, at man i finanslovssammenhæng så tydeligt ser, at her er der nogle penge, regeringen gerne vil købe en aftale for, og det er da trods alt ærligt.

Men nu står Radikale Venstre på talerstolen og siger, at så må man se, hvem man laver aftale med. Jamen regeringen har altså lagt op til at lave en aftale – ikke med Venstre – men med SF og Enhedslisten. Så hvorfor står De Radikale nu og udlægger teksten anderledes?

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Værsgo.

Kl. 13:12

Camilla Hersom (RV):

Jeg synes da, at den her regerings historie – også den helt korte – viser, at regeringen er i stand til at samarbejde til begge sider i Folketingssalen. Men det er vel meget naturligt, at man starter med at afprøve sit parlamentariske grundlag, og at alle de øvrige partier helt sædvanen tro så bliver inviteret til at fremlægge deres bud. Og der må vi vel bare i al stilfærdighed konstatere, at der er et stykke fra det, Venstre har lagt frem, og så til det, regeringen har lagt frem.

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:12

René Christensen (DF):

Tak. Først vil jeg takke ordføreren, for det er da en fornøjelse at se en ordfører fra et regeringsparti, der går op og taler om regeringens politik og ikke bruger så meget tid på de andres – det er faktisk en fornøjelse.

Det, jeg gerne vil spørge om, er i forbindelse med, at vi nu ser, at der i det her finanslovsforslag er lagt et vækstskøn ind på 1,4. Det skal i hvert fald gå rigtig godt resten af året, for at det skøn kommer til at holde stik i 2015. I det ligger også, at håndværkerfradraget ikke er med i forslaget til 2015. Er ordføreren ikke enig i, at håndværkerfradraget netop er et redskab til også at skabe vækst og skabe noget ro ude på arbejdspladserne? Det, vi kan se, er 5.000 arbejdspladser og ikke mindst 400 lærlingepladser, altså unge mennesker, der kan få færdiggjort en uddannelse. Er ordføreren ikke enig i, at håndværkerfradraget er et rigtig godt redskab netop i en krisetid?

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:13

Camilla Hersom (RV):

Håndværkerfradraget er jo et redskab, vi har brugt på et tidspunkt, hvor vi virkelig åbnede redskabskassen og tog alt, hvad vi overhovedet kunne finde at gøre med, op, fordi der var behov for at stimulere økonomien. Det er en midlertidig ordning, og vi mener, det er på tide, at den falder bort. Når vi mener det, er det, fordi den er utrolig dyr i forhold til de job, den notorisk skaber. Vi har beregninger, som viser, at det koster i omegnen af ½ mio. kr. for hvert job, der skabes på den ordning. Det synes vi er rigtig, rigtig mange penge, og vi mener sådan set, at vi kan bruge dem bedre andre steder, og det er det, vores samlede forslag er et udtryk for.

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. René Christensen, værsgo.

Kl. 13:14

René Christensen (DF):

Næste spørgsmål er også til vækstskønnet, for det er jo ret vigtigt i den her finanslov, fordi man kører lige til kanten i forhold til, hvilket underskud staten kan køre med. Nu bliver der talt meget om den her henstilling fra EU. Det kan jo også være en strategi at sige, at nu kører vi bare ud over kanten, og så er det den næste regering, der kan rode med, at der ligger en henstilling fra EU, men jeg tror ikke, at det er det, der kan ligge i det. Men i forhold til at der er det her meget høje vækstskøn, er det også det private, der skal ud at vækste, og det kræver jo også, at der er ro på arbejdsmarkedet, at man har tillid til fremtiden og derfor begynder at bruge af sin opsparing.

Hvordan ser ordføreren på, at det her, vi snakker om vedrørende dagpenge, bliver en central del af finanslovsforhandlingerne? Er man ikke også fra De Radikales side klar til at kigge på det og så sige: Det kan godt være, der ikke skal laves en permanent ændring – der er nedsat en dagpengekommission – men vi er sådan set klar til at kigge på, hvordan vi får ro på det her område, sådan at vi kan komme fremad og også stimulere det private forbrug, altså få tillid til arbejdsmarkedet og få tillid til, at man, hvis man skulle miste sit job, også har det her sikkerhedsnet under sig.

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:15

Camilla Hersom (RV):

Det var mange spørgsmål samtidig. Jeg tror, jeg vil starte med at sige, at jeg jo hører til dem, som regner med, at vi også har en SR-regering efter næste valg, og derfor er vores politik jo ikke sådan en 1-årig finanspolitik, hvor vi så ikke kan gøre rede for, hvad der sker i årene fremover. Vores politik er jo netop baseret på, at vi laver lange fremskrivninger også og derfor med sindsro kan gøre det, vi gør, når vi stimulerer økonomien i år, fordi der er styr på det frem til 2020. Det er jo sådan set essensen af regeringens økonomiske politik.

Jeg er enig i, at det er vigtigt, at der er tillid til økonomien, og at folk ved, hvad de har at gøre med, og dermed mener jeg jo i virkeligheden også, at det, at vi har nedsat en dagpengekommission til at lave en grundig analyse af, hvordan de samlede forhold er på arbejdsmarkedet, gør, at vi så kan lave noget, der er mere gennemtænkt end den reform, der kom meget pludseligt midt i en nedgang, og lade være med fra det her Folketings side at lave lappeløsning på lappe-

løsning, men komme med et samlet bud på et dagpengesystem, der matcher et moderne arbejdsmarked. Det må være det, der er målet for os alle sammen.

Kl. 13:16

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jonas Dahl fra SF for en kort bemærkning.

Kl. 13:16

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Det er jo ingen hemmelighed, at Det Radikale Venstre i 2010 stemte for den dagpengereform, som på Dansk Folkepartis initiativ kom igennem under VK-regeringen. Det er heller ikke nogen hemmelighed, at man først antog, at den ville ramme ca. 2.000-4.000 danskere. Nu anslår man så fra AK-Samvirke, at 60.000 danskere vil blive ramt af det her inden udgangen af 2015.

Jeg skal lade være med at spørge, om De Radikale forestiller sig, at man skal ændre reformen, for det har vi debatteret mange gange, men jeg kunne godt tænke mig at dykke lidt ned i det, som den nye radikale politiske leder sagde her i weekenden: at man nu gerne vil have en række sociale forbedringer. Kunne ordføreren ikke uddybe lidt, hvad det er, man tænker på fra radikal side i forhold til det?

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:17

Camilla Hersom (RV):

Det, vi har blikket stift rettet på, er, at alle mennesker i det her samfund skal have en chance. Alle mennesker skal have en chance for at kunne skabe deres eget liv, og det gør man altså bedst ved at være uafhængig af en overførselsindkomst. Vi har en gruppe mennesker på arbejdsmarkedet, som har så svag tilknytning til arbejdsmarkedet – de er jo faktisk ikke på arbejdsmarkedet – at vi nok er nødt til at indse, at der skal ske noget ekstra for dem, for at de også kan komme i arbejde. Det er den gruppe, vi også er interesseret i at løfte.

Der sidder, som hr. Jonas Dahl helt sikkert ved, et udvalg og arbejder på netop at komme med forslag til det nu. Vi har netop også fra regeringens side taget et initiativ, som handler om socialøkonomiske virksomheder. Jeg forestiller mig, at vi i fremtiden kommer til at arbejde meget, meget mere med, hvordan vi også skaber rum til de mennesker, som ikke er så arbejdsmarkedsparate, at de har kunnet være medlem af en a-kasse, men som står uden for. Det er dem, vi også interesserede i, og som vi håber at vi sammen med andre partier kan finde nogle løsninger for, også i de finanslovsforhandlinger, der kommer nu.

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Jonas Dahl. Værsgo.

Kl. 13:18

Jonas Dahl (SF):

Det synes jeg sådan set er vældig positivt. Vi er fra SF's side meget enige i, at der er behov for at satse på socialøkonomiske virksomheder. Vi er sådan set også meget enige i, at det er helt afgørende, at vi skaber arbejdspladser og også skaber et rummeligt arbejdsmarked. Vi er også nødt til at gøre noget for de mennesker, som så står til at falde ud. For udfordringen er jo dem, der falder igennem vores dagpengesystem. Nogle af dem finder heldigvis arbejde, nogle af dem kommer heldigvis i uddannelse, men der er også nogle, der står uden forsørgelse, og der er nogle, der havner på kontanthjælp, og det er jo så den gruppe, man adresserer.

Jeg er sådan set meget enig i, at vi skal fat i den del, men kunne ordføreren så ikke bare ganske kort redegøre for, hvor det så er på finansloven, regeringen prioriterer de midler?

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren. Værsgo.

Kl. 13:19

Camilla Hersom (RV):

Der er jo på finansloven afsat frie midler, som kan bruges til sociale forbedringer i den bredeste forstand, og hvad vi kan få ud af dem, må forhandlingerne og fantasien jo vise.

Jeg tror, at det her er noget, vi kommer til at arbejde rigtigt grundigt med i årene fremover. Når vi ser på den gruppe, som har opbrugt deres dagpengeret, er det jo meget, meget tydeligt, at en meget stor del af dem har været ledige så længe, at selv hvis vi gik tilbage til det system, vi havde, ville de ikke blive hjulpet. Der er en gruppe borgere i det her land, som har meget vanskeligt ved at finde et ordentligt fodfæste på arbejdsmarkedet. Det skal vi da gøre alt, hvad vi kan, for at sikre at de får, og vi skal være kreative, synes jeg, i vores løsninger for den gruppe mennesker, som har det vanskeligst.

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:20

Ole Birk Olesen (LA):

Fru Camilla Hersom siger, at Det Radikale Venstre er glad for, at regeringen låner så mange penge næste år og bruger dem i den offentlige sektor, fordi der jo deraf kommer vækst i økonomien. Var det dog bare så simpelt, så ville der ikke være fattige lande i verden, for jeg kender ikke den politiker, som ikke er i stand til at låne flere penge og bruge dem. Men så simpelt er det jo nok ikke. Hvis man skal have varig vækst i økonomien, som er holdbar, skal man lave strukturelle reformer og ikke bare låne penge og bruge dem i den offentlige sektor.

Fru Camilla Hersom sagde også, at vi holder os inden for rammerne, så Danmark ikke får en dummebøde i form af mistet tillid til dansk økonomi og en henstilling fra EU. Det gør man, hvis man får en vækst på 2,0 pct. næste år, men hvis den er lavere end 2,0 pct., holder man sig jo ikke inden for rammerne. Spørgsmålet, jeg gerne vil stille, er: Vil fru Camilla Hersom forholde sig til, at Danmark så får en dummebøde i form af mistet tillid til dansk økonomi og en henstilling fra EU?

Kl. 13:21

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:21

Camilla Hersom (RV):

Jeg tror ikke, jeg sagde, at jeg var *glad* for underskuddet. Jeg tror, jeg sagde, at vi kunne *håndtere* underskuddet. Og det er to forskelige ting, men det er et udtryk for, at det er meget bevidst, at vi går lige til grænsen. Det gør vi, fordi vi mener, at vi er nødt til at have den balance mellem at stimulere økonomien, men uden selvfølgelig at overtræde det, der er grænsen. Der er ikke en EU-henstilling på vej nu. Det er rigtigt, at vi fortsat skal bevæge os frem ad det spor, vi gør, hvor det går stadig bedre i dansk økonomi. Men hr. Ole Birk Olesen ved jo også godt, at når det handler om EU-henstillinger og grænserne der, er det jo ikke sådan, at hvis man overskrider en lille smule, kommer henstillingen med det samme. Det er jo også et hel-

hedsbillede, som vurderes på, hvordan økonomien udvikler sig, netop fordi det ikke kun er et 1-årigt fokus, men et flerårigt sigte.

KL 13:21

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Ole Birk Olesen, værsgo.

Kl. 13:21

Ole Birk Olesen (LA):

Det er tilsyneladende lidt mere kompliceret end som så, om man får den der henstilling. Det afhænger tilsyneladende af, om EU mener, at det er en varig tilstand, eller om det er noget forbigående.

Med hensyn til det der med den mistede tillid til dansk økonomi kan vi jo godt få den dummebøde, som fru Camilla Hersom kaldte det, selv om vi ikke får en henstilling fra EU. Derfor vil jeg gerne høre Det Radikale Venstres ordfører, om Det Radikale Venstre synes, det er en god idé, at vi bevæger os på kanten af den der 3,0-procentsregel med underskuddet i den offentlige sektor næste år med den risiko, at hvis væksten i den samlede økonomi ikke er på 2,0 pct., vil vi overskride den grænse, og så vil vi få en dummebøde i form af mistet tillid til dansk økonomi.

Kl. 13:22

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:22

Camilla Hersom (RV):

Vi synes, det er en god idé, for ellers ville vi jo ikke stå bag det finanslovsoplæg, vi har præsenteret. Det siger jo fuldstændig sig selv. Vi mener, at vi samlet set i økonomien gør det, at vi kan have de udsigter, vi har, fordi vi, samtidig med at vi stimulerer økonomien, jo også har lavet de strukturelle reformer, som hr. Ole Birk Olesen efterlyser. Det har vi jo også lavet. Derfor er det ikke kun væksten, der alene afgør omverdenens tillid til Danmark. Det er en samlet vurdering af mange ting, og der mener vi at vi gør alt, hvad vi kan, på de forskellige parametre, der hører til en sund økonomi.

Kl. 13:23

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti for en kort bemærkning.

Kl. 13:23

Mike Legarth (KF):

Tak for det. Det Radikale Venstre har haft held med sådan med den ene hånd at betegne sig som blå og med den anden at betegne sig som rød. Det har været lidt sådan, at man selv kunne vælge og vurdere. Men med den her finanslov synes jeg man har bekendt farve. Det er en rød finanslov, som er designet til at blive stemt hjem med SF og Enhedslisten.

Men alligevel undrer det mig, at når Det Radikale Venstre med sin formand, eller skal jeg sige formandskvinde, gang på gang har sat vækstskønnene for højt, for optimistisk, og har måttet nedjustere dem efterfølgende, så den her gang igen fastholder vækstvurderingerne fra maj, selv om Tyskland er gået i stå, Frankrig er i krise og Ukrainesituationen er eksploderet, hvilket ikke kan undgå at påvirke dansk økonomi negativt. Hvad er det Det Radikale Venstre tror skal imødegå den negative påvirkning, vi vil få, sådan at man alligevel kan bevare væksten? Man kan jo ikke opdrive en eneste økonom i det her land, der støtter de væksttal.

Kl. 13:24

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Kl. 13:24 Kl. 13:27

Camilla Hersom (RV):

Jeg har lyst til først at kommentere på det der med, om vi er røde eller blå, for sagen er jo, at vi er midt imellem. Vi er et midterparti, betragter os selv som et midterparti, og vi er villige til at gøre det, vi synes er det rigtige for landet på det tidspunkt, der må være tale om. Det er sjældent, jeg hører os blive anklaget for at være for blødsødne i den økonomiske politik.

I forhold til vækstskønnene og de prognoser, der ligger til grund for dem, er det meget vigtigt at slå fast, at det jo ikke er politiske skøn. Det er jo ikke et politisk valg, hvor vi lægger vækstskønnet. Det bygger på det input, vi har fra de dygtigste økonomer i det her land: dem, der er ansat i ministerierne. Og det er nogle helt faste kriterier, man bruger til at lave de skøn. Men når man så har et skøn og en prognose, kan vi fremlægge vores finanslovsforslag, og det er der selvfølgelig politik i, det er helt oplagt. Det er også derfor, der er forskel på det, vi vil; det, Venstre vil; det, Konservative vil; det, Liberal Alliance vil; det, Dansk Folkeparti vil. Det er, fordi vi vil noget andet politisk. Men det, der er skønnet for udviklingen, er ikke et politisk valg; det bygger på faglighed.

Kl. 13:25

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:25

Mike Legarth (KF):

Det er politiske skøn. Men vi savner jo en forklaring på hvorfor – og en forklaring på, hvad der skal gøres for at imødegå de negative påvirkninger, der kommer. Der er jo ikke et eneste nyt initiativ i den her finanslov rettet mod den private sektor med hensyn til jobskabelse.

De Radikale er midtimellem. Men nu kan vi altså se, at Det Radikale Venstre lægger stemmer til en stor statsgæld uden afviklingsplan, et underskud på 60 mia. kr., og alligevel forhøjer man det offentlige forbrug; skatteregningen til erhvervsliv og borgere bliver højere, konkurrenceevnen svækkes, og dermed kommer der færre job og færre penge i statskassen til at levere det velfærdssamfund, vi har. Det er for mig ubegribeligt, og jeg kan ikke forstå, at Radikale Venstre kan støtte det.

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:26

Camilla Hersom (RV):

Jamen jeg anerkender ikke, at vi ikke gør noget for det private erhvervsliv. Kort før sommerferien fremlagde vi en vækstpakke, som netop gør en masse for det private erhvervsliv. Vi mener, at det, vi lægger frem, er et bud på en balanceret økonomisk udvikling. Vi har det som en ambition, at vi kan blive ved med at investere i fællesskabet, og vi mener, det er godt og genererer gode ting, også for det danske erhvervsliv, når vi gør det. Men det er selvfølgelig en balance. Så længe vi holder os inden for det, der er de ansvarlige rammer, så er Det Radikale Venstre med til det, og det mener vi vi gør med det her finanslovsforslag.

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten. Værsgo.

Finn Sørensen (EL):

Mange tak. Tak til ordføreren. Ordføreren synes, det går forfærdelig godt med beskæftigelsen. Det ville være dejligt, hvis det var rigtigt.

Kan ordføreren bekræfte, at fremgangen på 12.000 lønmodtagere hovedsagelig skyldes, at de unge mennesker er blevet flittigere til at bijobbe, altså at det er et udtryk for en fremgang i deltidsbeskæftigede? Kan ordføreren også bekræfte, at det åbenbart ikke hjælper ret mange af de 44.000, der har mistet dagpengeretten indtil nu? Det er kun 20 pct. af dem, der er kommet i arbejde. Kan ordføreren også bekræfte, at de lappeløsninger, vi selv har lavet – efter stort besvær med at trække regeringen hen til truget – kun er midlertidige ydelser, der udløber, og at vi allerede i disse måneder oplever mennesker, der ikke længere har ret til den midlertidige arbejdsmarkedsydelse og derfor bliver ramt af kontanthjælpsreglerne med fare for helt at miste kontanthjælpen i kraft af den gensidige forsørgerpligt eller andre stramninger?

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:28

Camilla Hersom (RV):

Det var mange spørgsmål i ét. Hr. Finn Sørensen synes ikke, det er meget, at 20 pct. af de mennesker, der har mistet deres dagpengeret, har fået et arbejde. Det synes jeg da egentlig er mange – 20 pct. er da mange. Det er i hvert fald 20 pct., hvis skæbne vi så ikke behøver at bekymre os om, al den stund at de jo har fået et arbejde.

Lappeløsninger: Vi har jo været med til at lave de løsninger sammen med Enhedslisten og SF og selvfølgelig vores regeringspartner, Socialdemokraterne, fordi vi ikke synes, vi kunne efterlade folk uden nogen muligheder. Men lappeløsninger er lappeløsninger. De giver ikke holdbare svar på, hvordan vi får et dagpengesystem, som matcher de behov, der er på et moderne arbejdsmarked. Der er vi nødt til at gøre noget grundigere, og det er jo det, dagpengekommissionen er et udtryk for. Vi har så sikret forsørgelse for folk, indtil dagpengekommissionen har talt, i en periode på op til 4 år. Og det er jo det, der ville være gældende for folk også i det gamle system.

Så jeg synes, man skal være meget varsom – meget varsom – med at mene, at hvis vi ikke havde ændret på dagpengesystemet overhovedet, så ville der ikke være nogen problemer i den nuværende situation. For vi har været igennem en fuldstændig historisk krise, som vi stadig væk er på vej ud af. Og jeg synes, det går den helt rigtige vej med beskæftigelsen, og jeg synes godt, vi kan være det bekendt.

Kl. 13:29

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:30

Finn Sørensen (EL):

Jeg er da virkelig ked af, at ordføreren siger, at de 20 pct., der er kommet i arbejde, behøver vi ikke at bekymre os om. Er det gået helt hen over hovedet på ordføreren, at en af de grove forringelser i den her dagpengereform er, at det er blevet mere end dobbelt så svært at genoptjene dagpengeret, og at vi derfor i høj grad skal bekymre os om de 20 pct., selv om de lige nu er så heldige at have fået et arbejde? For en stor del af dem vil aldrig nogen sinde – med de konjunkturer og udsigter, der er – kunne nå at genoptjene dagpengeretten. Det er jo det, der er hele humlen i sagen.

Så må jeg sige til ordføreren: Det er ikke rigtigt, at vi har sikret 4 års forsørgelse til de mennesker, der mister dagpengeretten. I disse

måneder er der mennesker, der mister retten til den midlertidige arbejdsmarkedsydelse, fordi de har haft de 2 år på dagpenge. Og næste år vil der være ca. 5.000, der mister retten til den midlertidige arbejdsmarkedsydelse, hvorefter der vil være den sidste klump på et par tusind, der mister den i 2016, hvorefter det er slut med den ydelse. Så det er det, jeg gerne vil have ordføreren til at bekræfte: Vi har ikke sikret 4 års forsørgelse til alle, der mister dagpengeretten, og vi har frem for alt ikke sikret forsørgelse til de mange tusinde mennesker, når de midlertidige ydelser udløber. Det er jo kernen i det hele.

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Den radikale ordfører, værsgo.

Kl. 13:31

Camilla Hersom (RV):

Det er jo netop derfor, at der er nedsat en dagpengekommission. Det er jo for, at vi ikke igen skal til at lave nye midlertidige løsninger, men kan sige, at nu må det stoppe, at nu må vi have holdbare løsninger og holdbare svar på, hvordan vores dagpengesystem skal indrettes

Jeg er ikke enig med Finn Sørensen i, at man skal betragte alle mennesker som stakler, vi skal bekymre os om. Det er da det bedste, der kan ske for mennesker, at de får et arbejde. Det er da det, der er hele formålet. Formålet med dagpengesystemet er jo ikke, at folk skal være på dagpenge. Formålet med dagpengesystemet er jo, at der er et sikkerhedsnet under folk, når de mister deres arbejde. Men det, vi skal bestræbe os på, er da at give folk et arbejde, at fastholde dem i et arbejde, og hvis deres tilknytning er løs, f.eks. fordi de ikke har kvalifikationer, der matcher det, der er behov for, får de de kvalifikationer. Det er jo netop det, vi også har lagt os i selen for.

Kl. 13:32

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er det hr. Jacob Jensen fra Venstre, værsgo.

Kl. 13:32

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Ordføreren sagde i et tidligere svar til min kollega, hr. Peter Christensen, at der i sagens natur er ting, der skiller Det Radikale Venstre og Venstre ad. Det er jeg fuldstændig enig i. Men der er trods alt også nogle ting, som man kan sige peger i den samme retning, og ordføreren nævnte jo bl.a. regeringens prioritering på sundhedsområdet. Det er vi sådan set glade for, vi har også kvitteret for det, og vi har så også selv, som ordføreren vil vide, spillet ud med et sundhedsudspil, som måske kan siges at være lidt mere ambitiøst, men som dog trods alt peger i samme retning som det, som ordføreren og De Radikale også ønsker sig.

Finansloven handler jo om prioriteringer, og derfor vil jeg godt spørge om, hvorfor det er sådan, at De Radikale og dermed regeringen i 2015 vælger at prioritere ulandsbistanden højere end det sundhedspolitiske udspil. Ulandsbistanden skal øges med omkring 600 mio. kr., og det sundhedspolitiske udspil er på 500 mio. kr. Hvorfor den prioritering?

Kl. 13:33

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:33

Camilla Hersom (RV):

Jamen for os er det jo vigtigt, at vi stadig væk prioriterer penge til verdens allermest fattige. Det er vigtigt for os politisk. Vi lever i et af verdens allerrigeste og mest privilegerede lande. Hvis ikke vi skulle have et overskud til at hjælpe på et tidspunkt, hvor antallet af flygtninge og internt fordrevne er det største siden anden verdenskrig, hvem skulle så? Hvis vi forventer, at andre rige og privilegerede lande hjælper til at skabe en mere lige balance på den her klode, må vi da også selv være med. Det er baggrunden for, at vi prioriterer det. Det er vi faktisk stolte af. Vi synes til gengæld, at det nærmer sig det skammelige, at Venstre vil prioritere sine gyldne løfter ved at skære i hjælpen til de allermest fattige i den her verden.

Kl. 13:34

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Spørgeren fra Venstre, værsgo.

Kl. 13:34

Jacob Jensen (V):

Jeg skammer mig sådan set ikke, for selv med det udspil, vi lægger op til, vil vi være blandt de meget, meget få lande, en eksklusiv klub i verden, som giver absolut mest i ulandsbistand. Og jeg skammer mig bestemt heller ikke over det udspil, som vi er kommet frem med på sundhedsområdet, som jo er betydelig mere ambitiøst end det, regeringen lægger op til. Det gælder bl.a. kræftbehandlingsindsatsen.

Jeg er sådan set bare glad for at høre den radikale ordfører stå på mål for den prioritering, som jeg ikke har hørt ret mange andre fra regeringen tale højt om, nemlig at man faktisk fra regeringens side med åbne øjne, og det er jo fint nok, til næste år vælger at prioritere ulandsbistanden højere end sit sundhedspolitiske udspil, herunder kræftbehandlingen. Jeg takker for den bekræftelse.

Kl. 13:35

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:35

Camilla Hersom (RV):

Jeg hørte ikke noget spørgsmål. Det var måske nærmere en konstatering. Men vi står fuldstændig ved de prioriteringer, der ligger. Vi betragter ikke Danmark som en isoleret øde ø. Vi har en fuldstændig erkendelse af, at det, der foregår i verden omkring os, også har en indvirkning på det, der sker i Danmark. Og jeg synes ofte, at jeg har hørt Venstrepolitikere sige, at de foretrækker at hjælpe mennesker tæt på deres hjemlande frem for at hjælpe dem i Danmark. Det er bare meget, meget svært at se den linje i det, Venstre lægger frem.

Kl. 13:35

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Fru Lisbeth Bech Poulsen, værsgo.

Kl. 13:35

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Fru Camilla Hersom sagde tidligere til hr. Finn Sørensen, at 20 pct. – det antal, som er kommet i arbejde af dem, der er røget ud af dagpengesystemet – var mange. Jeg er jo fuldstændig enig i, at det er rigtig godt for de 20 pct., der har fået et arbejde. Det er jo lidt svært at vide, om de havde fået det uanset hvad. 20 pct. er jo også nogenlunde det antal folk, der ender med 0 kr. i indtægt, altså absolut ingenting i indtægt, når de er røget ud af dagpengesystemet.

Vi fra SF's side og Socialdemokraternes side stemte jo imod og var imod dagpengereformen. Og fru Camilla Hersom siger, at nu skal det være slut med lappeløsninger, nu må man finde en holdbar løsning, og det er vi jo fuldstændig enige i; det var en fundamental fejl midt i en krisetid at lave dagpengesystemet om, fordi man troede, at det, at folk stod uden dagpenge, automatisk ville sikre dem et job i en tid, hvor der ikke var arbejde til folk. Derfor vil jeg bare gerne spørge fru Camilla Hersom, om hun deler den opfattelse, at når de tal, man oprindelig lagde til grund for reformen, altså at det ville

gå ud over 2.000-4.000 mennesker, og nu står vi så med over 40.000, var et fejlskøn af historiske dimensioner.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:37

Camilla Hersom (RV):

Dagpengereformen fik i den form, den blev indført, hårdere konsekvenser, end man havde forudset, det er helt åbenbart. Men det er jo ikke rigtigt, at det er 20 pct., der står uden noget, selv om de har mistet deres dagpengeret, det er 11 pct. – 11,3 pct. Det, der er karakteristisk for den gruppe, er, at man ved meget lidt om dem, men det, der er formodningen, er, at det er folk, der starter privat virksomhed, at det er folk, der flytter til udlandet, at det er folk, der lader sig forsørge af deres ægtefælle. Hvis man ikke har nogen mulighed for forsørgelse i det danske samfund , kan man få kontanthjælp. Det er sådan set en grundlovssikret ret, man har, så der er ikke én eneste borger – ikke en éneste borger – i det danske samfund, som nogen sinde vil stå helt uden forsørgelsesmulighed. Det er jo simpelt hen ikke rigtigt.

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:38

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg må indrømme, at jeg er en lille smule chokeret over det svar, fordi fru Camilla Hersom er jo en klog kvinde og en klog folketingspolitiker. Selvfølgelig er der masser af mennesker, der ikke kan få kontanthjælp: Hvis man har et hus og måske er teknisk insolvent, man kan ikke sælge huset, så har det en vis værdi. Eller hvis man har en ægtefælle, som tjener nogle penge. Så selvfølgelig kan man stå i en situation, hvor man ikke kan få kontanthjælp.

Der er masser af situationer, hvor man glider ud af dagpengesystemet og ikke er berettiget til kontanthjælp alligevel. Der er tusindvis af mennesker, som ikke kan få kontanthjælp; der er tusindvis af mennesker, som ryger ud af den midlertidige ordning, som blev lavet for at lappe på systemet, nemlig arbejdsmarkedsydelsen. Det er et system, som er under udfasning. Der er allerede mennesker nu, der opbruger den arbejdsmarkedsydelse, som de fik efter ophøret af deres dagpenge. Derfor vil jeg bare spørge fru Camilla Hersom, om vi virkelig kan vente til slutningen af 2015 med at finde en løsning for folk, der uforskyldt har mistet deres job, og som står med 0 kr. i indtægt.

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:39

Camilla Hersom (RV):

For det første mener jeg jo, vi har lavet løsninger for de mennesker, der ikke længere har ret til dagpenge, med de forskellige midlertidige løsninger, der er lavet. For det andet: Det *er* da rigtigt, og jeg beklager, hvis jeg har formuleret mig på en måde, hvor fru Lisbeth Bech Poulsen ikke forstod, hvad jeg sagde. Men hvis man virkelig ikke har mulighed for at blive forsørget eller for at forsørge sig selv, så kan man få kontanthjælp. Men det er da klart, at man først skal omkring, om man kan forsørge sig selv eller blive forsørget af sine. Det er jo det, der er grundlovens ord. Det betyder, at hvis man har formue, må man bruge den, før man kan få kontanthjælp. Det synes jeg sådan set også er rimeligt nok.

Men jeg har ikke hørt om eksempler, hvor folk var teknisk insolvente og derfor ikke kunne få et lån i deres hus, og hvor de blev tvunget til at sælge et hus, de ikke kunne sælge. Det har jeg ikke hørt om, og der har kommunerne jo et vist råderum til at sørge for, at det heller ikke sker. Så mere håndfast forstås det krav jo sådan set ikke ude i den virkelige verden. Man bliver heller ikke tvunget til at sælge sin bil, hvis det er nødvendigt, for at man kan søge job inden for det erhverv, man nu engang har. Det må da være rimeligt nok – rimeligt nok – at hvis man kan forsørge sig selv, så skal man ikke forsørges af samfundet.

K1 13:40

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Frank Aaen fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:40

Frank Aaen (EL):

Så vi er altså enige om, at det ikke er alle, der har ret til kontanthjælp, selv om de ikke har et arbejde og ikke får dagpenge. Det er da altid noget. Jeg må sige, at jeg også var lidt rystet over at høre svaret før: at alle havde ret til kontanthjælp, hvis de havde mistet deres dagpenge. Vi er så enige om, at det ikke passer; det var muligvis en fortalelse.

Men vi har jo også stillet et andet spørgsmål – det gjorde hr. Finn Sørensen før – nemlig om det kan bekræftes, at der er folk, der mister den midlertidige arbejdsmarkedsydelse allerede her ved udgangen af året og i stort tal næste år, at det altså heller ikke passer, at alle enten får dagpenge eller midlertidig forsørgelse. Sådan er det ikke. Kan vi få bekræftet, at folk allerede nu dratter ud og dermed også kan ende uden nogen form for forsørgelse?

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:41

Camilla Hersom (RV):

De midlertidige ordninger er jo netop midlertidige og bliver derfor trappet ned. Men folk, der f.eks. kun har haft dagpengeret i 2 år efter reformen, vil jo være sikret forsørgelse i op til 4 år, fuldstændig ligesom der i systemet er folk, som faktisk har fået dagpenge i 4 år, fordi vi har skubbet indfasningen foran os. Men det er jo midlertidige løsninger. Jeg synes jo i virkeligheden, at uanset hvilken side man angriber det her fra, viser det jo problemets kerne: at vi ikke løser systemets samlede udfordringer ved at lave midlertidige løsninger.

Det, vi har behov for, er et dagpengesystem, som er tilstrækkelig attraktivt til, at folk vil forsikre sig mod ledighed, tilstrækkelig robust til, at det også holder hånden under folk, hvis de bliver ledige, men så sandelig også et system, som ikke efterlader folk i 4 år eller længere på passiv forsørgelse med det resultat, at de er kommet endog meget, meget langt væk fra at være tæt på arbejdsmarkedet, for det var det system, vi havde før, også medvirkende til. Vi ved, at langt de fleste fik arbejde kort tid efter, at de var blevet ledige, og at for den gruppe af mennesker, som venter lang tid på dagpenge, bliver det i sig selv næsten handicappende. Det, vi skal sikre, er, at folk får et arbejde. Det tror jeg vi er fælles om at arbejde for.

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:43

Frank Aaen (EL):

Jeg håber, ordføreren er klar over, at man ikke bare kan vælge ikke at tage et arbejde. Hvis man får dagpenge og bliver tilbudt et arbejde, skal man tage arbejdet. Hvis man får kontanthjælp og bliver tilbudt et arbejde, skal man tage arbejdet, og hvis man ikke tager arbejdet, bliver kassen lukket. Det var jo på sin vis et meget effektivt system, vi havde til at undgå, at folk bare lod sig forsørge, som det hed før, uden at få et arbejde.

Men mit egentligt spørgsmål var: Hvis nu det viser sig, at den midlertidige ydelse ikke sikrer folk samlet set 2 år plus 2 år – for sådan er det nemlig ikke – og at jeg bagefter kan overbevise den radikale ordfører om, at systemet altså ikke giver 2 år ekstra, men at folk falder ud af systemet allerede fra efteråret, kan vi så blive enige om, at det som minimum skal rettes op?

Kl. 13:44

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:44

Camilla Hersom (RV):

Det, vi ønsker, er en samlet, grundig, robust, fremtidssikret ordning, som gør, at det dagpengesystem, vi har, holder hånden under folk, hvis de mister et arbejde, at det matcher de behov, der er derude. Vi synes ikke, det er en løsning at blive ved med at lappe på noget, som vi erkender ramte for hårdt, da det kom meget abrupt midt i en krisetid. Det erkender vi jo. Derfor har vi jo lavet de løsninger undervejs, men nu må vi vente på Dagpengekommissionen, få deres analyser af, hvad vi skal gøre, sådan at vi kan sætte os sammen og finde holdbare løsninger på det, som er arbejdsmarkedets behov og menneskers behov i det her samfund.

Kl. 13:45

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er det fru Trine Mach for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:45

Trine Mach (SF):

Tak for det. Altså, jeg glæder mig over, at ordføreren erkender, at reformen i sin oprindelige form var fuldstændig malplaceret midt i en krisetid, og jeg kunne godt tænke mig så at komme fra de her taldiskussioner og lidt videre frem til den politiske situation.

Hen over sommeren har den parlamentariske situation jo ændret sig. I takt med at antallet af danskere, der mister retten til dagpenge, faktisk er steget ganske meget, har stadig flere partier erkendt, at reformen faktisk var en fiasko. Altså, Dansk Folkeparti bakker op om SF's krav om at halvere genoptjeningsperioden, og Venstre har faktisk meldt ud, at den dagpengereform, som ordførerens eget parti jo rent faktisk også stemte for, ikke står mejslet i granit.

Jeg vil høre, om ordføreren vil medgive, at de forudsætninger, der oprindelig lå til grund for dagpengeforringelserne, rent faktisk er smuldret totalt.

Kl. 13:46

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:46

Camilla Hersom (RV):

Jeg synes, det grundlæggende problem var, at man indfasede den så hurtigt midt i en krisetid, for vi har jo behov for, at vores samlede system inklusive dagpengesystemet sikrer, at det her samfund hænger sammen. Derfor stemte vi for reformen i sin tid.

Vi kunne ikke få indflydelse på den. Den radikale folketingsgruppe stemte for den – jeg var ikke medlem af Folketinget dengang – med en bemærkning om, at man netop syntes, at indfasningen var for hård, og at man gerne havde set en blidere indfasning.

Vi har jo været medvirkende til de midlertidige løsninger af samme årsag, men vi synes ikke, det er den samlede løsning. Vi synes, den samlede løsning er, at vi får analyseret det her i bund, tænkt os godt om og får lavet noget, som selvfølgelig først og fremmest kan svare på de behov, der er hos de mennesker, der er på arbejdsmarkedet, men som så sandelig også hænger sammen i forhold til det samfund, vi gerne vil have om 20, 30 og 40 år. Derfor var det nødvendigt at reformere dagpengene.

K1 13:47

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Fru Trine Mach, værsgo.

Kl. 13:47

Trine Mach (SF):

Hvis ikke ordføreren vil erkende, at samtlige forudsætninger rent faktisk er smuldret, vil jeg høre, om ikke ordføreren kan bekræfte, at De Radikale plejer at bryste sig af at lytte til eksperter, til lærerne, til jeg ved ikke hvem. Men kunne man ikke overveje at lytte til virkeligheden og lytte til de dagpengeramte og se på, hvordan det rent faktisk ser ud? Der er mange tusinde mennesker, der er faldet ud af dagpengesystemet, og dem hjælper det altså ikke at høre ord som hovsaløsninger og det ene og det andet. Det er mennesker af kød og blod, der står i en fuldstændig rædselsfuld situation. Jeg har selv stået i en arbejdsløshedskø og ved, hvordan det er. Man kan ikke bruge det her argument om, at nu skal der bare ventes, for folk falder ud af systemet. Vi har 5.000 mennesker, der står fuldstændig uden ydelse. Vil De Radikale ikke godt lytte til den virkelighed også og lytte til de dagpengeramte?

Kl. 13:48

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:48

Camilla Hersom (RV):

Der er jo bare ikke særlig meget, der tyder på, at nogen af de løsninger, der er på bordet, vil løse situationen for særlig mange. Dansk Folkepartis trumfkort, som handler om genoptjeningsperioden, vil jo ikke hjælpe ret mange, fordi en meget, meget stor gruppe af de mennesker, der er ledige og har mistet deres dagpengeret, har ikke arbejdet i 6 måneder inden for de sidste 3 år. Så uanset om man ændrede det igen, ville det hjælpe en meget, meget lille del af dem – under 20 pct.

Det, vi er nødt til at have, er en sammenhængende løsning, som tager højde for de behov, der er på arbejdsmarkedet, tager højde for den måde, som befolkningen er sammensat på, tager højde for, at en meget stor del af de job, vi har mistet, er job, der ikke kommer igen. Derfor er der flere udfordringer end bare dagpengesystemet. Der er også den udfordring, at de mennesker, som har mistet et job, der ikke kommer igen, skal rustes til at tage en anden form for job. Det er jo også derfor, at vi, samtidig med at vi kigger på dagpengesystemet, gør alt, hvad vi kan i beskæftigelsesreformer og andet, for netop at give folk en chance til. Det er det, jeg synes vi skylder folk. Det er det bedste, vi kan gøre for mennesker, nemlig at give dem adgang til et job.

Kl. 13:49

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Som den sidste for en kort bemærkning i denne runde er det hr. Christian Juhl. Værsgo.

Kl. 13:49

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Jeg blev helt chokeret, da jeg kom ind i salen og hørte ordføreren tale om de arbejdsløse. Jeg forstår ikke, hvordan man kan være så stædig, ja, nærmest dumstædig, hvis det er tilladt at bruge det ord her, at man siger, at fordi man overvejer en strategisk løsning, kan man ikke midlertidigt holde hånden under folk. Hvorfor kan man ikke gøre begge dele? Kvinder er kendt for at kunne multitaske. Det er det, vi skal i den her situation.

Det er regeringens skyld, at der gik et år, før den kommission kom i gang. Den kom i forhold til de midlertidige løsninger i gang et år for sent, og derfor har vi et hul, som regeringen har ansvaret for. Hvis regeringen siger, at den ikke vil tage ansvaret for det, fordi de kigger langt ud i fremtiden, så okay med det, men så har man også udtrykt sig kynisk, som fru Trine Mach sagde før. Så har man sagt til de arbejdsløse, at det vil man ikke tage sig af, at man ikke vil kere sig om virkeligheden lige nu, fordi man har drømme for fremtiden. Hvorfor kan vi ikke multitaske i den her situation?

Kl. 13:50

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Camilla Hersom (RV):

Vi tror ikke på, at vi får reelle løsninger ved at blive ved med at lappe på noget, som alle jo erkender er nødt til at være anderledes. Det er jo derfor, at kommissionen er nedsat. Kommissionen er jo ikke nedsat for ingenting. Kommissionen er netop nedsat for at komme med et grundlag, som vi kan diskutere politisk, sådan at vi får et system, der virker fremadrettet.

Vi mener, at vi har taget hånd om de mennesker, der mister dagpengeretten. Jeg synes, at når man går ned i de tal, kan man jo se, at en stor del har fået et arbejde, en stor del er under uddannelse, der er folk, der får seniorjob, og der er en lille del, der er i jobrotation – desværre ikke så mange; det er et af de tiltag, vi har prøvet, som ikke har virket særlig godt.

Vi skal da blive ved med at arbejde med, hvordan vi kan skabe muligheder for folk, også i beskæftigelsesindsatsen og andet, men vi mener, at det må være rimeligt at vente på Dagpengekommissionen, inden vi gør noget nyt.

Kl. 13:51

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 13:51

Christian Juhl (EL):

Jeg kunne forstå, at ordføreren ikke sagde mig imod, i hvert fald ikke da jeg sagde, at det er regeringens skyld, at den her kommission er kommet et år for sent i gang. Regeringen snøvlede jo og gjorde ingenting i et helt år, og så nedsatte man kommissionen. Derfor holder de midlertidige ordninger, der er, ikke, og derfor er vi nødt til at forlænge de midlertidige ordninger eller gøre et eller andet for at dække de op til 60.000 mennesker ind.

Det er vi jo nødt til at gøre, medmindre vi siger, at vi ikke vil tage det problem alvorligt. Det er det samme, når Det Radikale Venstre og dermed også regeringen siger, at de ikke vil tage det alvorligt, og så synes jeg, at det skal stå klart for folk, at den kynisme totalt gennemsyrer den tankegang, der er i regeringen. Derfor tror jeg heller ikke på, at der om et år kommer noget bæredygtigt ud af kommissionen, medmindre man vil vise det hensyn til de folk, der fuldstændig svæver i det uvisse – især når det er regeringens skyld, at de

står i den situation, så synes jeg, at man skylder dem en midlertidig ordning af en eller anden art.

KL 13:52

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:52

Camilla Hersom (RV):

Jeg synes, det er politisk kynisme at fremstille det, som om der er 60.000 mennesker, der står i den samme situation. Det gør de jo ikke. Når man dykker ned i tallene, viser det sig jo, at det er mange forskelligartede grupper: Nogle får arbejde, nogle påbegynder en uddannelse, nogle går på efterløn, nogle får et seniorjob, og nogle er på en midlertidig ydelse. Det er en meget, meget sammensat gruppe, og jeg synes i virkeligheden, at det, der er kynisk, er at lade være med at tage ansvaret for, hvordan vi fremtidssikrer det her samfund, for det er hele dagpengediskussionen jo også en del af.

Kl. 13:53

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Der er lige blevet en enkelt indtegnet mere. Vi kan lige nå en enkelt kort bemærkning fra fru Sophie Løhde. Værsgo.

Kl. 13:53

Sophie Løhde (V):

Jamen jeg skal også love at gøre det kort og helt simpelt, nemlig, om den radikale ordfører kan oplyse, om regeringen støtter Venstres forslag om at lave en kræftplan IV, give danske kræftpatienter en patientansvarlig læge. Er det et forslag, som regeringen kan støtte, og som man også agter at sætte den fornødne handling bag og også gerne finansiering?

Kl. 13:53

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:53

Camilla Hersom (RV):

Jeg synes, at det meget klart fremgår af regeringens finanslovsforslag, hvad det er, vi vil prioritere på sundhedsområdet. Vi prioriterer 5 mia. kr. over de næste 4 år på sundhedsområdet bredt, herunder en bedre kræftindsats.

Jeg har så noteret mig, at Venstre, efter at have læst, hvad regeringen har lagt frem, tænker, at det må vi fordoble, og det gør man så med – forstår jeg – en varig milliard kroner på sundhedsområdet. Men vi må jo vente og se, om det er tilfældet. Det ender i hvert fald med, at regnestykket for Venstre ender på 4 mia. kr., og vi kommer til at bruge 5 mia. kr., så konkurrencen om, hvem der kan investere mest i sundhed, tror jeg står for sig selv.

I forhold til en kræftpakke IV vil jeg sige, at det jo er klart, at kræftområdet er et af de mest forfærdelige sygdomsområder, vi har. Vi skal jo blive ved med at udvikle det, at gøre det meget bedre, og det mener jeg også at vi har nogle klare retningslinjer for i det, vi har lagt frem.

Kl. 13:54

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ordføreren. Tiden er faktisk gået i forhold til taletiderne, men vi får lov til at overskride en anelse, og så bliver der en anden kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 13:54

Sophie Løhde (V):

Det synes jeg også er rimeligt, når ordføreren får lejlighed til at komme med så mange påstande om andres politik, f.eks. at vi ikke

skulle være lige så ambitiøse som regeringspartierne på sundhedsområdet inden for Venstres udgiftsstop. Det er vi sådan set. Vi har også vist vejen til, hvordan vi næste år kan sørge for at prioritere bl.a. kræftområdet væsentlig højere end det ambitionsniveau, som regeringspartierne har lagt for dagen.

Men jeg kvitterer for ordførerens svar, således at når forslaget om en kræftplan IV og det at give danske kræftpatienter en patientansvarlig læge ikke er en del af regeringens udspil, så betyder det, at regeringen ikke går ind for det og ikke kan støtte det. Var det korrekt forstået?

K1 13:55

$\boldsymbol{Tredje\ næstformand\ (Lone\ Loklindt):}$

Ordføreren.

Kl. 13:55

Camilla Hersom (RV):

Nej, det er ikke korrekt forstået, og det modsatte ville heller ikke være korrekt forstået. Vi har fremlagt vores egen plan. Jeg ved ikke, præcis hvad der ligger i det der med, at der skal være en kontaktansvarlig læge. Hvis det betyder, at det er den samme læge, der skal være til stede hele vejen undervejs i et forløb, vil det jo i sig selv generere en helt voldsom overkapacitet. Hvis der derimod er tale om, at det er en kontaktperson, er det jo en anden diskussion. Jeg ved ikke, præcis hvad der ligger i Venstres oplæg på det punkt, men det er vi da villige til at diskutere.

Kl. 13:56

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til den radikale ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger. Og den næste i talerrækken under finanslovsdebatten er hr. Jonas Dahl som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

De sidste år har det i høj grad handlet om at få styr på økonomien efter finanskrisen: at rydde op efter spekulation, grådighed og uansvarlighed. Den oprydning har SF bidraget til. Det har ikke altid været let. Det har krævet både svære og hårde prioriteringer og valg. Men væksten i Danmark har faktisk, selv om den er sårbar, sådan set også vist sig at være i svag fremgang. Det tyder på, at prioriteringerne har båret frugt, og at vi nu er ved at kunne se lys for enden af tunnellen

Derfor står vi også ved en skillevej: Skal vi spendere et spirende opsving på skattelettelser til erhvervslivet, eller skal vi i stedet investere i fællesskabet, mennesker og planeten? For SF står det helt klart, at vi skal investere frem for at spendere. Det skal vi, fordi vi ønsker et velfungerende arbejdsmarked, også fremover; fordi vi også i fremtiden skal være et stærkt og bæredygtigt velfærdssamfund; og fordi vi også i de næste generationer skal have en natur og et klima, man kan ånde i.

Derfor skal vi skabe job, sikre tryghed på arbejdsmarkedet, udvikle og investere i vores velfærd og hele tiden bevæge Danmark i en mere bæredygtig retning.

SF tager den opgave meget alvorligt. Derfor vil jeg også gerne kvittere for et interessant finanslovsforslag fra regeringens side, men med vores forslag til finanslov og vores ændringsforslag kommer vi også med nogle konkrete løsninger på de udfordringer, Danmark, verden og vores planet står over for, og så kan den endelige finanslov også blive både rødere og grønnere.

Først og fremmest skal vi sikre et velfungerende arbejdsmarked – et arbejdsmarked, hvor vi skaber nye job, skaber tryghed for folk, der står uden job eller mellem job. Og vi skal sikre et arbejdsmarked,

der udgør fundamentet for, at vi også fremover kan have et bæredygtigt, værdifuldt og velfungerende velfærdssamfund.

Vi skal investere i bæredygtige grønne løsninger, så vores børn og børnebørn overtager en planet, de faktisk kan leve på; så vores børn og børnebørn kan nyde godt af rent vand i vandhanen og deres børn kan nyde godt af den friske luft på legepladsen.

Vi står over for nogle klimamæssige udfordringer, og dem må vi handle på – hellere i dag end i morgen. Og hele tiden skal vi bevæge Danmark i en mere bæredygtig retning.

Vi skal også investere i og udvikle vores velfærd. F.eks. skal vi have flere pædagoger i børnehaverne, sikre tidlig hjælp til de børn, der har behov for det, og støtte de unge, der har været anbragt hele deres liv, så de kan komme videre i deres voksenliv og få en uddannelse og få en god start i det hele taget på det liv, der følger efter barndommen

Med vores forslag til finanslov for næste år lægger vi op til konkrete investeringer, fordi investeringer er løsningen på de udfordringer, Danmark står over for. Samfundet udvikler sig, ting forandres, og virkeligheden kan blive en anden, end man forventede. Det skal vi som politikere selvfølgelig ikke bare tage bestik af, men også handle på.

Da VK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti – ja, faktisk på Dansk Folkepartis initiativ – og sammen med De Radikale ændrede dagpengesystemet, regnede man med, at 2.000-4.000 ville blive ramt af ændringerne og falde ud af dagpengesystemet. Det tal er nu på over 40.000 og forventes at stige til over 60.000 i løbet af det næste år. Hvis man følger prognoserne, er der hver eneste time mellem en og to danskere, der mister retten til dagpenge – døgnet rundt, året rundt. Og det er jo ikke kun de 60.000 mennesker, det handler om, for hver gang et af disse mennesker rammes, rammes hele familier, og bag regnearkene gemmer der sig rent faktisk rigtige mennesker med rigtige historier, og de er mennesker af kød og blod.

Vi kan f.eks. tage en 50-årig nordjyde, som havde et fritidsarbejde, fra han var 10 år, har arbejdet i forsvaret i mere end 20 år, og da den lokale kaserne lukkede, kom han til Vestas; så lukkede Vestas, og så kom han til en anden virksomhed, men blev afskediget på grund af finanskrisen. Han har fire uddannelser og mere end 40 kurser på cv'et, men det har ikke hjulpet ham. Han mistede dagpengene sidste år og får ingen økonomisk hjælp, mens familien med to børn lever af hans kones løn som social- og sundhedshjælper.

Det er nogle af de historier, jeg og andre SF'ere møder både på de sociale medier, men også, når man rejser rundt ude i landet. Det er historier, man bliver berørt af, og det er også historier, der gør, at man bliver nødt til at tage handling.

Kl. 14:01

I SF har vi været imod dagpengeforringelserne fra dag et. Vi stemte imod i 2010, og vi pressede på i regeringen for en dagpengeløsning, og det lykkedes ad flere omgange at få udskudt forringelserne, men en holdbar løsning kom aldrig. Jeg synes, det er bekymrende, at nogle i debatten ønsker at bagatellisere det problem, vi står over for på dagpengeområdet, og har travlt med at lave kreative mellemregninger og decimaldiskussioner. Det peger på en manglende fornemmelse for virkeligheden, som den ser ud, eller måske snarere en manglende vilje til at gøre noget ved den.

SF har fremlagt et konkret forslag. Vi foreslår, at genoptræningen af dagpengene kommer ned på ½ år. Det vil betyde, at flere får mod på at tage vikariater og tage sæsonarbejde, og at flere vil beholde deres tilknytning til arbejdsmarkedet, hvilket er helt afgørende, og endelig sikrer vi, at trygheden genetableres på arbejdsmarkedet. Et godt dagpengesystem er grundstenen i det effektive og fleksible arbejdsmarked, som Danmark er kendt for, også ud over landets grænser, eller måske rettere var kendt for, indtil højrefløjen lavede dagpengereformen. Derudover skal dækningsperioden også permanent forlænges fra 2 til 3 år, og derfor er vores opfordring også: Lad os nu

udnytte det flertal, der er i Folketinget, for en dagpengeløsning. Og lad mig understrege: Der er en dagpengeløsning.

Vores børn er vores bedste aktie. Dem skal vi huske at investere i, så flest muligt kan forfølge deres drømme senere i livet. Fra SF's side foreslår vi, at der bliver afsat 200 mio. kr. årligt til bl.a. at ansætte flere pædagoger i børnehaverne og vuggestuerne. De pædagogstuderende skal samtidig tages ud af normeringerne, så de kan få lov til at være studerende og uddanne sig og ikke bare dække ind for det faste personale. Samtidig skal kommunerne forpligtes til at sætte tidligere ind over for de helt små børn og deres forældre, der har behov for ekstra hjælp. Det vil sikre, at flere børn får en bedre start på livet og dermed bedre mulighed for at udfolde sig senere i livet.

Endelig skal der gøres en aktiv indsats for at bringe bureaukratiet ned i daginstitutionerne. Pædagogerne har jo ikke valgt deres job for at flytte rundt på bunken med papirer, men fordi de som dygtige pædagoger vil flytte noget for børnene.

SF har også fremlagt et forslag om at styrke inklusionen af børn med særlige behov i folkeskolen. Tanken om at inkludere flere elever i den danske folkeskole er helt rigtig. Vi har i alt for mange år parkeret børn, der har brug for ekstra hjælp i skoledagen, i forskellige specialtilbud, og de penge skal nu bruges til ekstra hjælp i folkeskolen, så flere kan klare sig i en normal folkeskole. Det kræver bedre muligheder for to voksne i klassen og efteruddannelse af personalet. For at få inklusionen godt fra start er der et behov for, at vi afsætter ekstra midler allerede til næste år. Det skylder vi både børnene, familierne og ikke mindst de lærere, der står med ansvaret.

Endelig skal unge, der har været anbragt uden for hjemmet i deres barndom, have ekstra hjælp til at komme videre i livet og bl.a. få en uddannelse. I SF vil vi derfor give alle unge, der har behov for det, mulighed for at få en kontaktperson, de kan trække på, eller mulighed for at blive lidt længere på deres anbringelsessted eller i deres plejefamilie, altså ret til et såkaldt efterværn. Det skal bl.a. sikre, at de kommer godt videre og godt i gang med en ungdomsuddannelse. Det er både menneskeligt og økonomisk helt forkert, hvis man ikke går det sidste stykke af vejen og hjælper de unge på den rette vej, når voksenlivet kalder.

Et helt centralt område er miljø og klima, som SF om nogen kæmper for. Vi har desværre gennem det seneste halve år set, at regeringen har slækket på miljø- og klimaambitionerne. Vi har oplevet, hvordan de områder, der skulle beskytte dyr og planteliv i åer, søer og vandløb mod sprøjtegifte, er blevet barberet ned. Vi har været vidne til, hvordan regeringen vælger kun at omlægge en mindre del af landbrugsstøtten fra EU til grønne formål, og hvordan indsatsen for mere ren luft i byerne er blevet, ja, en smule luftig. Og så har vi ikke mindst i forbindelse med vækst- og energiforhandlingerne i forsommeren oplevet, hvordan det er en kamp at få regeringen til at holde fast på indsatsen for vores klima. Det er uholdbart, og vores planet kan ikke bruge tom snak og varm luft til noget.

Derfor kommer vi med tre konkrete forslag, der vil trække Danmark og verden i en grønnere retning. For det første skal det være slut med sprøjtning tæt på drikkevandsboringer, og en række sprøjtegifte skal helt væk. Danskerne skal også i fremtiden kunne fylde et glas med rent drikkevand fra hanen. Samtidig skal hele Danmarks vandsektor udvikles til et nyt eksporteventyr. Det kan blive vores nye vindmølleeventyr, hvis vi tør investere i det. For det andet ønsker SF også, at vi danskere får adgang til mere natur der, hvor vi bor. Vi skal have mere skov, flere naturområder, også tæt på de store byer. Og for det tredje vil SF holde regeringen fast på klimamålene. Vi vil have, at regeringen kompenserer på klimaområdet, hver gang de finder på at lave aftaler med højrefløjen, som trækker i den forkerte retning. Det skal være slut med at slække på det grønne, hver gang man laver noget med de blå. SF vil opstille konkrete mål, der ikke kan løbes fra. Men mål er ikke nok, kun handling tæller, og vi glæder os til de kommende forhandlinger.

Vi står som sagt ved en skillevej i dansk politik. Den vej, vi vælger, vil få store konsekvenser for fremtidens generationer. Vælger vi SF's vej, vil vi kunne løfte arbejdsmarkedet, sikre velfærden og gavne klimaet, men vejen kræver investeringer i fællesskabet, i mennesket og i planeten. Danmark har brug for en venstreorienteret kurs i stedet for en højredrejning, som i sidste ende ender med en hovedløs spenderingskurs. Vi skal investere frem for at spendere.

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ordføreren. Der er ikke indtegnet nogen for korte bemærkninger. Så tak til den ... Nej, der kom en enkelt, der kom to. Den første er hr. Joachim B. Olsen fra Liberal Alliance.

Kl. 14:07

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo et helt normalt socialpolitisk princip i Danmark, at kan man ikke forsørge sig selv, er man berettiget til kontanthjælp. Hele dagpengediskussionen handler mest om folk, der er faldet ud af dagpengesystemet, men altså er kommet på andre former for forsørgelsesordninger, også selv om de her mennesker rent faktisk godt kunne forsørge sig selv. Hvad mener Socialistisk Folkeparti egentlig om det her princip: altså det, at man forsørger sig selv og sine, og hvis man ikke kan det, får man hjælp fra det offentlige?

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Lone Loklindt): Ordføreren.

Kl. 14:08

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det er et godt princip, at folk skal forsørge sig selv. Det tror jeg helt grundlæggende også at langt, langt de fleste danskere sætter en ære i at gøre. Jeg tror, at langt, langt de fleste danskere gerne vil forsørge sig selv, men nogle gange kan man kan stå i en situation, hvor man ikke kan få det arbejde, der skal til, for at man kan forsørge sig selv. Så vi har altså i det danske samfund et behov for at sikre en model, der er i stand til at samle op og sørge for, at vi holder hånden under dem, der er imellem to jobs, og måske også være med til at sikre den flexicurity, som Danmark faktisk er internationalt kendt for. Den sikrer, at virksomhederne godt kan afskedige med kort varsel, fordi de ved, vi har en dagpengemodel, som tager hånd om de mennesker, der så falder ud.

Så for mig at se handler dagpengediskussionen også om at bevare den flexicuritymodel, som både giver noget fleksibilitet til virksomhederne og noget tryghed til de mennesker, der nogle gange kommer i berøring med dagpengesystemet.

Kl. 14:09

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:09

Joachim B. Olsen (LA):

Nu findes der også andre lande med både lavere kompensationsgrad i deres dagpengesystem og kortere dagpengeperioder, som har en lige så høj fleksibilitet på arbejdsmarkedet, som man har i Danmark, men det kan vi tage en anden gang.

Det, jeg henviser til, er, at vi har det her socialpolitiske princip i Danmark, at man forsørger sig selv, inden man beder naboen om at gøre det. Nu har vi så et system med en dagpengeperiode på 2 år, og det er der så nogle, der er faldet ud af. Langt hovedparten er kommet på andre overførselsindkomster, hvor der altså ikke stilles krav om, at de kan forsørge sig selv. Mange af dem vil kunne forsørge sig selv efter de gældende regler, men de får altså alligevel en check fra det

offentlige, hvilket vi ved begrænser beskæftigelsen. Altså, havde man ikke indført nogen af de her overførselsydelser, arbejdsmarkedsydelser og andet, ville en stor del af de personer være kommet i beskæftigelse.

Så jeg vil egentlig bare gerne have, at ordføreren forholder sig til det her princip. Synes ordføreren, det er et godt princip, at man forsørger sig selv, og hvis man ikke kan det, kan man få hjælp fra det offentlige? Og hvorfor indfører man så andre ydelser, arbejdsmarkedsydelser og andet, for mennesker, som godt kan forsørge sig selv?

Kl. 14:10

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:10

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, der er mange selvmodsigelser i det, som spørgeren kommer ind på. Man skal kunne forsørge sig selv, hvis ikke man kan forsørge sig selv ved et arbejde. Det er jo det, spørgeren spørger ind til. Det giver jo ærlig talt ikke nogen mening. Jeg tror sådan set, de fleste er interesseret i at have et job, så de kan forsørge sig selv. Så kan nogle have den der teori, at man bare kan sælge huset. Det er sådan set rigtigt, at man måske kan sælge sin ejendom, hvis man er så heldig at have noget ejendom, og så leve af det. Det skal man jo i øvrigt, inden man kommer på kontanthjælp; sådan er det i dag. Vi er bare i den situation, at der altså er nogle steder i landet, hvor man ikke kan sælge sit hus så hurtigt, som man kan her i Københavnsområdet.

Jeg synes, det viser en manglende forståelse for de kæmpemæssige sociale udfordringer, der altså er, når man ryger ud af dagpengesystemet og i den grad falder i indtægt. En social- og sundhedshjælper, som går fra dagpenge og videre ned på den arbejdsmarkedsydelse, som regeringen sammen med SF og Enhedslisten har været med til at sikre for at holde hånden en lille smule under folk, går ned på 40 pct. af sin løn. Jeg ved ikke, hvordan hr. Joachim B. Olsen forestiller sig det er at leve for 40 pct. af sin løn. Jeg tror godt, han ville kunne mærke det, også i sin dagligdag.

Kl. 14:11

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Den sidste indtegnede er hr. Ole Birk Olesen. Værsgo.

Kl. 14:11

Ole Birk Olesen (LA):

SF er meget bekymret for de mennesker, der mister retten til at modtage dagpenge i – må man vel egentlig gå ud fra – uendelig tid. Det er vel også for galt, hvis de mister deres dagpenge efter 4 år. Jeg mener, det var Poul Nyrup Rasmussen, der indførte en grænse på 7 år. Før det var der vist ikke rigtig nogen grænse – ikke i virkeligheden i hvert fald.

Skal vi tilbage til det, at vi ikke har nogen grænse for, hvor lang tid man må være på dagpenge? Eller skal grænsen bare tilbage til 4 år? Og hvis grænsen er på 4 år, er det så ikke også et problem, at der er nogle dér, der mister dagpengene? Mener SF ikke det?

Kl. 14:12

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 14:12

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg skal ikke kunne sige, om hr. Ole Birk Olesen ikke hørte efter, men jeg sagde sådan set meget klart i min tale, at vi i forhold til den her dagpengediskussion har to konkrete forslag. Det ene er at

halvere genoptjeningsperioden, altså det arbejde, man skal have for at genoptjene retten til dagpenge. Den foreslår vi at man gør til ½ år, ligesom den var tidligere, i stedet for det ene år, den er i dag. Og så foreslår vi som det andet, at man permanentgør den her arbejdsmarkedsydelse, som er sådan en kontanthjælpslignende ydelse, som man kan få i det tredje år, efter at man har haft dagpenge i 2 år. Det er det, der er SF's forslag.

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Ole Birk Olesen, værsgo.

Kl. 14:13

Ole Birk Olesen (LA):

Men forslaget er i hvert fald, at folk skal have en ydelse, og det skal de i hvert fald i princippet kunne have til evig tid. Ellers opstår problemet jo bare lidt senere. Altså, jeg har lidt svært ved at forstå SF's forslag, for hvis det stopper på et tidspunkt, opstår det samme problem jo bare lidt senere. Så har SF udskudt problemet. Og det løser vel ikke problemet? Det, der løser problemet, er, at folk kommer i arbeide.

Jeg vil gerne høre hr. Jonas Dahl, om han har set de beregninger fra Finansministeriet, som viser, at hvis vi effektiviserer den offentlige sektor med 10 pct. og bruger pengene på at lette topskatten og hæve beskæftigelsesfradraget, vil den samlede beskæftigelse i Danmark stige med 34.000 personer. Derimod vil der med SF's og regeringens planer om at udvide det offentlige forbrug bare ske det med beskæftigelsen, at der bliver ansat 7.000 flere i den offentlige sektor, og så forsvinder der 7.000 i den private sektor.

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 14:14

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg er helt med på, at man kan have mange sådan kasinoforslag hos Liberal Alliance. Altså, vi kan også sænke skatten på Fyn, sådan som jeg kan huske der var forslag om fra Liberal Alliance. Så jeg tror, man skal passe på med den her fikumdikøkonomi, som man roder sig ud i.

Men bare for at vende tilbage til det, der var spørgsmålet, vil jeg sige, at jeg svarede ret klart på det indledningsvis, men jeg skal geme gentage det, for at forståelsen går helt igennem også til Liberal Alliance:

Det, vi foreslår, er, at man har en permanent 2-årig dagpengeperiode, som vi kender i dag. Og så foreslår vi at permanentgøre den her midlertidige arbejdsmarkedsydelse, som man får nu, så man får en lidt lavere ydelse det tredje år, men stadig væk er selvforsørgende, hvilket vil sige, at man ikke er afhængig af ægtefællens indkomst, som man ellers ville være. Jeg tror faktisk, det har betydning for rigtig mange mennesker, at man kan bevare den integritet, der ligger i, at man får sin egen indtægt og ikke nødvendigvis skal forsørges af sin ægtefælle.

Så tror jeg, vi kan være helt enige om, at det afgørende selvfølgelig er, at folk kommer ind på arbejdsmarkedet. Jeg tror ikke, der er nogen – eller i hvert fald meget, meget få – som ikke er interesseret i at gå ind på arbejdsmarkedet, og derfor handler det selvfølgelig om at skabe arbejdspladser. Men sandheden er jo, at der forsvandt tusindvis af arbejdspladser, da den borgerlige regering sad ved magten indtil 2011.

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til SF's finansordfører. Så går vi videre i rækken, og det er hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Tak. Det absolut vigtigste tema i de kommende finanslovsforhandlinger bliver arbejdsløsheden og de arbejdsløse, der mister deres ret til dagpenge, de arbejdsløse, der henvises til en lav kontanthjælp, som vi ser det udfolde sig i øjeblikket. Der bliver uden tvivl en meget stor debat om det med regeringen under finanslovsforhandlingerne. Regeringen påstår, som vi også har hørt det i dag, at den har skabt forsørgelse til alle, der mister dagpengeretten.

Ja, nogle forbedringer *er* der jo blevet gennemført, det må vi ikke glemme, og det er – det kan vi vist rolig sige til alle, der var med til forhandlingerne – sket efter et meget hårdt pres fra Enhedslisten. Det drejer sig om en ret til kontanthjælp, hvilket er en nødløsning, fordi vi har den situation, at de arbejdsløse altså går fra at få løn til at få dagpenge og så til kontanthjælp, og så kan man endda miste forsørgelsen fuldstændig.

Det har været lidt fremme i debatten – selv om der åbenbart ikke er så mange, der har opdaget det – at der allerede fra slutningen af dette år og fra næste år er rigtig mange mennesker, der mister deres særlige arbejdsmarkedsydelse, og som kommer til at stå uden forsørgelse.

Så påstanden om, at man har sikret det for alle i de 4 år, indtil Arbejdsmarkedskommissionen har barslet med et eller andet, som kommer om lang tid, passer simpelt hen ikke; der *er* mennesker, der allerede nu mister deres forsørgelse.

Sagt på en anden måde: Der er altså nogle arbejdsløse, der mister deres forsørgelse, og så siger man til dem, at de bare skal vente til efter udgangen af 2015. Det er altså ikke en måde at behandle mennesker på; det er i hvert fald ikke noget, hvormed man så skal sige at man har løst problemet, frem til at Arbejdsmarkedskommissionen er færdig.

Vi hører også – og det er vi sådan set enige i – at det er bedre at sikre folk et job, end at dagpengereglerne skal forandres. Men her er vores svar til regeringen: Så skab nogle flere arbejdspladser. Og det har regeringen jo sagt at den allerede har gjort, men desværre passer det heller ikke. Målt i antallet af udførte arbejdstimer er der ikke sket nogen vækst – i hvert fald ikke af betydning. Tallet går lidt op og lidt ned, men det er fortsat sådan, at man kan se, at der over de senere år faktisk ikke er sket nogen vækst i beskæftigelsen målt i arbejdstimer, og derfor kan man ikke bruge det til at sige, at man har løst problemet.

Man kan fremvise tal for beskæftigelsen, der viser, at antallet af personer, der er i arbejde, er vokset, men det er især, fordi der er kommet flere deltidsansatte, primært flere studerende – det er ifølge regeringens egen redegørelse. Det er jo fint, at de studerende kan komme i arbejde, hvis de har brug for en ekstra indtægt – det går vi sådan set ind for, for de kan jo ikke leve af SU'en – men der er ikke sket nogen væsentlig positiv udvikling på selve arbejdsmarkedet. Det er jo også derfor, at man kan se, at udviklingen i BNP slæber sig afsted. Altså, hvis det nu gik så godt med beskæftigelsen – og det ved finansministeren også – så var der heller ikke nogen problemer med at få en vækst i BNP, men der er jo lige præcis problemer med hensyn til BNP-udviklingen.

Når det gælder udviklingen i arbejdsløsheden, siger regeringen, at der er sket et stort fald i arbejdsløsheden. Men det skyldes altså som sagt ikke nogen stor vækst i beskæftigelsen på det egentlige arbejdsmarked. Når arbejdsløshedsprocenten falder, skyldes det jo primært, at arbejdsstyrken er blevet mindre. Og så er det jo klart, at når

arbejdsstyrken bliver mindre, bliver arbejdsløsheden også mindre målt i procent, selv om der ikke er sket nogen øgning i beskæftigelsen.

Så jeg vil sige, at regeringens udsagn om beskæftigelse og arbejdsløshed ikke holder til en nærmere prøve. Men de fremføres igen og igen som et argument for ikke at ændre dagpengereglerne, og det er derfor, jeg har brugt lidt tid på de her tal. Jeg vil sige til både finansministeren og til enhver af ordførerne fra regeringspartierne, at de bare skal prøve at komme og vise, at de tal, jeg her har nævnt, er forkerte. Det ville være meget interessant, hvis nogen kunne komme og dokumentere det.

Kl. 14:20

Argumentet om, at regeringen i det forslag til finanslov, der er fremsat her, har gjort alt det, der skal til, holder ikke. Derfor må jeg også sige, at vi er meget overraskede over, at finansministeren mener, at det går så godt med dansk økonomi, at man kan tillade sig at fremsætte et finanslovsforslag, der strammer økonomien. Og det, at man strammer økonomien, betyder jo, at man mindsker beskæftigelsen. Og den stramning er ikke kun på de 0,1 pct. i finanseffekt, som der tales om, men der er et minus på 0,4 pct., når de såkaldte flerårige effekter medregnes. Og disse 0,4 pct. er en stramning, der måske vil koste i omegnen af 15.000 stillinger, hvilket vi selvfølgelig vil stille spørgsmål til for at få det helt afklaret. Altså, det viser jo igen, at problemerne ikke er løst, tværtom, de bliver måske endda værre. Heldigvis er der lidt mere gang i beskæftigelsen på bl.a. det private arbejdsmarked, men samlet set går det ikke godt, bl.a. på grund af fyringerne ude i kommunerne.

I den beregning, der er i forhold til den såkaldte varige finanseffekt, er det ikke mindst skattereformen, der gav skattelettelser til de rigeste og til erhvervslivet, der er et problem; man tog penge fra velfærden og gav til dem, der i forvejen har mest, altså mindre velfærd. Når man giver penge til erhvervslivet i form af skattelettelser eller til de rigeste i form af, at man sænker topskatten, så ved vi – og det ved vi også fra regeringens egne tal – at det skader beskæftigelsen. Så vi får med de ting, man gennemfører, både mindre beskæftigelse og mindre velfærd. Det er altså også det, som finansloven sådan set meget ærligt viser: at der er en negativ finanseffekt på grund af nogle af de reformer, som man sammen med borgerligheden her i salen tidligere har gennemført.

Jeg vil godt nævne – og det siger jeg så også lidt til de borgerlige – at der ikke er nogen tvivl om, at ophøret af boligjobordningen er indregnet i den negative finanseffekt på 0,4; det er uden for al tvivl. Derfor vil jeg da gerne sige, at hvis det er sådan, at regeringen vil være med til at gennemføre den grønne omstilling af boliger, altså både ejerboliger og lejeboliger, så er vi absolut indstillet på det, så man både kan skabe beskæftigelse og samtidig få mere grøn omstilling. For vi synes, der er brug for initiativer til at øge beskæftigelsen og den grønne omstilling. Det mest effektive ville dog være at rulle skattelettelserne til de rigeste tilbage. Hvis man gør det, vil der være penge til mere velfærd. På den måde kan man både få mere velfærd og få mere beskæftigelse, uden at man ødelægger den offentlige økonomi.

I det hele taget vil Enhedslisten komme med flere forslag, der uden at øge statens gæld sikrer flere arbejdspladser og mere grøn omstilling. Det vil vi gøre i forlængelse af den aftale, vi indgik sammen med regeringen og SF om en grøn investeringsfond med en pulje på op mod 5 mia. kr. og en grøn innovationsfond. Vi vil prøve at se, om vi ikke på den måde også med nye initiativer kan øge indsatsen for et bedre klima.

Vi vil ud over det med arbejdsløsheden, beskæftigelsen og klimaet i høj grad fokusere på den stigende ulighed. Flere i arbejde og en sikring af dagpengene vil jo i sig selv skabe mere lighed i samfundet. Regeringen har, selvom der mangler beskæftigelse og der mangler dagpenge, jo sammen med de borgerlige lavet en stribe forlig med alvorlige følger bl.a. for unge på kontanthjælp, og der er de nye regler om, at en samboendes indtægt skal modregnes i en kontanthjælp.

Social dumping vil komme på vores dagsorden i forlængelse af aftalen om id-kortet, der skal gøre det nemmere at afsløre skattesnyd. Velfærden skal selvfølgelig også forbedres – det giver også mere lighed, det giver sig selv – og vi foreslår, det kan jeg sige til beroligelse, naturligvis finansiering af alle de udgifter, som vi foreslår kommer ind. Ud over vores egne forslag er der selvfølgelig elementer i det fremsatte forslag til finanslov, som vi gerne vil støtte, f.eks. mere til sundhed. Vi vil gerne være med til at bruge det frirum på 1,5 mia. kr., der er lagt frem. Hvis aftalen mellem Enhedslisten og SF bliver sådan, vil vi selvfølgelig også støtte en reduktion af kontingentet til a-kasserne via et større skattefradrag.

Vi mener i det hele taget, det er muligt at lave en aftale med regeringen, men det vil være ret utænkeligt med en aftale, der ikke hjælper arbejdsløse og andre, der er kommet i klemme i forbindelse med de reformer, der er lavet med højrefløjen.

Kl. 14:25

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ordføreren for Enhedslisten. Der er ingen, der har indtegnet sig til korte bemærkninger.

Den næste ordfører i rækken er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 14:25

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Tak. Det er kun 3 år siden, at denne regering trådte til efter et folketingsvalg, hvor Socialdemokraterne og SF bildte danskerne ind, at der var råd til masser af nye velfærdsgaver, som der så ikke var råd til alligevel.

Der er sket meget siden. SF har skiftet formand hele to gange og er trådt ud af regeringen, fire af partiets ministre er så til gengæld trådt ud af SF. Socialdemokraterne ville have skiftet formand og statsminister, hvis man kunne have fået et nyt job i EU til hende, hvilket man ikke kunne, så derfor må man nu til partiets store beklagelse, kan vi læse i aviserne, trækkes med den formand og statsminister, som man nu engang har. Det samme må så danskerne. I stedet blev det fru Margrethe Vestager, der trak det lange strå og derfor fik lov til at forlade dansk politik inden det valgnederlag, som hun frygtede, og den kommende tid som politiker i opposition, som hun frygtede endnu mere.

Også på den økonomiske front er tiden en helt anden i dag end tilbage i 2011, da regeringen tiltrådte. Dengang var dansk økonomi et håndværkertilbud, sagde den nyudnævnte finansminister, som mirakuløst stadig er finansminister og sidder hernede, og som endda også er medlem af det samme parti. Så elendig var økonomien i 2011 ifølge finansministeren, at det helt kom bag på ham og regeringen, og det var derfor, Socialdemokraterne og SF kun kunne gennemføre en brøkdel af de to partiers valgløfter.

Men nu går det heldigvis bedre. Det går faktisk tæt på rigtig godt med økonomien i dag. Der er et stemningsskifte i dansk økonomi, sagde statsministeren allerede sidste sommer. Beskæftigelsen stiger en smule, og vi vil få en vækst på 1,4 pct. i år, og næste år vil økonomien vokse hele 2,0 pct., fortæller regeringen os. En vækst på 2,0 pct. er på højde med årene, før finanskrisen satte ind i 2008; dengang der var mangel på arbejdskraft, pengene væltede ind i statskassen, og den offentlige gæld blev helt tilbagebetalt. Så det er sandelig fine udsigter, regeringen giver os.

Men det hele er nu altså også lidt sært, for hvis det kommer til at gå så godt næste år, hvorfor forventer regeringen så et underskud på de offentlige finanser på ikke mindre end 60 mia. kr.? 60 mia. kr. i underskud svarer til, at der bliver stiftet en gæld på 11.000 kr. for

hver eneste dansker, også den nyfødte og den 100-årige. Når det kommer til at gå så godt med økonomien næste år, hvorfor er det så nødvendigt for regeringen at låne så mange penge? I 2011 – dengang økonomien ifølge finansministeren var et håndværkertilbud – var der et underskud på de offentlige finanser på kun 37 mia. kr. Altså i 2011, hvor regeringen overtog en elendig økonomi fra den borgerlige VK-regering, var underskuddet på 37 mia. kr. I 2015, hvor økonomien ifølge regeringen selv vil være langt bedre takket være, selvfølgelig, regeringens egen politik, vil underskuddet være på 60 mia. kr. Et underskud på 37 mia. kr. i 2011 og et underskud på 60 mia. kr. i 2015 er da umiddelbart lidt sært, når nu de økonomiske konjunkturer er blevet så meget bedre. Den eneste forklaring må jo være, at regeringen ikke bruger de bedre konjunkturer til at få en mere sund og ansvarlig offentlig økonomi, men i stedet bare bruger løs i det offentlige.

Vi er jo også i et valgår i 2015, lyder analysen fra de politiske kommentatorer, så derfor sidder pengene løst. Regeringen vil øge det offentlige forbrug med 0,8 pct. næste år, selv om Danmark i forvejen har verdens dyreste offentlige sektor. Vi skal have mere velfærd, siger regeringen. Men velfærd i et land kan ikke måles på størrelsen af de skatter, der opkræves til forbrug i den offentlige sektor.

Før sommerferien skrev dagbladet Politiken om en omfattende undersøgelse fra det berømte Harvard universitet om velfærden i verdens lande. På en førsteplads ligger New Zealand. Det er ifølge Harvardundersøgelsen verdens bedste velfærdssamfund. På en andenplads ligger Schweiz, på en tredjeplads ligger i Island, så kommer Holland, Norge, Sverige, Canada og Finland, og på en niendeplads kommer så endelig Danmark.

Kl. 14:30

Alle de lande, som ifølge undersøgelsen er bedre velfærdssamfund end Danmark, har mindre offentlige sektorer og lavere skatter end Danmark. Landene på de tre øverste pladser, New Zealand, Schweiz og Island, har endda skattetryk, som ligger mellem 11 og 20 procentpoint under det danske, så man kan altså ikke som regeringen sætte lighedstegn mellem et højt offentligt forbrug af skattekroner og en høj grad af velfærd i samfundet.

I Liberal Alliance går vi til finanslovsforhandlinger med regeringen for at styrke velfærden i Danmark, ikke for at øge det offentlige forbrug. I vores optik har danskerne brug for at kunne bestemme mere over deres egne penge for at få mere velfærd i deres egne liv.

Velfærd er f.eks., at en nybagt mor og far har råd til at købe familiens første bil med plads til barnevognen og rejsesengen. Det er ikke velfærd, at en familie med behov for en bil kun har råd til at købe en meget gammel bil, som alt for ofte går i stykker, eller en ny mikrobil, som ikke har plads til det hele.

I Sverige, hvor man ikke har en registreringsafgift på biler, er den mest solgte nye bil en rigtig familiebil, en Volvo V70. I Danmark, hvor vi skal betale op til 180 pct. i registreringsafgift, er den mest solgte bil en Volkswagen Up, hvor der stort set ikke er plads til bagage, hvis familien består af fire personer.

Det er heller ikke velfærd, at danske familier må opgive deres drøm om at flytte fra lejligheden i byen til et hus med have i forstæderne, fordi de ikke kan betale de kommende grundskyldsstigninger, som især rammer enfamilieshuse. Regeringen vil bruge 20 mia. kr. mere i den offentlige sektor i 2020 end i 2014, og øget opkrævning af grundskyld skal betale over halvdelen af den ekstraregning, som regeringen udskriver.

De samlede ejendomsskatter på enfamilieshuse til en værdi af 2 mio. kr. er allerede i dag højere end ejendomsskatterne på en lejlighed til 2 mio. kr., men fremover vil der blive gjort endnu mere forskel, så drømmen om at flytte i hus, så børnene har en have at tumle i, bliver endnu vanskeligere at realisere for de unge familier.

Det er heller ikke velfærd, at 25.000-30.000 selvstændige og godt 10.000 lønmodtagere får mindre ud af at gå på arbejde og betale

skat, end de ville få, hvis de lod være og i stedet gik ned på kommunen for at bede om kontanthjælp.

I dette land siger vi, at en voksen enlig på kontanthjælp skal have ca. 7.500 kr. tilovers efter skat for at kunne leve et ordentligt liv, men en selvstændig, som kæmper for at få sin virksomhed op at stå, men som endnu ikke kan tjene mere end f.eks. 7.500 kr. om måneden, skal betale skat af de penge, så den selvstændige ender med at have under 6.000 kr. tilbage til sig selv. Det opleves ikke som velfærd af en kæmpende selvstændig at blive beskattet af sin sparsomme indkomst, før hun eller han har tjent penge nok til at forsørge sig selv på et niveau, som regnes for et minimum for en person, som ikke har et arbejde.

Liberal Alliance vil gå til finanslovsforhandlinger for bl.a. at sænke registreringsafgiften så meget som muligt, for at stoppe stigningerne i grundskylden og for at indføre et nyt bundfradrag på 7.000 kr. om måneden for alle lønmodtagere og alle selvstændige. Det kalder vi velfærd.

Kl. 14:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:34

Jesper Petersen (S):

Liberal Alliance vil indføre en minusvækst – ikke blot nulvækst, men en minusvækst – på 1½ pct. om året i den offentlige sektor, forstår jeg. Skal den minusvækst også omfatte sundhedsområdet, hvis det står til hr. Ole Birk Olesen og Liberal Alliance?

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:35

Ole Birk Olesen (LA):

Vi har ikke lagt os fast på, præcis hvor den skal være. Men jeg mener, der er mulighed for også at effektivisere i sundhedsvæsenet. Men ved siden af det har vi sat ekstra penge af til at øge produktionen i sundhedsvæsenet, fordi vi jo ved, at der kommer flere ældre i de kommende år, og de flere ældre gør, at der skal sættes flere penge af til sygehusvæsen og til hjemmepleje og til plejehjem. Regeringen anslår, at det kommer til at koste 11,3 mia. kr., og de 11,3 mia. kr. har vi puttet ind og skaffet finansiering til i vores samlede økonomiske program, og en del af de 11,3 mia. kr. kommer jo til at gå til sundhedsvæsenet.

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jesper Petersen.

Kl. 14:35

Jesper Petersen (S):

Så hr. Ole Birk Olesen anerkender den logik, at når man gerne vil bruge flere penge på sundhedsvæsenet, på trods af at man altså samlet set vil spare 1½ pct., så må de penge findes på nogle andre velfærdsområder – og som årene går, øges udfordringen med at finde de andre penge, fordi der er de stigende udgifter, som hr. Ole Birk Olesen selv taler om. Er det korrekt forstået?

Kl. 14:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:36

Ole Birk Olesen (LA):

Ja, det er korrekt forstået. Altså, vi ser jo sådan på det, at vi mener, at der generelt hen over hele den offentlige sektor kan ske en effektivisering af produktionen, ligesom regeringens Produktivitetskommission påpeger. Når den effektivisering er foretaget, må man så tage stilling til, om der er nogen af de her områder, der har behov for at øge produktionen af service til borgerne, og hvis der er det, f.eks. sundhedsområdet eller plejeområdet for ældre, må man så, efter at effektiviseringen er foretaget på området, tilføre det område flere midler, så de kan producere mere. Men det er sådan set ikke forskelligt fra, hvad regeringen gør, og hvad der er blevet gjort i Danmark siden Dyremoses tid som finansminister. Man kører jo en 2 pct.s grønthøster hen over alle ministerområder og styrelser i Danmark. Det kaldes omstillingsbidraget. Så kommer pengene så bare ind i finansministerens kasse, og så bruger han dem på de ting, som han synes de skal bruges på. Det er sådan set det samme, vi står for. Vi ønsker bare at bruge pengene på at lette skatten.

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Camilla Hersom for en kort bemærkning.

Kl. 14:37

Camilla Hersom (RV):

Tak. Det er jo meget interessant. Det er jo rigtigt, at vi hele tiden effektiviserer i den offentlige sektor, også sådan som det er nu. Men jeg har noteret mig, at Liberal Alliance ifølge Berlingske Nyhedsbureau faktisk roste, at regeringen vil prioritere 5 mia. kr. til bedre kræftbehandling og bedre behandling af kronisk syge. Så jeg vil høre, hvordan Liberal Alliance agter at finansiere det. Jeg går ud fra, at når I roser det og støtter det, er I også villige til at finde nøjagtig den samme sum penge til det.

Kl. 14:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:38

Ole Birk Olesen (LA):

Vi har afsat 1,375 mia. kr., så vidt jeg husker, i vores økonomiske program til øget frit valg i sundhedsvæsenet. Det øgede frie valg betyder bl.a., at patienter i Danmark skal have ret til at få behandlinger i udlandet, som man ikke giver tilskud til i Danmark, men som i udlandet er godkendte behandlinger. Det gælder f.eks. kræftpatienter. Hvis det danske sundhedssystem endnu ikke er up to date med det nyeste inden for strålebehandling, kan patienten tage til England, hvis de der er bedre up to date, med nogle penge fra det offentlige Danmark, som de får med derover til at betale behandlingen. Det har vi altså afsat knap 1,4 mia. kr. til. Det er også derfor, vi roser regeringen. Vi siger: Vi vil gerne være med til at bruge mere på sundhedsvæsenet, men vi håber jo så, at det kan bruges på en måde, som vi synes er den bedste.

Kl. 14:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Camilla Hersom.

Kl. 14:39

Camilla Hersom (RV):

Man svarer jo ikke på spørgsmålet. For hvis man roser den indsats, som regeringen vil gøre, vil jeg sige, at den jo ikke handler om frit valg. Den handler jo om, at man meget hurtigere diagnosticerer kræft, at man meget hurtigere behandler kræft, at vi gør noget for den næsten 1 million kronikere, vi har i det her samfund. Så er det

bare mundsvejr og tomme løfter, når Liberal Alliance roser det, regeringen vil, eller mener man det på en måde, så man faktisk også agter at prioritere midlerne til det?

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen det var jo det, jeg svarede, altså at vi har prioriteret midlerne til, at der kan gøres mere. Så er spørgsmålet bare, hvordan de midler bruges bedst. Og hvis vi lå i en forhandling med den her regering om, hvordan vi årligt skulle bruge 1,4 mia. kr. på kræftbehandling eller på sundhedsvæsenet i det hele taget, så ville vi sige, at det skal gå til øget frit valg. Det mener vi er det bedste bud på, hvordan de penge bedst kommer patienterne til gavn. Regeringen har så nogle andre bud, hvor de sikkert vil sidde inde på Slotsholmen og diktere regionerne, at de skal gøre det på en bestemt måde. Vi siger, mere frit valg er det bedste.

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jan Johansen for en kort bemærkning.

Kl. 14:40

Jan Johansen (S):

Tak, nu går den igennem. Liberal Alliance, har jeg forstået, vil liberalisere sundhedsydelser og sende dem i offentligt udbud. Så vil jeg gerne spørge: Er det alle sundhedsydelser, der skal sendes i offentligt udbud?

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Ole Birk Olesen (LA):

Vi har ikke nogen principielle grænser for, hvilke sundhedsydelser der kan sendes i offentligt udbud. Offentligt udbud er jo, hvor man siger: Vi har nogle operationer, som skal foretages – hvem kan lave de operationer på en god måde til den bedste sum penge? Det gør regionerne allerede i dag. Altså, ved sådan nogle standardoperationer som knæoperationer osv. spørger regionerne jo i dag: Kan vi få dem billigere andre steder? Og det kan de så ofte – ofte til under 50 pct. af den der DRG-takst, som man regner ud fra. Så der er mange penge at spare på det her, og vi har ingen principielle grænser for, hvor det ikke kan lade sig gøre.

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jan Johansen.

Kl. 14:41

Jan Johansen (S):

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge vedrørende brugerbetaling: Skal der være brugerbetaling på de her sundhedsydelser, ordføreren nævnte, når man får det udført?

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, vi foreslår ingen brugerbetaling på ydelser fra sygehusvæsenet – operationer, behandlinger og den slags ting. Vi har én brugerbetaling på programmet på sundhedsområdet, og det er, at vi mener, at der skal betales et beskedent beløb for at gå til praktiserende læge. Det kender vi fra Sverige, hvor det betyder, at svenskerne søger den praktiserende læge lidt mindre og lige tænker sig om en ekstra gang, om det nu er nødvendigt med alle de besøg. Det er godt for den svenske økonomi, og det er godt, fordi der er mindre kø hos den privatpraktiserende læge.

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:41

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg vil gerne følge op på spørgsmålet om brugerbetaling. For hr. Simon Emil Ammitzbøll har sagt, at der skal indføres et beløb for at gå til lægen, og det er jo en af de ydelser, som hidtil har været gratis i Danmark. Der er flere gennem tiden, der har forsøgt sig, men aldrig er sluppet heldigt fra det. Mener man virkelig, at folk, der ikke har særlig meget, skal betale et beløb for at gå til lægen, når de er syge? Og hvis de skal gøre det, hvad er det så, de penge skal bruges til? Hvilke skattelettelser er det, de skal bruges til?

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:42

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg har lige redegjort for, at vi faktisk mener det, og det gør vi stadig væk nu her 30 sekunder senere. Vi mener ikke, det er noget, som skal gå helt uberørt hen over f.eks. folk med kroniske sygdomme. Det skal være sådan, at der er et loft over det, så hvis man har brug for at gå rigtig meget til lægen, fordi man har en kronisk sygdom, er det ligesom i dag, hvor man får et kronikertilskud, når man køber medicin, at så stopper det; så skal man ikke betale mere, når man har betalt for de første 10 eller 20 gange.

Men udgangspunktet er, at der *skal* være en lille brugerbetaling ved privatpraktiserende læge, og målet med det er at få en mere rationel og rigtig anvendelse af de offentlige ressourcer. Det nytter jo ikke noget, at vi bruger offentlige ressourcer på, at patienter går til lægen for f.eks. at have en samtalepartner. Det er der nogle, der gør, det ved vi. Vi ved, at der er måske især nogle ensomme ældre mennesker, der går til lægen for at få en snak. Og det kan godt være, at man en gang imellem har brug for at få en snak, også hvis der er nogle psykiske problemer på vej, men hvis det bliver for meget snak og for lidt helbredelse og behandling, er det godt at få det stoppet, for det er ikke en rigtig måde at bruge ressourcerne på.

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:43

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå på hr. Ole Birk Olesen, at folk i Danmark går til lægen, uden at der er grund til det. Kan man ikke give nogen nærmere eksempler på, hvem det er?

Det har jo tidligere været forsøgt under den borgerlige regering i 1980'erne, hvor det endte med, at det var de arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagerne, der måtte betale, fordi arbejdsgiverne gerne ville have, at de folk, der var i arbejde, kom til lægen, og derfor betalte man. Det er jo en kæmpe skævvridning, som Liberal Alliance foreslår her.

Jeg spurgte også til det tidligere: Hvis man kan drive nogle penge ind via brugerbetaling, hvem er det så, der skal have skattelettelserne? Er det oppe i toppen hos direktørerne, mens man lader de fattige betale for at gå til lægen? Er det det, Liberal Alliance har gang i?

Kl. 14:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:44

Ole Birk Olesen (LA):

Altså, vi har jo en bred vifte af skattelettelser på programmet. Den største skattelettelser, vi har på programmet, den, der tager cirka en tredjedel af de penge, vi har skrabet sammen i vores økonomiske program, er jo en stor skattelettelse i bunden af indkomstskalaen, hvor ingen skal betale en krone i indkomstskat, heller ikke arbejdsmarkedsbidrag, af de første 7.000 kr., de tjener om måneden ved at gå på arbejde. Det er virkelig noget, der vil rykke i Danmark. Jeg tror endda, at det er noget, der vil gøre ligheden blandt de beskæftigede større, end den er i dag, hvor man også beskatter de små indkomster hårdt. Så vi har flere skattelettelser på programmet, men de fleste penge går til at lette skatten i bunden.

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Trine Mach for en kort bemærkning.

Kl. 14:45

Trine Mach (SF):

Tak og tak til ordføreren for det muntre og hurtige ridt hen over dansk politiks foranderlighed. Det kan dog ikke dække over det mere dystre, som ordføreren så til gengæld også afdækkede, nemlig den afmontering af den danske velfærdsmodel, som Liberal Alliance i virkeligheden er ude efter, en velfærdsmodel, som de nordiske lande faktisk scorer mange misundelige blikke på internationalt.

Jeg er egentlig interesseret i at høre: Hvem på den borgerlige fløj mener Liberal Alliances ordfører, at man vil være i stand til at gennemføre de her grundlæggende forandringer af samfundet med, og er man klar til at støtte en borgerlig regering efter næste valg, hvor der fortsat er vækst i den offentlige sektor?

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:45

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor venstrefløjen altid skal bruge sådan nogle overdrevne ord: »en afmontering af den danske velfærdsmodel«. Altså det, det handler om, er, at Danmark i dag har verdens højeste skattetryk på 48-49 pct. Hvis hele Liberal Alliances program gennemføres, vil vi have et skattetryk på ca. 43 pct. Det vil være 1 procentpoint under det svenske skattetryk, det vil være højere end det hollandske skattetryk, det vil være højere end det norske skattetryk, og det vil være betydelig højere end det islandske skattetryk. Så der er jo ikke tale om en afmontering af nogen velfærdsmodel. Der er tale om en reform og en justering af den, vi har, fordi den er gået over gevind.

Spørgsmålet var så, om vi ville støtte en regering med en vækst i det offentlige forbrug. Det kan jeg faktisk ikke svare på, for det er ikke mig, der afgør det. Det er min partileder, der sidder for borden-

den, når den slags forhandlinger foregår, og den partileder er jo altså ikke mig

K1 14:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Trine Mach.

Kl. 14:46

Trine Mach (SF):

Det har jeg stor respekt for, men jeg kunne så måske spørge, hvad ordføreren selv mener, hvis ordføreren skulle gøre sin mening gældende her i finanslovsdebatten denne eftermiddag i Folketingssalen.

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:47

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg mener altid det samme som min partileder.

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 14:47

Rasmus Prehn (S):

Det var interessant. Jeg vil gerne vende tilbage til det her med sundhedspolitikken, for jeg kan forstå på Liberal Alliances hr. Ole Birk Olesen, at man sådan set synes, det er rimeligt nok, at folk skal betale lidt hos lægen og betale lidt det ene sted og det andet sted, fordi der simpelt hen er for mange, der bare går til lægen for at få en snak. Men ligger der i virkeligheden bag ved den her udmelding i forhold til sundhedspolitikken et ønske om, at man skal have sundhedspolitik, der fungerer som på et marked. Nu ved jeg, at Liberal Alliances hr. Ole Birk Olesen har en fortid på Venstres Ungdoms meget liberalistiske fløj, og på den fløj var også en vis hr. Søren Pind, og han har som bekendt lavet ti teser, ti liberalistiske teser. I en af de her teser hedder det, at helbredelse og øvrige sundhedsydelser er som så meget andet en vare, og noget sådant handles bedst på et marked . Er der også Liberal Alliances holdning, og er det også hr. Ole Birk Olesens holdning, at sundhed og helbredelse er noget, der bare skal fungere på et marked?

Kl. 14:48

$\textbf{F} \\ \textbf{ørste næstformand} \ (\textbf{Bertel Haarder}) \\ \vdots \\$

Ordføreren.

Kl. 14:48

Ole Birk Olesen (LA):

I Liberal Alliance mener vi, at selve produktionen af sundhedsydelser godt kan være mere markedsorienteret og være mere fokuseret på at levere det bedst mulige produkt til den lavest mulige pris; at man går ud og spørger: Hvem kan gøre det bedst muligt? Men vi mener fortsat, at finansieringen af indkøbet af sundhedsydelserne til borgerne i al hovedregel skal være offentlig. Vi har kun den lille ændring, at vi mener, der skal være en beskeden brugerbetaling ved besøg hos privatpraktiserende læge og speciallæge på, så vidt jeg husker, 100 kr. pr. gang. Det synes vi at man godt kan overkomme derude, og hvis man er kroniker og har problemer med at betale de mange gange, man skal til læge, skal der være et loft over, og vi vil også meget gerne indføre, at der er en eller anden særlig ydelse til de folk, som har en meget lav indkomst fra kontanthjælp eller folkepension. Der kan det godt være, at man skal se på, om de skal have en ydelse for at kunne betale deres læge de 100 kr., som det koster.

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:49

Rasmus Prehn (S):

Det her brugerbetalte sundhedssystem er jo noget, man har erfaring med i andre lande. Der er eksempler på f.eks. enlige mødre, der afholder sig fra at gå til lægen selv eller med deres datter eller søn, fordi pengene sådan set er en barriere. Er det en tilstand, som Liberal Alliances hr. Ole Birk Olesen ønsker indført i Danmark, at der er folk, der afholder sig fra at gå til lægen, fordi de simpelt hen ikke har penge til at gå derhen, hvorved den sygdom, de har, bliver endnu værre?

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Ole Birk Olesen (LA):

Vi har altså taget udgangspunkt i nogle anbefalinger, der bl.a. kom fra Velfærdskommissionen tilbage i 2006 eller sådan noget, og der sad jo fornuftige mennesker, og ingen af dem var mig bekendt ude på at afmontere velfærdssamfundet. Vi tager også udgangspunkt i de erfaringer med den slags, som kommer fra bl.a. Sverige, og det er heller ikke vores indtryk, at man der ser familier, der ikke kommer til lægen, når de har behov for det. Det, vi bare gerne vil opnå med en beskeden brugerbetaling hos privatpraktiserende læge, er, at der er en større eftertænksomhed, om man nu har behov for det besøg, og hvis man ikke har behov for det, at man så lige tænker sig om en ekstra gang. Vi ved, at det er sådan, det vil fungere, og vi ved også, at der sker et overforbrug af privatpraktiserende læge i dag, og det er det overforbrug, som vi gerne vil mindske ved en beskeden brugerbetaling.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:51

René Christensen (DF):

Jeg har kun ét spørgsmål. Nu kan jeg høre fra Socialdemokratiet, at brugerbetaling er af det onde – og det er Dansk Folkeparti sådan set enig i – men er der ikke under den her regering indført brugerbetaling for tandlægebesøg? Er det ikke sådan, at adgangen til tandlægebesøg er blevet begrænset under den her regering, at der er kommet mere brugerbetaling på tandlægebesøg. Det vil jo så sige, at herude foran vinduerne går folk rundt med dårlige tænder, og det er alle de fattige, og det er børnene, og det er synd. De går derude nu og har dårlige tænder på grund af den brugerbetaling, som denne regering har indført. Kan ordføreren ikke bekræfte det? Jeg har ikke yderligere spørgsmål.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:51

Ole Birk Olesen (LA):

Det kan jeg godt bekræfte, og jeg vil gerne takke hr. René Christensen for spørgsmålet, for jeg tænkte faktisk på, at jeg ville sige det før, men så glemte jeg det igen, og nu mindede hr. René Christensen mig om det.

Det er jo lidt en underlig ting, vi har i Danmark, at hvis man er syg i tænderne, er det helt i orden, at der kan være brugerbetaling på det, men hvis man omvendt er syg i resten af kroppen, må der absolut ikke være brugerbetaling. Det, vi faktisk foreslår, er, at nogle af de penge, som kommer ind ved brugerbetaling hos privatpraktiserende læge, bruges til at gøre brugerbetalingen mindre for folk, der går til tandlæge med nogle sygdomme i tænder, der f.eks. kommer af, at de har været i kemobehandling eller lignende. Så der ligger også i vores forslag en lille omfordeling i forhold til lidt mindre brugerbetaling på tandlægeområdet for en lille smule mere brugerbetaling hos privatpraktiserende læger.

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning. Nej? Så siger jeg tak til ordføreren, og så går vi til den konservative ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Finanslovsoplægget, som vi skal drøfte i dag, er jo det, som vi vil betegne som et rødt finanslovsoplæg, som tydeligvis er designet til at skulle blive stemt hjem med stemmer fra det parlamentariske grundlag, nemlig SF og Enhedslisten. For det er jo kendetegnet ved, at de penge, som man vil bruge, vil man bruge på at udvide den offentlige sektor, man vil bruge dem på at ansætte flere i den offentlige sektor, og det betyder jo, at det bliver dyrere at drive den offentlige sektor. Det vil sige, at der skal inddrives flere skatter, og de skatter er det jo borgerne og virksomhederne der skal betale, så derfor er det et skridt i den helt forkerte retning.

Regeringen fastholder også forventningerne til væksten, selv om det i dag er vanskeligt at finde en økonom, der tror på det. Det har jo noget at gøre med, at regeringen tilbage i maj måned kom med nogle vækstskøn om, hvordan det skulle se ud, og nu her i forbindelse med fremsættelsen af finanslovsforslaget fastholder man de vækstskøn, selv om der i mellemtiden er opstået en absolut kritisk tilstand i fransk økonomi, og Tyskland skuffer markant. Imens er andre lande er i bakgear, og ikke mindst situationen i Ukraine er problematisk og vil få negative konsekvenser – ikke bare for dansk erhvervsliv, men også for europæisk erhvervsliv og på verdensplan.

Så det er lidt besynderligt at konstatere, at på trods af alle de her problemstillinger, forhindringer og udfordringer, fastholder man altså, at jo, det nok skal gå med den her vækst, man tror på, at pengene kommer i kassen, så vi på den måde kan betale regningerne. Man skulle faktisk tro, at regeringen sad med lukkede øjne og tilstoppede øregange, for ellers var virkeligheden trængt ind, skulle man mene.

Regeringen leverer også et finanslovsoplæg med et underskud på 60 mia. kr., og man er gået til det yderste i forhold til sit forbrug og i forhold til de love og de regler, vi har lavet for os selv, hvor den mindste overskridelse betyder, at vi bryder disse regler, eksempelvis EU's regler, og får en henstilling. Det betyder, at der bliver mindre tillid til dansk økonomi, og konsekvensen af det er, at renterne stiger, og så bruger vi altså penge på at betale renter, som vi ellers kunne have brugt på enten at sænke skatter og afgifter, give bedre konkurrenceevne til erhvervslivet eller på varme hænder til vores sociale sikkerhedsnet og velfærdssamfund. Man er gået til grænsen.

Det ville have været hensigtsmæssigt, at der havde været en margin, så man havde haft noget at stå imod med, hvis tingene ikke helt går sådan, som man forventer. Der er jo altså rigtig mange kritikere, der siger, at det er meget optimistisk med de væksttal; indtægterne kommer ikke i kassen, som man forventer, og derfor er der formentlig ikke noget at stå imod med. Og der er i det her finanslovsforslag altså ikke et eneste nyt initiativ, som er rettet mod den private sektor i forhold til jobskabelse – og når jeg siger »nye initiativer«, mener

jeg selvfølgelig i forhold til vækstplansforhandlingerne, for deri var der nogle ting. Men siden da er der ikke kommet noget nyt.

Der er ikke udsigt til en millimeter ny vækst i den private sektor, og det er en katastrofe, for det betyder, at vi ikke kan komme ud af den ørkenvandring, som krisen har bragt os udi, og det gør også, at der ikke er noget at stå imod med for at imødegå de krisetegn, som jeg her har redegjort for, og som vi ser i både Frankrig og Tyskland og for den sags skyld også i Sverige, og med hensyn til Ukraineproblemstillingen.

I Det Konservative Folkeparti vil vi gå en anden vej: Vi vil gøre det nemmere og billigere at skabe en arbejdsplads. Vi vil sikre bedre konkurrenceevne, lavere omkostninger og mindre bureaukrati. Så vi synes, at der, hvor man skal øge aktiviteten, er i den private sektor – det er dér, det er bedst vi at får skabt jobbene. Det vil give grobund for optimisme og tro på fremtiden, for vi vil jo selvfølgelig gerne medvirke til at skabe det opsving, som nogle ser, men som det teknisk er svært at se hvor kommer fra.

Som Konservative vil vi gerne give danskerne tryghed og økonomisk frihed. Vi vil hellere have flere politibetjente end betale for særlige skatteforhold for fagforeningsmedlemmer, og det er, fordi vi synes, der er for mange indbrud, der er for meget organiseret kriminalitet, ikke mindst bandekriminalitet, som vi gerne vil have bekæmpet. Og det med fagforeningskontingentet synes vi i højere grad skulle være en privatsag.

Så vil vi hellere have billige dagligvarer og en fastlåst grundskyld end øge det offentlige forbrug med yderligere 4 mia. kr., sådan som regeringen gør i det her oplæg. Man synes tydeligvis, det er nemmere at bruge penge, end det er at tjene dem. Og det er altså det, man gør her, hvor man bruger penge, man ikke har, og man stifter gæld.

Kl. 14:57

Der er heldigvis også mange ting i finanslovsoplægget her, som vi kan støtte, ikke mindst inden for sundhedsområdet og i forhold til kræftbekæmpelse – ingen tvivl om det – og det går vi konstruktivt til forhandlingsbordet om. Ingen i det her Folketing er mere optaget af, at man bliver bedre til at behandle kræft, end Det Konservative Folkeparti, så der medvirker vi selvfølgelig meget gerne. Og hvad ville vi så konkret gøre, hvis vi kunne rive regeringen ud af hænderne på Enhedslisten og SF?

Ja, så ville vi genetablere boligjobordningen og øge fra 15.000 kr. til 30.000 kr. pr. borger over 18 år i boligen, og vi ville udvide den, så man også kan bruge den til internetopkobling og til indbrudssikring. Vi ville sænke specifikke afgifter på dagligvarer, for det er for dyrt at handle ind i Danmark, og det ville også være et værn mod grænsehandelen. Og så synes vi, at danskerne maksimalt skal betale 50 pct. af den sidst tjente krone i skat, og vi afsætter til dette formål 2,5 mia. kr. Vi fjerner altså 6 pct. af topskatten, og på sigt skal topskatten helt væk. Men der skal også gøres noget i bunden for at gøre det mere attraktivt at gå på arbejde og tage et arbejde i forhold til at være på passiv forsørgelse, og der afsætter vi 2 mia. kr. til et højere beskæftigelsesfradrag – så gør vi både noget for dem med de laveste indtægter og dem med de højeste indtægter.

Vi vil fastfryse grundskylden, og det vil vi, fordi det ikke er rimeligt, at grundskylden bliver ved med at stige. Der er faktisk mange steder, hvor vi kan se, at der er pensionister, der ikke har råd til at blive siddende i egen bolig, hvis grundskylden bliver ved med at stige, sådan som der er lagt op til. Det er jo fuldstændig urimeligt, og det skal der gøres noget ved.

Vi vil som sagt gerne have mange flere betjente for at skabe mere ro i gader og stræder, og vi har afsat 500 mio. kr. til det. Så har vi også en indsats over for hjemløse, for vi synes ikke, at der er nogen, der skal være nødt til at bo på gaderne, så det vil vi gerne gøre noget ved som med initiativet Skæve Boliger, og vi vil gerne gøre noget i forbindelse med misbrug, så man kan behandle dem og få nogle akutcentre.

Vi har også et forslag om børnehospice. På samme måde, som det er for voksne og ældre, vil vi have en behandlingsmulighed for uhelbredeligt syge børn, og der vil vi oprette et center i Østdanmark og et i Vestdanmark.

Vi vil styrke beredskabet. Vi har i forbindelse med de to orkaner og det seneste skybrud set, at der er behov for at gøre noget mere og mere effektivt. Og vi har selvfølgelig også finansieringen på plads til det.

Så bare for en ordens skyld vil jeg sige – og det er ikke, fordi det her skal handle alt for meget om tal, men mere om holdninger – at vi jo altså har 4 mia. kr. fra udgiftsstoppet. Vi har 3,3 mia. kr. fra det med at fjerne den grønne check, simpelt hen fordi den grønne check, man gav, er blevet kompenseret mere eller mindre via en fjernelse af nogle af de afgifter, der skulle gives som en kompensation, og fordi der er givet skattelettelser siden hen.

Vi fastholder en ulandsbistand på 0,8 pct. af BNI, hvilket der tjenes 600 mio. kr. ved. Så er der fradraget for fagforeningskontingentet, som vi som sagt synes er en privatsag, hvilket man kan spare 1,6 mia. kr. på, som så kan bruges direkte over for borgerne for at øge deres økonomiske frihed. Og de 1,5 mia. kr., der er afsat til diverse velfærdsforbedringer, vil vi også bruge direkte over for borgerne, der, hvor der er mest behov for det. Det kan være i forhold til sundhed, det kan være i forhold til kræftbehandling, det kan være til skoler, det kan være til forskning, til uddannelse, det kan være til at søsætte nye initiativer over for virksomheder, gøre det mere attraktivt at tage et arbejde, skabe risikovillighed, sådan at vi kan få gang i hjulene og få skabt den optimisme og tro på fremtiden, der gør, at opsvinget for alvor slår igennem. Tak.

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Camilla Hersom for en kort bemærkning.

Kl. 15:01

Camilla Hersom (RV):

Tak for det og tak for talen. Vi har jo diskuteret sundhed her i salen i dag, fordi det både er en satsning i regeringens oplæg og en satsning i andre partiers oplæg, og jeg har noteret mig, at fru Mai Mercado, som er Det Konservative Folkepartis sundhedsordfører, den 21. august udtalte til Berlingske Nyhedsbureau, at regeringens sundhedsudspil er uambitiøst. Der vil jeg spørge ordføreren om, på hvilken måde det er uambitiøst, og om, hvad Det Konservative Folkeparti så agter at gøre på sundhedsområdet, for det kunne jeg ikke høre i det oplæg, vi fik her.

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:02

Mike Legarth (KF):

Vi synes f.eks. ikke, det er nok afsætte et beløb et år. Det beløb skal afsættes hvert år, og det skal være en langsigtet indsats, der skal til, for at levere den service og den forbedring i behandlingen af de enkelte patienter. Eksempelvis kan vi slet ikke leve med, at dødeligheden er højere i weekenderne, fordi man på området som helhed tilsyneladende ikke er effektive nok. Det er i hvert fald en ting, som der her og nu kunne gøres noget ved. Men det er altså, fordi vi mener, at der skal mere til, eksempelvis over flere år.

Kl. 15:02

$\textbf{F} \\ \textbf{\textit{ø} rste næst formand} \ (\text{Bertel Haarder}) \\ \vdots \\$

Camilla Hersom.

Kl. 15:02

Camilla Hersom (RV):

Men regeringens sundhedsudspil er jo netop finansieret over flere år. Det er sådan set det, der er forskellen på regeringens udspil og Venstres udspil – det Venstre, som De Konservative peger på.

Men hvis vi ser på Det Konservative Folkepartis egen politik, kan jeg ikke se i De Konservatives 2020-plan eller andre steder, at man har en satsning på sundhedsområdet. Så hvor skal de midler komme fra til det, hr. Mike Legarth taler om?

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:03

Mike Legarth (KF):

Hvis man kigger i vores 2020-plan, som jo altså er den langsigtede økonomiske politik, hvor der skal være holdbarhed, så kan man se, at vi laver om for 62 mia. kr. Her siger vi f.eks., hvordan vi vil finansiere vores velfærdssamfund. Vi vil nedsætte en udgiftskommission, hvor vi kaster alle boldene op i luften og lander dem rigtigt. Alene gennem det skal der findes en besparelse på 5 mia. kr., som så direkte kunne bruges i sundhedssektoren. På samme måde er det med den produktivitetsforbedring, der måtte komme, som vi forventer kommer, og som vi også har set komme på det seneste i den her regerings tid: De penge kan bruges til og kanaliseres tilbage til en bedre og styrket behandling, sådan at man kan gøre anvendelse af nye behandlingsformer, medicin og teknologi.

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:03

Jesper Petersen (S):

Jeg vil gerne fortsætte lidt i samme emne. Jeg har også et citat med, fordi fru Mai Mercado fra Det Konservative Folkeparti sagde til Berlingske Nyhedsbureau den 21. august, da regeringen var kommet med sit sundhedsudspil, at det er »helt rigtigt set at bruge penge på kræftpatienterne og kronikerne«, og roser det her udspil. Hvor er det sådan mere konkret, at De Konservative vil finde penge til at forbedre sundhedsvæsenet, når man samtidig vil have nulvækst i den offentlige sektor? Kan vi komme det lidt nærmere?

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:04

Mike Legarth (KF):

Jamen det har jeg jo faktisk lige givet et fyldestgørende svar på. Vi roser oplægget fra regeringen med hensyn til den her satsning, den er vi enige i. Vi har så dertil føjet, at den produktivitetsforbedring, der kommer, altså at man får mere for de samme penge, den besparelse, der ligger i det, skal blive i området til nye behandlingsformer, ny teknologi, bedre behandling af patienterne og de syge, og vi vil løbende være villige til at finde nye penge. Det er jo ikke nødvendigvis inden for udgiftsstoppet, det, vi taler om. Hvis der er ting, der skal prioriteres, er det jo den samlede vurdering af økonomien, der kan rokeres om på, hvor man prioriterer noget op og andet ned. Sådan har det altid været i politik, og sådan skal det selvfølgelig også være i fremtiden.

Men ingen skal være i tvivl om, at der ikke er ét parti på Christiansborg, der er mere optaget af at bekæmpe kræft bedre og stærkere,

end vi har gjort, og at vi selvfølgelig skal finde penge til også at udnytte de nye muligheder, der kommer.

KL 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jesper Petersen.

Kl. 15:05

Jesper Petersen (S):

Jeg tror snarere, at det er sådan, at der ikke er nogen finansordfører, der er i stand til at være mere ulden i sine svar end hr. Mike Legarth. Det er simpelt hen fantastisk.

Hvis man vil operere med nulvækst og roser regeringens udspil – her skal vi bruge 5 mia. kr. mere – så skal man jo finde de penge et andet sted. Nu har hr. Mike Legarth haft et par chancer, og jeg vil gerne give ham en mere. Hvor skal de penge komme fra? Kan vi ikke få nogle konkrete svar fra Det Konservative Folkeparti? Man kan ikke bare sige: Jo, det er vi helt vilde med, og så ikke have nogen idé om, hvordan man vil finansiere det. Hvordan skal det ske?

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:06

Mike Legarth (KF):

Jeg tror da, hr. Jesper Petersen kan få en præmie for at se sådan helt oprigtig forundret ud. Det var jo præcis det samme spørgsmål, der blev stillet til hr. Peter Christensen tidligere i dag – præcis det samme indhold – så hvorfor lader hr. Jesper Petersen, som om det er fuldstændig nyt for ham at skulle forholde sig til, hvordan vi, Venstre og Konservative, så forholder os til det her?

Vi mener, at man kan styrke behandlingen ved at gå længere på literen, få mere for de samme penge. Så er der altså penge, som bliver tilovers, som så kan investeres i noget nyt. Hvor simpelt kan det være, må jeg sige til hr. Jesper Petersen, som er kendt for at være en dygtig, kompetent, intelligent finansordfører. Han forstår det godt, men han lader, som om han ikke gør.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:07

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg har jo lyttet spændt til det her fra De Konservative med nulvækst og så en øget satsning på sundhed, for når man kigger på De Konservatives 2020-plan, er det jo ikke nævnt med et eneste ord, hvor der skal komme ekstra penge fra til sundhedsområdet. Så jeg spørger igen: Hvor skal man finde yderligere 5 mia. kr. til at styrke sundhedsområdet?

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:07

Mike Legarth (KF):

Hvis nu hr. Thomas Jensen sådan for alvor læste på lektien, ville han se, hvad der står i 2020-planen, og den kan jo findes på computeren, som jeg kan se at hr. Thomas Jensen sidder med. Der står der jo eksempelvis, at vi afsætter 11,3 mia. kr. til den demografiske udvikling, altså flere ældre. Det er det første. Et andet sted står der, at vi til nye initiativer afsætter 4,7 mia. kr. til et dygtigere Danmark. Det gør vi, samtidig med at vi adresserer problemstillingen – hvilket den her regering synes er et problem – nemlig med et udgiftsstop. Det er to

vidt forskellige ting, og det hænger sammen. Der er anvist økonomiske omrokeringer for 62 mia. kr., og der er også plads til det, jeg taler om her.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Thomas Jensen.

Kl. 15:08

Thomas Jensen (S):

Nu begynder vi at komme frem til noget. For et øjeblik siden, da hr. Mike Legarth svarede hr. Jesper Petersen, handlede det jo om, at man nærmest bare skulle hælde ekstra benzin på i den offentlige sektor og så bare køre meget, meget hurtigere – sygeplejerskerne skulle løbe stærkere, lægerne skulle operere dobbelt så hurtigt, hvilket er en umulighed. Og nu begynder vi så at komme frem til, at der faktisk er nogle poster i 2020-planen, hvor hr. Mike Legarth mener at der er sat nogle ekstra penge af. Kan vi få konkretiseret det lidt mere? Hvor er det, man finder de penge for at kunne sætte 11,3 mia. kr. af til den demografiske udvikling? Hvor er de penge fundet henne? Og hvor er de fire komma et eller andet milliarder kroner, som hr. Mike Legarth også siger der er sat af? Hvor er de kommet fra? Jeg tror ikke, at hr. Mike Legarth er drengen med guldbukserne, så han bare lige kan stikke hånden i lommen og tage en tusindkroneseddel op og kaste den ud til offentligt forbrug. Nej, kan vi få konkret at vide: Hvor er det, pengene skal komme fra?

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:09

Mike Legarth (KF):

Ja, selvfølgelig. Men det står også i den omtalte 2020-plan, som ordføreren jo siger at han har læst i. Der er finansiering krone til krone. Vi letter skatter og afgifter for 23 mia. kr.; vi vil nedsætte en udgiftskommission, som skal finde 4,7 mia. kr.; vi vil slette efterlønnen; vi vil slette arveafgiften; vi vil fjerne topskatten. Der er omrokeringer for 62 mia. kr., vil jeg sige til hr. Thomas Jensen, og der er finansiering krone til krone. Læs endelig videre i planen.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 15:09

Rasmus Prehn (S):

Nu er Det Konservative Folkepartis hr. Mike Legarth jo kendt for at være lidt af et motorsportsikon. Derfor er han også sådan rigtig god til det med at suse rundt om hjørnerne, og det synes jeg han gør lidt i det her tilfælde. Måske er han også helt derude, hvor der er tale om lidt glatbanekørsel, for sagen er jo, at vi lige har siddet og tjekket efter endnu en gang, for man bliver jo i tvivl, når den konservative ordfører står på talerstolen og siger, at det hele er finansieret krone til krone i 2020-planen. Men er det ikke rigtigt, at ved nærmere eftertanke er sundhedspolitikken ikke nævnt med et eneste ord i jeres 2020-plan, ikke et eneste ord? Der er ikke de penge, som I har lovet ud med spredt fægtning, de er ikke finansieret i jeres 2020-plan. Er det ikke korrekt?

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:10

Mike Legarth (KF):

Jeg vil sige til hr. Rasmus Prehn, at det kommer an på, hvordan man definerer det. Jeg har jo lige redegjort for elementerne, nemlig at der i den demografiske udvikling er afsat 11,3 mia. kr. Hvordan skal de 11,3 mia. kr. så bruges? Det kan vi jo ikke på forhånd sige, så der kan man starte, ikke sandt? Så det er jo ikke korrekt. Det var ellers en udmærket beskrivelse af det ene og det andet omkring det personlige og sving og hjørner og glatbane, men jeg tror da ikke, at der er nogen, der er mere på glatbane end regeringen i deres håb om at vinde næste valg.

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:11

Rasmus Prehn (S):

Jeg tror, at den konservative ordfører er ved at skride helt ud i debatten her. Men hvis man vægter sundhedspolitik så meget, som ordføreren giver udtryk for her, og som vi også har hørt andre ordførere fra Det Konservative Folkeparti give udtryk for, havde det så ikke været meget nemmere simpelt hen at skrive sort på hvidt, hvad man ville med dette område, frem for at gemme det under forskellige poster og alverdens ting, så man skal bruge hele fire spørgsmål til at få svar på så simpelt et spørgsmål som det her?

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:11

Mike Legarth (KF):

Debat i Folketingssalen handler vel om at spørge til folks holdninger, og her har en række ordførere fra Socialdemokratiet spurgt, om Det Konservative Folkeparti vil prioritere sundhedsområdet, og I har fået et rungende ja, og jeg har sagt, at vi finder pengene. At man så ikke lige finder det beskrevet med et enkelt ord, sådan som de socialdemokratiske ordførere gerne vil læse det, betyder jo ikke, at pengene ikke er der. Selvfølgelig skal vi finde pengene, og næste gang, vi reviderer det, skal jeg nok skrive ordet ganske tydeligt og også med stort, så selv hr. Rasmus Prehn kan fatte indholdet af det.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:12

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Mike Legarth kører helt i grøften. Jeg tror, der simpelt hen var for glat. Det er da mærkeligt, at når man spørger til, hvor det står henne, så får man at vide, at det ikke står med et eneste ord. Altså, det siger jo noget om, at man nu har planer om at kopiere, fordi man synes, det er en god idé at bruge nogle penge på sundhedsområdet. Så siger man: Vi har tidligere sat nogle penge af til demografi, og så kan vi lige bruge nogle penge her.

Men hvorfor siger hr. Mike Legarth ikke, hvor pengene skal komme fra? For nu har man taget fat i efterlønnen og taget fat i dagpengemodtagerne og kontanthjælpsmodtagerne, og sådan nogle grupper kan vel også blive syge. Hvis de så skal hen til lægen, skal de have tegnebogen frem. Er det virkelig det, man skal bruge for at skaffe finansiering, altså at der skal betales penge for lægebesøg?

Kl. 15:13 Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:13

Mike Legarth (KF):

Altså, spørgsmålet er, hvem der er kørt hvorhen. Det Konservative Folkeparti har ingen planer om at indføre gebyr på lægebesøg.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Bjarne Laustsen.

Kl. 15:13

Bjarne Laustsen (S):

Nu er det jo sådan, at ordførerens tidligere formand, hr. Lars Barfoed, i 2012 skrev på De Konservatives egen hjemmeside, og det er et citat: »Konservative har flere gange foreslået brugerbetaling med et loft på maksimum 3-500 kroner om året for at gå til lægen.«

Har De Konservative skiftet politik, eller var det urigtigt af hr. Lars Barfoed at sige sådan i 2012? Det er jo ikke så forfærdelig lang tid siden. Det vil sige, at det er noget, man sidder og tænker over i den konservative tænketank: Først rundbarberer vi lige efterlønsmodtagerne og dagpengemodtagerne og alle de andre, og hvis det så er, de bliver syge, skal de af med op til 500 kr. om året. Det er da stadig væk en slat penge for en medborger i det danske samfund, der er blevet syg. Er det virkelig det, De Konservative vil? Det står måske heller ikke i 2020-planen, men ikke desto mindre har den tidligere konservative formand jo sagt det.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:14

Mike Legarth (KF):

Jeg kan godt forstå, at man synes, det er ærgerligt, at man ikke kan finde noget i Det Konservative Folkepartis 2020-plan efter at have nærlæst den og set alle fortræffelighederne. Man prøver så at gå ud og finde nogle citater, der er bragt tidligere. Vi drøftede også det citat i sidste års finanslovsdebat og forrige års finanslovsdebat, hvor det blev slået fast, at det er taget ud af en sammenhæng. Og selv samme hr. Lars Barfoed har jo selv meddelt, at inden han vil komme med konkrete oplæg til, hvordan vores velfærdssystem skal finansieres, så skal der nedsættes en udgiftskommission, der kan komme med et oplæg, man skal forholde sig til. Sådan er sandheden.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Liv Holm Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:14

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. De Konservatives nye formand, Søren Pape, har i et interview i 2010 efterlyst øget brugerbetaling. Han har bl.a. sagt: Når jeg ønsker et opgør med efterlønnen og indførelse af brugerbetaling, er det ikke for at ramme dem, der har slidt eller på anden vis har det

Jeg vil bare høre, om jeg skal forstå det sådan, at det ikke er på lægebesøg, at Det Konservative Folkeparti ønsker den her øgede brugerbetaling eller i det hele taget ønsker at indføre brugerbetaling, men på andre offentlige ydelser.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:15

Mike Legarth (KF):

Det forholder sig sådan, at vi har besluttet, at det er rigtigst at nedsætte en kommission, som tager fat i hele velfærdsområdet under ét, sådan at der er balance i tingene, sådan at vi ikke har en situation, som vi har i dag, hvor man, hvis man har ondt i tænderne, kan blive udsat for brugerbetaling, og hvis man har ondt alle mulige andre steder, bliver det betalt af skatteyderne. Der er ikke rimelighed i det.

Sådan vil det også være vigtigt og meget nødvendigt, at tingene, når man kommer til at foreslå en ny model til, hvordan vi finansierer vores velfærdssamfund, er tænkt igennem, og at der kommer en helhedsløsning, hvor alle forhold er blevet betragtet og debatteret. Inden vi har det, forholder vi os ikke til enkeltelementer. Sådan er det.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Liv Holm Andersen.

Kl 15:16

Liv Holm Andersen (RV):

Men så vil jeg undlade at forholde mig til en enkelt ting, for jeg hører jo, hvad ordføreren siger, nemlig at man ønsker at se på den samlede brugerbetaling. Men det er bare ikke det, jeg hører Søren Pape sige, når han siger, at han ønsker at indføre mere brugerbetaling. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om man har gjort sig nogle politiske tanker om den merbrugerbetaling, der skal være, for jeg kan eksempelvis godt forstå det her med fordeling inden for sundhedssystemet. Det er bare ikke det, jeg hører, når der bliver sagt, at der skal være mere brugerbetaling i den offentlige sektor. Så jeg kunne godt tænke mig at høre lidt om, hvad man tænker her.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Mike Legarth (KF):

Det skal være på samme måde som med den kommission, der er nedsat, som skal komme med et oplæg om dagpengeområdet om, hvad der kan gøres, hvad der vil være en fordel at gøre. De kommer med gode råd og anbefalinger, som vi selvfølgelig lytter til, og når vi så har set det helhedsbillede og har vurderet det nøje, så forholder vi os til, hvordan løsningsmodellen skal se ud. Sådan er det også i forhold til, hvordan vi synes vores velfærdssamfund skal strikkes sammen, og hvordan det skal finansieres. Og det forholder vi os først til, når den kommission har leveret et oplæg til debat.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jan Johansen for en kort bemærkning.

Kl. 15:17

Jan Johansen (S):

Nu har vi jo så fået at vide, at De Konservative gerne vil lave brugerbetaling. De skal bare lige finde ud af i en kommission, hvad det er for en slags brugerbetaling. Liberal Alliance vil indføre brugerbetaling og bruge pengene på skattelettelser. Venstre vil indføre brugerbetaling, og de vil bruge pengene på billigere tandlæge. Hvad har man tænkt sig at bruge skattelettelserne til i Det Konservative Folkeparti?

Kl. 15:17 Kl. 15:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:17

Mike Legarth (KF):

Lad os starte med at få det på det rene, som vi hørte for kort tid siden, nemlig at det er den her regering, der netop har øget brugerbetalingen på tandlægebesøg, så det er altså den her regering, der har taget initiativ til en ny form for brugerbetaling. Så synes jeg, at man kaster med sten, når man bor i et glashus.

Kl. 15:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jan Johansen.

Kl. 15:18

Jan Johansen (S):

Jeg bliver nødt til at citere den tidligere formand hr. Lars Barfoed igen. Han har sagt, at han vil have brugerbetaling, og han har sagt, at der også skal være nulvækst. Er ordføreren enig i, at det vil være nødvendigt at indføre brugerbetaling i en situation med nulvækst?

Kl. 15:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:18

Mike Legarth (KF):

De to ting har ikke noget som helst med hinanden at gøre. Jeg kan se, at der er nogle automatreaktioner, og jeg tænker – sådan med et smil på læben – tilbage på den tid, hvor VK var i regering, og hvor vi konstant hørte ordførerne fra rød blok skose Venstrefolkene for præfabrikerede spørgsmål fra pressetjenesten. Jeg kan så se, at når man kommer i regering, ændrer intet sig. Det er nøjagtig det samme, der foregår.

Nu har jeg to gange svaret uddybende på det spørgsmål om hr. Lars Barfoed, og hvordan det var taget ud af en sammenhæng, og at selv samme Lars Barfoed har sagt, at der skal nedsættes en udgiftskommission, der skal se på, hvordan vi finansierer vores velfærdssamfund, inden vi tager stilling til, om der skal være brugerbetaling – og hvordan det så skal være, hvis der skal være brugerbetaling. Så vi har i Det Konservative Folkeparti ingen planer om at indføre brugerbetaling.

Kl. 15:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den sidste er hr. Jeppe Bruus for en kort bemærkning.

Kl. 15:19

Jeppe Bruus (S):

Tak. Nu skal jeg prøve at undlade præfabrikerede spørgsmål og forholde mig til det, som hr. Mike Legarth har stået og sagt. Hvis jeg har forstået hr. Mike Legarth rigtigt, vil man nedsætte en kommission, som skal definere, hvor der skal være brugerbetaling, og hvordan systemet skal se ud. Nu siger hr. Mike Legarth så, at man ingen planer har om at indføre brugerbetaling. Hvorfor så overhovedet nedsætte den kommission?

Kl. 15:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Mike Legarth (KF):

Hvorfor har regeringen nedsat en kommission, der skal give et oplæg til, hvordan man kan reformere dagpengesystemet?

Kl. 15:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeppe Bruus.

Kl. 15:20

Jeppe Bruus (S):

Jamen det giver jo ingen mening. Du har jo lige skoset os for at spørge, om De Konservative vil indføre brugerbetaling, og siger, at man bliver nødt til at nedsætte en kommission, og når den kommission kommer, vil man forholde sig til det forslag. Herefter afslutter du med at sige: Vi vil ikke indføre brugerbetaling. Så er det bare, at jeg spørger hr. Mike Legarth, inden han kører fuldstændig af sporet: Hvis ikke De Konservative ønsker at indføre brugerbetaling, hvorfor så bruge kræfter og skattekroner på at nedsætte en kommission, der skal undersøge, hvor man kan indføre brugerbetaling i velfærdssamfundet?

KL 15:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Man må ikke benytte direkte tale i Folketinget. Ordføreren.

Kl. 15:20

Mike Legarth (KF):

Jeg gentager for fjerde gang: Vi vil gerne have eksperters vurdering af, hvordan man kan ændre finansieringen af vores velfærdssamfund. Når sådan en ekspertgruppe bliver nedsat til at komme med et oplæg, er alt tilladt, alt er muligt, og kan tingene gøres anderledes i en rigtig sammenhæng, skal man ikke på forhånd skyde det ned.

Det er jo også sådan, vi ser på det, der skal komme fra den kommission, der er nedsat til at se på, hvordan vilkårene og reglerne skal være på dagpengeområdet. Der siger vi jo også: Lad den nu arbejde. Når den kommer med sit slutresultat, sin rapport, skulle vi da være nogle skarn her i Folketinget, hvis ikke vi kigger på de råd og anbefalinger, som vi har sat eksperter til at levere til os. Til den tid kigger vi så som parti eller hver enkelt politiker på, hvad der er godt: Hvad synes vi er den rigtige vej at gå, hvad er konsekvensen, hvad er der af plusser og minusser? Og så forholder vi os til det, og så støtter vi at gå i den retning. Det er jo sådan, tingene er.

Vi har på forhånd sagt, at vi gerne vil se på, hvordan vi finansierer velfærdssamfundet, alt er i spil, men vi har ikke her og nu nogen planer om at indføre brugerbetaling. Vi afventer retfærdigvis, at den kommission bliver nedsat og engang leverer en rapport.

Kl. 15:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så er det Siumuts ordfører, fru Doris Jakobsen.

Kl. 15:22

(Ordfører)

Doris Jakobsen (SIU):

I dag behandler vi den sidste finanslov før folketingsvalget. Gennem valgperioden har vi haft vores uenigheder, som vi har diskuteret respektfuldt og for det meste har fundet gode løsninger på. Så når vi ser tilbage på samarbejdet med denne regering, er listen over succeser lang. Vi startede med at fjerne den tidligere regerings hårdtslående besparelser på Istjenesten og politiet, men vi har gjort meget mere end det. De mange grønlandsktalende i Danmark kan nu få kirkelige handlinger og kan støttes i svære tider på deres eget sprog, fordi vi

har ansat en grønlandsk præst i Danmark. Vi har sikret finansieringen til det arktiske universitets samarbejde, så vi på tværs af landegrænserne kan arbejde sammen om at skabe ny viden og nye muligheder.

Vores medborgere får ikke længere sat deres liv i stå i flere år, mens de venter på en plads til afsoning, fordi vi har nedbragt ventelisten. Snart behøver de heller ikke vente i flere år på at få afgjort deres sager ved domstolene, fordi vi er ved at nedbringe ventelisten til afsoning. Vi har gavnet de små bygder ved at sikre kommunenfogederne en anstændig løn. Grønlandske børns ensomhed i Danmark har vi bekæmpet gennem finansieringen af Foreningen Grønlandske Børns arbejde. Socialt udsatte grønlændere i Danmark og de ansatte på de sociale projekter har fået lidt mere sikkerhed i hverdagen, indtil den nationale strategi er færdig, takket være det varige satspuljetilskud

Det samarbejde vil jeg gerne takke regeringen og mine kollegaer her i salen for, men der er stadig en række områder, der har brug for en indsats. Statsrevisorerne slog sidste efterår fast, at forsvaret indsat i Grønland er utilstrækkeligt. Det har vi i Grønland vidst længe. Derfor besøgte jeg sidste sommer det islandske beredskab for at lære, hvordan vi hurtigt kan få styrket vores beredskab i Grønland. Ved årets udgang får vi en rapport om forsvarets fremtidige indsats i Grønland, og derefter skal vi forhandle en aftale på plads om fremtidens beredskab i Grønland. Allerede i forbindelse med sidste års finanslov foreslog jeg, at vi skulle sætte penge af til et frivilligt grønlandsk beredskab med det samme i stedet for at afvente forsvarets rapport. Det skete ikke. Forslaget om et frivilligt grønlandsk beredskab har ellers fuld opbakning i Inatsisartut, dvs. Grønlands Landsting.

Nu er der gået et helt år, siden Statsrevisorerne fremsatte den opsigtsvækkende kritik. Vi kan ikke være bekendt at vente til 2016, før beredskabet bliver forbedret. Derfor bør vi allerede nu sætte penge af på denne finanslov til en forøget indsats i Grønland. Om pengene afsættes som revisions- eller reservations- eller rammebevilling som en pulje i forsvarets budgetter eller på en helt anden måde, er ikke vigtig for Siumut. Så vil jeg gerne spørge finansministeren, om ministeren vil sørge for, at pengene til indsatsen vil være til rådighed allerede næste år.

Også det grønlandske retsvæsen har brug for et kærligt, men kritisk blik. Vi hævede lønnen for kommunefogederne, men der mangler stadig ordentlige detentionsforhold. I bygderne bliver kommunefogeder bedt om at anvende deres eget hjem som detentioner til f.eks. berusede, psykisk syge og drabsmænd – deres eget hjem. Imens har kommunale bygninger plads tilovers. Vi bør se muligheden for at indrette faste detentioner i kommunale bygninger i de bygder, der har kommunefogeder. Derfor vil jeg opfordre til, at justitsministeren tager kontakt til de grønlandske kommuner, så der kan findes en løsning. Og jeg vil opfordre finansministeren til at tage hensyn til de omkostninger, det vil medføre.

Kl. 15:27

Selv om vi har hævet lønnen for kommunefogederne, så er lønnen til domsmænd og hjælpedommere ikke blevet ændret i de sidste 20 år. Hvis vi vil løse rekrutteringsproblemerne, er det på tide, at også domsmænd og hjælpedommere får en løn, der passer til dette årtusind.

Også anstaltbetjentenes løn halter efter. I Grønland får anstaltbetjentene lavere løn og kortere uddannelse, end de gør i Danmark. Det forhold bør også rettes op. Politiet i Grønland mangler hunde til deres arbejde til bl.a. bekæmpelse af narkotika. Der er brug for et grundigt løft af hele retsområdet. Vi bør byde kommunefogederne, de ansatte i politiet, de ansatte i anstalterne, de ansatte ved domstolene, de tilbageholdte og de indsatte værdige vilkår.

I Grønland venter vi stadig på at få gang i råstofudvindingen. Faktisk venter vi bare på investorerne. Vores statsminister Aleqa

Hammond har i maj meget klart sagt, at danske investorer kan spille en afgørende rolle for at bane vej for andre internationale investeringer i Grønland, og at Danmark også kan bidrage ved at skabe langsigtede og stabile rammevilkår for investeringerne i Grønland. Det ønsker vi i Grønland.

Erhvervs- og Vækstministeriets opfordring til Den Nordiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsbank er et godt skridt i den rigtige retning, men jeg vil også opfordre den danske regering til at genoverveje sin politik vedrørende statslige investeringer og investeringsordninger i Grønland. Det er en meget konkret måde, hvorpå vi kan få gavn af hinanden.

En anden meget konkret måde, vi kan gavne hinanden på, er, at man fra dansk side indarbejder og inviterer til grønlandsk deltagelse, når Danmark laver erhvervsfremstød i udlandet.

I foråret har vi givet en stor del af de juridisk faderløse ret til deres far, men en del af de juridisk faderløse er stadig afskåret fra deres rettigheder. Derfor vil jeg til slut spørge finansministeren, om der er sat penge af til den lovede indsats for de juridisk faderløse, der stadig er afskåret fra deres rettigheder.

Sammen har vi skabt mange gode resultater, og vi ser frem til at nå endnu mere ved forhandlingerne i denne finanslov. Qujanaq.

Kl. 15:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Siumuts ordfører. Og så giver jeg ordet til finansministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak for det. Inden jeg kommenterer ordførernes forskellige indlæg, skal jeg starte med at opridse det, der er hovedlinjerne i regeringens finanslovsforslag for 2015, der jo bærer titlen »Et stærkere fællesskab«. Når vi har valgt den titel, er det, fordi kernen i det, regeringen gør, og det, regeringen vil, handler om fællesskab. Fællesskab er et nøgleord for det, der er særlig dansk, for de værdier, som vores samfund bygger på, og jo også for vores sociale sikkerhedsnet, vores gode arbejdspladser, vores frie og lige adgang til læger og hospitaler og til uddannelse.

Vi tror på, at et stærkt fællesskab skabes ved en stærk og en moderne offentlig sektor, der er til gavn for både borgernes livskvalitet og for erhvervslivets konkurrencekraft. Men et stærkt fællesskab kommer ikke af sig selv, det er ikke gratis. Vi skal blive ved med at udvikle vores velfærd, og nulvækst er ikke vejen til bedre velfærd. Derfor afsætter regeringen i gennemsnit 3 mia. kr. hvert år til ny velfærd, og det betyder, at der i 2020, hvis man vælger at følge den her kurs, vil være 20 mia. kr. mere til rådighed til at sikre bedre velfærd i Danmark. Og det betyder helt konkret, at regeringen i 2015 har råd til at investere massivt i velfærd for at styrke fællesskabet.

Vi har fremlagt en ambitiøs reform af sundhedsvæsenet, hvor vi frem mod 2018 lægger op til at afsætte i alt 5 mia. kr. Vi har givet et markant løft til psykiatrien, der tilføres 2,2 mia. kr. fra satspuljen frem mod 2018. Og vi har tilført uddannelsesområdet yderligere 1,5 mia. kr. for 2014-2015, og dermed har uddannelsesområdet fået tilført knap 9 mia. kr., siden regeringen tiltrådte.

Oven i de tiltag har vi afsat en reserve på 1,5 mia. kr. til sociale forbedringer og nye velfærdsinitiativer, som vil blive udmøntet som led i finanslovsforhandlingerne. Og det er et klart udtryk for, at regeringen prioriterer at udvikle vores velfærdssamfund ved at sikre bedre velfærd som fundament under et stærkt fællesskab.

Regeringen har derudover fra dag et haft det som en helt central målsætning, at der skal skabes flere arbejdspladser i Danmark, både ved at vi holder hånden under dansk økonomi i de svære kriseår, men også ved at vi sikrer den langsigtede beskæftigelse i Danmark gennem reformer. Fællesskab handler nemlig også om gode arbejdspladser, og vi investerer i flere job, så dem, der kan, får mulighed for at forsørge sig selv og – igen – bidrage til fællesskabet. Derfor har

regeringen bl.a. gennemført to vækstplaner, der fortsætter arbejdet med at skabe bedre vilkår for at drive virksomhed og investere i Danmark og bidrager til at sikre, at der også i fremtiden er gode arbejdspladser i Danmark.

Samtidig har regeringen holdt hånden under væksten med historisk høje offentlige investeringer gennem kriseårene, og vi fortsætter med et højt niveau i 2015, hvor vi heldigvis kan tage foden en lille smule af speederen i forhold til de sidste par år, fordi dansk økonomi viser tegn på bedring. Det går fremad, det gør det stille og roligt, beskæftigelsen er på vej op, og det skyldes bl.a., at det går bedre i udlandet, men det skyldes jo også, at regeringens politik faktisk virker.

Det har også været en vigtig prioritet for regeringen, at vi understøtter den høje organisationsgrad på det danske arbejdsmarked, for vi er stolte af den danske arbejdsmarkedsmodel, og vi ønsker at bevare den fremadrettet. Derfor har regeringen på finanslovsforslaget øget loftet over fradrag for faglige kontingenter, og det sker for at understøtte en fortsat høj organisationsgrad på det danske arbejdsmarked. Det vil konkret betyde, at ca. 1,3 millioner danske lønmodtagere, der er medlem af en fagforening, får lidt flere penge mellem hænderne. Det er altså en skattelettelse; en skattelettelse på arbejde, en skattelettelse i bunden, en skattelettelse for almindelige lønmodtagere – som Venstre så ikke støtter, hvilket igen dokumenterer, at det på skatteområdet er regeringspartierne og ikke den borgerlige blok, der i praksis arbejder for at sikre rimelige skattevilkår for den brede lønmodtagergruppe, der bærer dansk økonomi.

Et stærkt fællesskab handler også om at skabe holdbare rammer, og vi holder et stramt fokus på økonomien for at sikre et solidt fundament for vores velfærdssamfund. Der skal være styr på økonomien i Danmark, og en ansvarlig økonomisk politik er en forudsætning for velstand og velfærd. Og det har fra starten været helt centralt for regeringen, at vi opfylder kravene i EU-henstillingen. Det har vi gjort, og derfor har EU her i juni måned ophævet henstillingen, og dermed har vi opfyldt en af de helt centrale økonomiske målsætninger for regeringen.

Kl. 15:35

Der *er* meget stor tillid til dansk økonomi. Det kan også ses af både det meget lille rentespænd til Tyskland og af det faktum, at Danmark som et af bare ti lande i hele verden har den højeste så-kaldte AAA-kreditvurdering fra alle de tre store internationale kreditratingbureauer. Endelig har vi med budgetloven gjort en ende på de mange år, hvor budgetterne skred ud over det aftalte, og hvor udgifterne skred, uden at der lå politiske beslutninger eller ønsker bag den udvikling. Nu holder vi os inden for budgetterne. Det betyder, at der er tillid til dansk økonomi. Det skaber ro om renten, det skaber stabilitet for virksomhedernes og for borgernes økonomi, det styrker vores fællesskab, og det giver os mulighed for at investere i ny velfærd.

Så hovedlinjerne i regeringens finanslovsforslag er helt enkelt tre ting: bedre velfærd, flere job og styr på økonomien. Det er byggestenene i et stærkere fællesskab, og det er en forudsætning for, at vi fremadrettet kan videreudvikle vores velfærdssamfund. Så langt om regeringens eget forslag til finanslov. Nu et par ord om ordførernes forskellige indlæg her i debatten i dag.

Jeg skal starte med at kvittere for de indlæg, der er kommet fra SF og Enhedslisten. Heller ikke efter debatten her i dag kan der jo være nogen tvivl om, at der er klare forskelle på regeringens linje i den økonomiske politik og de forslag og synspunkter, der lægges frem fra SF og Enhedslisten. Det er en helt ærlig sag. Den er der fuld åbenhed omkring.

Jeg synes imidlertid, at debatten i dag er en god lejlighed til, at vi sætter en tyk streg under det forhold, som for mig er helt centralt i forhold til debatten om økonomi og prioriteringer i Danmark. Det handler om vores fælles velfærd, om den økonomiske prioritering af de opgaver, vi danskere ønsker løst i fællesskab. Her er der for mig

ingen tvivl om, at alene et flertal bestående af de nuværende regeringspartier sammen med SF og Enhedslisten vil kunne holde en kurs, hvor fællesskabet løbende og målrettet prioriteres økonomisk inden for ansvarlige økonomiske rammer naturligvis. Intet andet flertal og slet ikke et eventuelt fremtidigt flertal bestående af de fire borgerlige partier kan forventes at have bedre velfærd på dagsordenen, og det gælder hverken i 2015 eller i årene frem mod 2020.

Derfor vil jeg også gerne benytte lejligheden til at gentage den opfordring, jeg også gjorde gældende ved præsentationen af finanslovsforslaget: Lad os nu finde sammen om at udnytte de muligheder, som finanslovsforslaget og den ansvarlige økonomiske politik har skabt. Lad os sammen forhandle konstruktivt om mulighederne for at styrke de elementer af vores fællesskab, som vi deler ønsket om at tilgodese, og lad os gøre det på en måde, som alle fire partier finder hensigtsmæssig og holdbar. Det er en opgave med store perspektiver, og jeg glæder mig personligt til at tage fat på den.

Lad mig derefter vende mig mod Venstre og det alternativ, der præsenteres – eller måske rettere ikke fuldt ud præsenteres – af hr. Peter Christensen her i dag. Lad mig først kvittere for tituleringen om at have forvaltet jobbet som Danmarks finansminister som en klog socialdemokrat. Det glæder mig naturligvis, og det gør det også, selv om der jo er en anerkendelse, der kommer noget sent.

Nu er vi jo i dag i gang med debatten om denne regerings fjerde finanslovsforslag, og jeg erindrer helt tydeligt de mange udmærkede diskussioner, vi allerede har været igennem. Her har det gennemgående træk fra Venstre jo været en fnysende kritik af regeringens kurs og en nærmest endeløs række af dommedagsprofetier om de ulykker, der vil ramme dansk økonomi på grund af den politik, vi har lagt frem og gennemført.

Kl. 15:40

Det er jo med økonomisk politik som med fodbold, hvor man siger, at tabellen aldrig lyver. Og tabellerne er bemærkelsesværdige, når det gælder den økonomiske politik. Status i dag, ca. 3 år efter regeringsskiftet, er ganske entydig.

Når det gælder væksten, er der nu et bedre grundlag for fornyet fremgang i dansk økonomi, end da Venstre stod i spidsen for den økonomiske politik. Med regeringens reformer, senest vækstaftalen 2014, styrker vi produktivitetsudviklingen, og vi hæver vækstpotentialet fremadrettet. Når det gælder de offentlige finanser, er den strukturelle saldo bedre, end da Venstre overgav stafetten i den økonomiske politik. Når det gælder udviklingen i beskæftigelsen, er situationen i dag bedre, end da Venstre stod i spidsen for den økonomiske politik. Når det gælder arbejdsløsheden, er situationen i dag bedre, end da Venstre stod i spidsen for den økonomiske politik. Når det gælder konkurrenceevnen, er situationen i dag bedre, end da Venstre stod i spidsen for den økonomiske politik. Når det gælder vilkårene for at drive virksomhed, er situationen i dag bedre, end da Venstre stod i spidsen for den økonomiske politik. Når det gælder almindelige danskeres privatøkonomi, deres rådighedsbeløb, er situationen i dag bedre, end da Venstre stod i spidsen for den økonomiske politik. Og endelig når det gælder gevinsten ved at arbejde, ved at forsørge sig selv, ved at gøre en indsats for almindelige lønmodtagere, ja, så er situationen naturligvis også bedre, end da Venstre stod i spidsen for den økonomiske politik.

Det er alt sammen fakta, som jeg ofte har gjort gældende i debatter med repræsentanter for Venstre og andre borgerlige partier, og jeg har endnu til gode at møde en borgerlig politiker, som bestrider deres rigtighed. Derfor er det naturligvis også en udfordring, jeg gerne vil lade stå åben både til resten af debatten i dag og videre frem til andre gode lejligheder. Hvis der findes borgerlige politikere, som synes, at den økonomiske tilstand, de selv præsterede at bringe Danmark frem til, er bedre end det, vi nu efter 3 år med ansvaret kan levere, ja, så lad dem da melde sig på banen og lad os tage debatten. Hvis det ikke er tilfældet, så lad os da fortsætte debatten om den

økonomiske politik på den klare præmis, at den i meget høj grad handler om prioritering.

Ser vi fremad, er realiteten jo, at danskerne står med et ganske klart valg. Man kan på den ene side fortsætte den kurs, der er lagt. Man kan holde fast i de klare økonomiske gevinster, jeg har gennemgået. Man kan arbejde støt og roligt videre mod en endnu mere solid økonomi, mod flere job, mod højere vækst og dertil en målrettet prioritering af fællesskabet. Så er der alternativet, og der kan man naturligvis vælge at kaste sig ud på det dybe vand med det alternativ, som Venstre fortsat – også her i dag – nægter at konkretisere mere end et år frem.

Jeg synes, det er væsentligt, at man peger på den usikkerhed, det indebærer. Selv om vi i dag debatterer finanslovsforslaget for 2015, bør debatten om den økonomiske politik rimeligvis række betydelig længere frem. Der synes jeg, at det er karakteristisk, at Venstre totalt vægrer sig ved at gå ind på den præmis, ved at gå ind i den debat – karakteristisk, fordi Venstres forslag jo klart synes at være designet med ét formål: At man skaber en illusion om, at det umulige er muligt; at man på en og samme gang kan bruge hele det økonomiske råderum på skattelettelser og samtidig bevilge flere penge til kernevelfærden, end regeringen er parat til, inden for ansvarlige rammer.

Det påstår man så at man kan levere i et enkelt år, men ser man bare lidt længere frem, er det umulige naturligvis ikke muligt, heller ikke i politik. For penge kan, som Venstres ordfører også bekræftede, kun bruges én gang, og den finansiering, som Venstre – og for den sags skyld jo også Dansk Folkeparti – gang på gang bringer i anvendelse for at kunne forklare sammenhængen i deres økonomiske politik, kan også kun bruges én gang. Så fik Venstre rent faktisk magt, som partiet har agt, ville realiteterne slå stenhårdt igennem straks efter et regeringsskifte. Man ville eksempelvis, som Venstres næstformand så sent som i går bekræftede, få »færre offentligt ansatte«, og ikke, som Venstres finansordfører i dag har sagt fra Folketingets talerstol, kunne opretholde antallet.

Kl. 15:45

Lad os eksempelvis tage den debat om sundhedsområdet, der har udspillet sig i de seneste dage og uger. Der har regeringen jo fremlagt et gennemarbejdet flerårigt sundhedsudspil, som sigter meget bredt på at styrke både kræftbehandlingen, behandlingen af kronikere og indsatsen over for ulighed i sundhed med et flerårigt løft på 5 mia. kr.

Heroverfor har Venstre fremlagt et etårigt udspil, som sigter langt mere snævert og lægger op til at bruge omfattende ressourcer på private hospitaler i stedet for de mest alvorlige lidelser, der realistisk set jo kun kan behandles ved en udbygning af det offentlige sundhedsvæsen. Og når Venstre også her i dag vægrer sig ved at pege på udsigterne mere end et år frem, ja, så har det naturligvis en årsag. Jeg hæftede mig ved, at Venstres ordfører på fru Camilla Hersoms spørgsmål lidt nølende bekræftede, at der ud over den ene milliard, Venstre lægger op til at afsætte, også vil være brug for, og jeg citerer: realvækst i de kommende år . Jo tak, alt andet ville vel også være helt urealistisk. Sundhedsvæsenet kan og skal løbende omprioritere og effektivisere, men det har også et behov for at få tilført nye ressourcer, hvis det skal følge med den rivende udvikling i nye behandlingsformer og medicintyper.

Der er regeringens udspil jo ganske klart. Der er afsat 5 mia. kr. til et ekstraordinært, flerårigt, gennemarbejdet, målrettet og bredspektret løft, og derudover er der jo et betydeligt og fuldt finansieret økonomisk råderum, som man kan forhandle om ved de årlige økonomiaftaler. Helt modsat forholder det sig i Venstres tilfælde. Her er der absolut ingen konkret finansiering, absolut ikke noget råderum til den realvækst, der også skal ske i de kommende år, og som Venstres ordfører ellers fandt nødvendig. Kradser man med andre ord bare en lille smule i overfladen, falder Venstres oplæg fra hinanden.

Så er det umulige alligevel ikke muligt, heller ikke på sundhedsområdet

Endnu mere vakkelvornt fremstår Venstres forslag, når man så kigger nærmere på den finansiering, der anføres i meget løs form. Jeg har særlig bidt mærke i Venstres forslag om, at der skal tilvejebringes 1,5 mia. kr. via øget konkurrenceudsættelse i kommuner og regioner. Jeg skal bestemt ikke stå her og udelukke, at der kan være tilfælde, hvor det er muligt at effektivisere og spare ressourcer via konkurrenceudsættelse. Netop derfor har kommuner og regioner jo også frie hænder til at benytte sig af det redskab, og det gør de allerede flittigt i forvejen. Derfor kan man jo også spørge Venstres ordfører, hvorfor i alverden de mange borgmestre og også regionsrådsformænd, der er valgt fra netop Venstre, ikke allerede skulle udnytte de muligheder fuldt ud og op til det punkt, hvor de selv finder det økonomisk fornuftigt.

Som jeg ser det, kan Venstres forslag jo ikke gennemføres i praksis, medmindre man simpelt hen genåbner den kommuneaftale, der blev indgået i juni, medmindre man annullerer det aktstykke om den kommunale og regionale økonomi, der jo også med Venstre stemmer blev vedtaget i Finansudvalget før sommerferien, og fjerner 1,5 mia. kr. fra det bloktilskud, regioner og kommuner netop nu lægger budgetter ud fra. Den synes jeg vi lige skal lade stå et øjeblik. Jeg kan ikke forstå Venstres forslag på andre måder, end at man reelt – hvis man læser, hvad der rent faktisk skrives – vil tage 1,5 mia. kr. fra kommunerne og regionerne her og nu, allerede i 2015, altså, ud af den økonomiske ramme, som også borgmestre og regionsrådsformænd fra Venstre netop nu lægger deres budgetter ud fra.

Det forhold vil jeg da gerne have bekræftet fra Venstres ordfører her i dag, og skulle det ikke kunne bekræftes, ja, så kan ikke bare jeg, men alle, der følger debatten, jo konstatere, at Venstres finansiering på det punkt ikke hænger sammen.

Kl. 15:49

Går man så videre til andre dele af Venstres finansiering, stiger forundringen bare yderligere. Som bekendt har Venstre løbende gjort en del ud af at kritisere regeringen for at gå helt til, men jo ikke ud over grænserne i den økonomiske politik. Det er i sig selv en lidt paradoksal kritik fra et parti, der med regeringsmagten selv pådrog Danmark en henstilling med offentlige underskud i en helt anden og mere alvorlig størrelsesorden. Men selv hvis man sætter en parentes om det forhold, og selv om man ser helt bort fra, at regeringen jo helt bevidst og i øvrigt helt i overensstemmelse med opfordringen fra Den Europæiske Centralbanks chef, Mario Draghi, udnytter rummet inden for de vedtagne regler for at støtte vækst og beskæftigelse mest muligt, bliver Venstres udmeldinger helt besynderlige, når man ser nærmere på partiets eget finanslovsudspil, for der hænger tingene kun sammen ved hjælp af et rent illusionsnummer.

For at kunne fremlægge et forslag, der holder sig længere fra de grænser, vi skal respektere, vælger man simpelt hen at støvsuge finanslovsforslaget for enhver forsigtighed, for alle de midler, der er afsat som stødpuder til uforudsete begivenheder. Eksempelvis lægger Venstre op til at gennemføre hele finansåret 2015 uden en såkaldt tillægsbevillingsreserve. Jeg husker ikke personligt noget fortilfælde, hvor nogen regering – heller ikke nogen borgerlig regering – hidtil har vovet at kaste sig ud i det eksperiment.

Endelig vil jeg gerne knytte et par ord til den situation, der i realiteten står tilbage som alternativ til den sikre og balancerede kurs i den økonomiske politik, der er lagt helt åbent og sagligt frem med regeringens 2020-plan. Finansministeriet har set nærmere på det udfaldsrum, danskerne skal forholde sig til at få åbnet i tilfælde af et regeringsskifte. Tallene er meget klare: Afstanden imellem de borgerlige partier i den økonomiske politik er på hele 68 mia. kr. Det er så stort et tal – og jeg har ikke hørt det afvist fra nogen repræsentanter for de borgerlige partier – at det reelt er helt uvist, hvilken økonomisk politik der efter et eventuelt regeringsskifte vil kunne føres.

Derefter vil jeg også gerne knytte et par ord til bidraget fra Dansk Folkepartis ordfører, hr. René Christensen. Her noterer jeg mig, at Dansk Folkeparti i år har valgt en, synes jeg, meget afdæmpet stil i forhold til håndteringen af dette års finanslov. Det er jo sådan, at Dansk Folkeparti til daglig er flittige gæster på avisernes forsider og i ruden på fjernsynskanalerne, når det i løbet af den politiske sæson handler om at markere sig politisk med krav og forslag, som koster flere penge. Og som det efterhånden er dokumenteret mange gange, har Dansk Folkeparti i den forbindelse helt konsekvent valgt at se bort fra kravet om finansiering. Men når man så kommer til det tidspunkt, hvor der skal lægges konkret økonomisk politik frem, opererer Dansk Folkeparti sandelig noget mere diskret med et udspil, der først blev spillet på banen meget sent i går aftes. Det har sikkert sine årsager, f.eks. at man i Dansk Folkepartis udspil skal lede meget længe efter de mange markante udgiftsmeldinger, der ellers gøres gældende i medierne året rundt.

På ét punkt vil jeg imidlertid gerne kvittere for Dansk Folkepartis tilgang, og det gælder i forhold til Venstre, hvor Dansk Folkepartis formand – helt på linje med regeringen – efterlyste en samlet økonomisk plan fra Venstre. Som han så rigtigt sagde til Børsen forleden:

»Det er svært at gennemskue, hvad der sker i år to, år fem og år syv i forhold til det langsigtede mål om nulvækst.«

Det er jo korrekt fra første til sidste ord, men det er jo også en tilståelsessag, i forhold til at Dansk Folkeparti dermed peger på en statsminister, der på ingen måder er leveringsdygtig i at gennemføre den politik, Dansk Folkeparti profilerer sig på.

Endelig skal jeg slutte med nogle bemærkninger til indlæggene fra Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti. Her synes jeg, og det er måske lidt uvant, at det er på sin plads med en vis anerkendelse også fra min side. Der skal for mit vedkommende ikke herske den mindste tvivl om, at jeg ser med meget stor skepsis på den økonomiske politik, der fremføres fra de to små borgerlige partier, der ligger yderst til højre. Den er set fra mit synspunkt generelt kendetegnet ved at være til meget stor gavn for de få bedststillede, hvorimod både de dårligst stillede og almindelige lønmodtagere ikke har noget positivt at vente sig. Men i forhold til både Venstre og Dansk Folkeparti synes jeg faktisk, at Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti kendetegnes ved en anerkendelse af kravet om at lægge en mere omfattende økonomisk politik, et mere omfattende økonomisk udspil åbent frem og bagefter stå ved deres konsekvenser.

Derfor skal jeg slutte med en opfordring til, at Venstre efterlever kravene fra de andre borgerlige partier, efterlever eksemplet fra Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti og lægger en samlet økonomisk plan frem, så der frem mod næste folketingsvalg kan føres en reel og en åben politisk debat om danskernes reelle økonomiske valgmuligheder. Tak.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen – og otte andre. Kl. 15:55

Ole Birk Olesen (LA):

Først vil jeg sige ganske kort: Selvfølgelig er der noget til almindelige lønmodtagere i Liberal Alliances politik. Jeg stod på talerstolen og sagde, at der ikke skulle betales skat af de første 7.000 kr. af månedslønnen. Det giver en årlig skattelettelse på 20.000 kr. til alle i arbejde, så det, finansministeren sagde, var jo bare ikke sandt.

Så har jeg to spørgsmål: Hvorfor er underskuddet på de offentlige finanser i 2015 ifølge regeringens finanslov på hele 60 mia kr., når det går så meget bedre med økonomien i dag end i 2011, hvor regeringen overtog, og hvor overskuddet kun var på 37 mia. kr.? Hvorfor er underskuddet større i en økonomi, der går godt, end i en økonomi, der ifølge finansministeren gik meget dårligere?

Det næste er: Finansministeren går meget op i forskellen på den økonomiske politik i blå blok. Det emne må jo være lige så relevant i rød blok. Hvor stor er forskellen på regeringens økonomiske politik regnet i milliarder og på Enhedslistens økonomiske politik regnet i milliarder – hvis man kan regne den slags ud med Enhedslisten? Jeg ved det ikke rigtig, men måske har finansministeren gjort forsøget.

K1 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finansministeren.

Kl. 15:56

Finansministeren (Bjarne Corydon):

For det første tror jeg nu nok, at det er os i den øverste del af samfundet, der med størst glæde kan se frem til en realisering af Liberal Alliances politik, hvis det nogensinde skulle blive tilfældet. For det andet kender hr. Ole Birk Olesen udmærket de økonomiske forhold omkring underskud og gæld. Vi ved, at i perioder, hvor man er på vej ud af en krise, har man relativt store underskud for at stabilisere økonomien. Men det, man fokuserer på, og det, man styrer efter, er holdbar økonomisk politik på længere sigt og det, man kalder for strukturel holdbarhed, når man måler det ud i forhold til 2020. Det er tilvejebragt under den her regering, og det var ikke tilfældet efter det kasseeftersyn, vi gennemførte ved regeringsskiftet – i hvert fald ikke når det gælder den strukturelle saldo.

I forhold til forskellene i rød blok er de store, og det står vi fuldstændig åbent ved. Det sagde jeg også i min tale. Der er en klar og betydelig forskel på regeringspartiernes og de to støttepartiers syn på den økonomiske politik. Forskellen er, at det lægges åbent frem, det står vi åbent ved, hvorimod de blå partier oppebærer en illusion om, at der findes en fællesnævner, som man så ikke kan få oplyst noget om.

Kl. 15:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Birk Olesen.

Kl. 15:57

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen mig bekendt har finansministeren lavet en beregning af forskellen i blå politik på ting, som partierne i blå blok står helt åbent ved. Det er jo helt åbent, at Dansk Folkeparti siger, at partiet ønsker en vækst på 0,8 pct. i det offentlige forbrug. Og det er helt åbent, at Liberal Alliance ønsker, at det offentlige forbrug skal reduceres med 1½ pct. om året. Der er ikke nogen lukkethed omkring det.

Så hvis det ikke er noget problem for rød blok, at man på den ene side har regeringen, som jo ønsker at fortsætte den borgerlige politik i helt grundlæggende forstand – eller hvordan det nu blev formuleret – og så et Enhedslisten, der ønsker at nationalisere Jysk og Lego og A.P. Møller og i øvrigt ønsker en planøkonomi for den offentlig sektor og hele samfundet, så kan det da vel heller ikke være det store problem for blå blok, at forskellen der er meget mindre end i rød blok.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 15:58

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der er jo det grundlæggende problem, at selv fortegnet er man uenige om. Selv spørgsmålet om, hvilken retning man ønsker at marchere i – frem eller tilbage – er man uenige om. Og jeg står åbent ved, at der også er store politiske uenigheder i den del af Folketinget, der støtter regeringen. Der er lang afstand fra mit syn på økonomi til hr.

Frank Aaens syn på økonomi. Det ved vi udmærket og står ved begge to.

Men vi ønsker jo begge at prioritere ressourcer til et stærkere fællesskab i de kommende år, og selv ikke et svar på det enkle spørgsmål om mere eller mindre kan man få, når man ser til højre. Og det er da et problem i forhold til den måde, vi tager den politiske debat på i Danmark.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 15:59

Frank Aaen (EL):

Jeg kan starte med at bekræfte, at på nogle stræk er vi trods alt enige med regeringen, trods det, at det måske ikke altid kan høres, og jeg kan bekræfte, at jeg er fuldstændig enig i finansministerens kritik af blå blok og den fuldstændig helt ryggesløse politik, der er blevet fremlagt i dag uden noget sagligt grundlag.

Når nu vi nærlæser finansloven og kan se, at der er en meget stram økonomisk politik på minus 0,4 i finanseffekt, når vi også kan læse, at centrale grupper, dem mellem 30 og 50, i virkeligheden ikke har nogen egentlig fremgang i beskæftigelsen, og når man kan måle sig frem til en lille fremgang i beskæftigelsen, skyldes det, at studerende arbejder mere, end de gjorde før. Det vil sige, at det er dem, der er på vej på arbejdsmarkedet, der arbejder lidt mere, og det er fint for os, men det er jo ikke det, der ligesom viser, at det går fremad med beskæftigelsen. Så er det ikke noget, man bør bekymre sig mere over og måske genoverveje afvisningen af ændringer på dagpengeområdet på baggrund af?

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:00

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det bliver jo selvfølgelig en lille smule teknisk i forhold til det med finanseffekter og andet, men lad os bare tage den. Det, der jo sker med regeringens finanslovsforslag, er jo netop, at man bevidst træffer et valg om at holde trykket oppe i forhold til at understøtte vækst og beskæftigelse i økonomien, i erkendelse af at vi fortsat ikke er i en situation, hvor det her, selv om det er gået fremad, står på egne ben. Det er jo hele den debat, vi har i øjeblikket, om, at man fuldt ud udnytter hele det rum, der er inden for de regler, vi har bundet os til.

I forhold til det her med finanseffekt er det, hr. Frank Aaen taler om, alene et udtryk for, at man letter foden en smule fra speederen. Det har ikke noget at gøre med, at man bremser op. Investeringsniveauet ligger fortsat over det niveau, der ville være holdbart på længere sigt, simpelt hen for at føre en aktiv konjunkturpolitik. Det mener jeg er fornuftigt, det mener jeg er rigtigt, og på det punkt er jeg så tilfældigvis også enig med Den Europæiske Centralbanks chef, som jo ikke på nogen måde er allieret med Socialdemokratiet i andre sammenhænge, men bare giver udtryk for en saglig vurdering af, hvad der er den rigtige økonomiske politik i den nuværende situation.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:01

Frank Aaen (EL):

Man kan selvfølgelig godt gøre det teknisk, men det fremgår jo klart af den økonomiske redegørelse, at der, hvor der er sket en vækst i beskæftigelsen, der bare betyder lidt, er blandt studerende, der jo typisk er deltidsarbejdende, og derfor er det jo ikke udtryk for, at almindelige – i gåseøjne – mennesker i højere grad har adgang til arbejdsmarkedet. Det gør jo også, og det ved vi jo, at folk bliver ved med at skvatte ud af dagpengesystemet. Det er derfor, at det undrer os, dels at man har en finanseffekt, eller jeg skal sige det på dansk, at man har en finanslov, der betyder færre beskæftigede, dels er så afvisende på dagpengeområdet. Jeg forventer i virkeligheden ikke noget egentligt svar. Jeg vil bare sige, at det nok er hovedpunktet i de drøftelser, vi skal have, at vi ikke synes, at det er imponerende, hvad der sker på det område med beskæftigelse og dagpenge.

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:02

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det kommer jo ikke som nogen meget stor overraskelse. Jeg vil bare sige i forhold til den, synes jeg egentlig, saglige måde, hr. Frank Aaen lægger op til debatten på, at finanslovsforslaget er positivt i forhold til vækst og beskæftigelse, i forhold til hvad vi kan finansiere holdbart i Danmark. Ser man på de rå tal, tror jeg da, at man skal spørge til udviklingen også i nogle af de centrale a-kasser i Danmark. Ser man f.eks. på metalarbejdere, på elektrikere og også på 3F'ere, ser det anderledes ud med arbejdsløsheden nu, end det gjorde, da krisen var værst. Og det gør det jo ikke mindst, fordi man har ført den rigtige økonomiske politik.

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Peter Christensen for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 16:03

Peter Christensen (V):

Jeg skal love for, at finansministeren har taget den fulde og totale konsekvens af, at der ikke er nogen, der roser finansministeren, og dermed har overtaget det selv. Selvros er jo også en disciplin. Vi kan forstå på finansministeren, at når det går godt, er det finansministerens skyld; når det går dårligt, er det landene omkring os, der har skylden; er der gennemført reformer, er det godt nok med de borgerlige, men de skal have skældud for at have været med til at gennemføre dem. Det er svært at finde rundt i. Men så sent som i går kom der også en pressemeddelelse fra Finansministeriet, og i den forbindelse har jeg et spørgsmål. Man kan ikke se, hvem der er afsender, så er det da ministeriet, der roser ministeren, eller er det ministeren, der roser ministeren? Det vil jeg faktisk gerne have et svar på, for det står ikke klart. Men ros skal der gives – og når andre ikke vil, kan man selv.

Jeg har også et teknisk spørgsmål, men det kan være, vi skal tage det i en anden omgang. Det gør vi så.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren, værsgo.

Kl. 16:04

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg har ingen anelse om, hvad det er for en pressemeddelelse, der henvises til, men det var sikkert heller ikke formålet med spørgsmålet. Men jeg vil da gerne rose Finansministeriet, så man kan lukke cirklen, om man så må sige. Jeg har det sådan, at hvad angår den økonomiske politik, vil jeg sige, at jeg ikke hørte nogen modsigelse af de fakta, jeg remsede op i min tale – ikke en eneste, ikke en eneste, men man får en mulighed mere nu. Der er jo gennemført talrige

rundspørger blandt økonomisk sagkyndige i det her land, hvor man spørger til, om man opfatter den nuværende regering eller den tidligere borgerlige regering som den mest økonomisk ansvarlige, og der har udfaldet jo gang på gang været entydigt, for der vælger man det, man har.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Peter Christensen, værsgo.

Kl. 16:04

Peter Christensen (V):

Der er ikke gennemført én reform, der forbedrer skattepolitikken eller den strukturelle politik i dansk økonomi, hvor Venstre ikke har været med, eller hvor det spor, som vi lagde, da vi var i opposition, fortsætter. Men når jeg spurgte til pressemeddelelsen, var det, fordi jeg troede, finansministeren bare ville sige, at det selvfølgelig er en pressemeddelelse, som finansministeren selv havde sendt ud, der handler om fakta og om regeringens ansvarlige økonomiske politik. Men jeg kan så forstå, at det er ministeriet, der nu udsender pressemeddelelser om, hvor ansvarlig finansministeren er. Men man må jo få hjælp, hvor man kan få hjælp, vil jeg sige til finansministeren.

Mit spørgsmål er i forhold til de angreb – og dem var der virkelig mange af – på Venstre, og man kunne godt høre, som finansministeren selv sagde, at han kun havde kradset lidt i overfladen. Måske finansministeren skulle dykke længere ned.

Men jeg har et spørgsmål angående reserverne. Vil finansministeren garantere, at ingen af reserverne, også når det gælder TB-reserven, vil blive udmøntet under finanslovsforhandlingerne?

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 16:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg vil meget gerne garantere, at der i den finanslov, jeg forhåbentlig kan få gennemført her i Folketinget, er en tillægsbevillingsreserve. Det har man da brug for. Der sker jo ting i løbet af et finansår, og det er jo det, Venstre selv har peget på, altså at vi ikke kan være sikre på, om tingene rykker sig, og så skal der jo være noget at stå imod med. Jeg kender ikke noget historisk eksempel på, at man har kørt uden. Det var i øvrigt også et spørgsmål, jeg rettede til Venstres ordfører. Jeg hørte ikke noget svar på det, så det kan man åbenbart heller ikke selv finde. Så der har man bare tænkt, at man kunne lave et forslag, hvor det her ikke ville blive opdaget af nogen, og så kunne man profilere sig som mere ansvarlig end regeringen i forhold til saldogrænserne. Den gik så ikke! Og det tror jeg gælder generelt, når man får kigget nærmere på det forslag, Venstre har lagt frem, ikke bare for mit vedkommende, det er jo mit arbejde at gøre den slags, men også for de mange andre, der interesserer sig for økonomisk politik i Danmark.

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Så er det hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:06

René Christensen (DF):

Tak. Ministeren siger, at det er rigtigt, at gældsætningen er steget, og det er, fordi man er nødt til at træffe nogle beslutninger, når man er i en nedgangstid. Det anerkender Dansk Folkeparti, og vi har sådan set også været med til at skubbe på, for at man skulle fremrykke offentlige investeringer for at holde hånden under arbejdsmarkedet. Og

det koster selvfølgelig penge, når man fremrykker offentlige investeringer

Det, der så kan undre, er, at man i den finanslov, man har fremlagt, ikke tager en mindre ting som boligjobordningen med. Jeg har en udtalelse fra direktøren for Dansk Byggeri, som jo siger, at det har givet over 5.000 arbejdspladser og ikke mindst 400 lærlingepladser. Og jeg har hæftet mig lidt ved lærlingepladserne i dag, for det mangler vi simpelt hen derude. Vi har jo lavet forlig om erhvervsskolerne, og vi har virkelig presset på, i forhold til at man i nedgangstider jo skal dygtiggøre sig, så man er klar, når de gode tider kommer tilbage. Er ministeren ikke enig i, at boligjobordningen også har haft en stor værdi i forhold til uddannelsessektoren? Og er det ikke ærgerligt, når ministeren nu siger, at pilen peger i den rigtige retning, men at vi ikke er kommet op i en højkonjunktur endnu, at vi så lukker en ordning som boligjobordningen, som har de positive effekter?

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:08

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, altså først vil jeg sige mange tak for – og det vil jeg gerne anerkende – at Dansk Folkeparti også ser fornuften i, at man fører en konjunkturmodløbende politik, hvor man så vidt muligt støtter vækst og beskæftigelse med den økonomiske politik. Og det er jo så bare endnu et punkt, hvor der er fuldstændig uenighed i den borgerlige blok. Men tak for det.

I forhold til boligjobordningen kan de tal, der kommer fra en interesseorganisation, jo ikke bekræftes af de tal, der objektivt beregnes i ministerierne – det kan de desværre ikke. Og derfor må man sige, at hvis ønsket er at investere i at støtte vækst og beskæftigelse, er det ikke det mest målrettede redskab, vi kan finde. Det viser tallene. Desværre viser tallene jo så også, at det i meget, meget høj grad er danskere med en forholdsvis høj indkomst, der har benyttet sig af den her ordning, f.eks. sådan nogle som mig. Og det har da været vældig behageligt, men det er måske ikke det mest rimelige at fortsætte med ud i en uendelig horisont. Jeg tror, at der er andre grupper, der – i hvert fald ud fra mit politiske ståsted – hellere kan tilgodeses.

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. René Christensen.

Kl. 16:09

René Christensen (DF):

Jeg havde lidt forventet, at ministeren ville tage den vinkel på det, og det er sådan set også fair nok. Men det, jeg hæftede mig ved, er specielt lærlingepladserne. Det var også det, vi så, da vi i en vækstpakke hævede grænsen for, hvornår biler er totalskadede – der kan man se, at autobranchen siger, at det også har givet lærlingepladser.

Vi står nu i en situation, hvor vi skal ud at opfinde lærlingepladser, for vi har dem ikke, og derfor laver man skolepraktikordninger om alle mulige fantasifulde ting for at få de unge til at blive færdige med en uddannelse, sådan at de er klar, når konjunkturerne vender. Og derfor vil jeg bare spørge finansministeren, om han ikke en enkelt gang til i forbindelse med forhandlingerne fra nu af og frem vil kigge på: Hvad er det, vi også har fået her? Det er ikke kun arbejdspladser, men det er også et uddannelsestilbud, som vi jo har et skrigende behov for derude. Det her er 400 ordinære lærlingepladser ude hos en mester, hvor man bliver færdiguddannet hos en mester og ikke i en skolepraktik. Det er jo det, vi hungrer efter, og det mener man på tværs af partierne. Så jeg vil egentlig bare spørge, om ministeren vil anerkende, at der faktisk også er andet i boligjobordningen

end kun ordinære job for – hvad skal vi sige – den voksne befolkning.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:10

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg synes, det er helt i sin orden at nuancere debatten. Jeg har det bare sådan, at jeg tror, det fagligt set står helt klart, at den mest målrettede vej til også at skabe flere lærepladser ikke er at give mig, som tjener godt, og hr. René Christensen, som jo også tjener udmærket, et tilskud til at foretage forbedringer, som vi ville have foretaget under alle omstændigheder, eller til at få gjort rent i vores hjem eller få vasket vores tøj, i stedet for at vi skal gøre det selv. Det er, tror jeg, i høj grad at bruge penge på f.eks. offentlige investeringer, hvad vi gør i meget høj grad, hvor vi jo også knytter krav i meget vidt omfang om lærepladser og andet til den her type investeringer.

Så jeg tror ikke, at det mål, hr. René Christensen ønsker at opnå, efterstræbes specielt målrettet med den ordning, man så gerne vil bevare.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 16:10

Mike Legarth (KF):

Jeg vil fortsætte i samme spor, nemlig det kriseværktøj, som boligjobordningen kunne være. Vi ved, at der er udfordringer for især de små selvstændige erhvervsdrivende, de små virksomheder, som har problemer med at få sat aktiviteten op i deres virksomheder, sådan at virksomheden eller butikken kan bestå. Her kunne man så have hjulpet dem ved at genetablere boligjobordningen.

Nu siger finansministeren, at det ikke er den mest målrettede måde at skabe de job på. Det kan man jo altid tale for eller imod. Men det er jo tusindvis ikke bare lærlingepladser, men tusindvis af job, der bliver skabt, og der er mange tusinde danskere, der har stor fornøjelse af den her ordning. Så er det rigtigt, som finansministeren henviser til, at der er lavet en eller anden opgørelse over indkomstdecilerne og over, hvor den bruges mest. Det, det gælder om her, er jo at tage initiativ til at gøre noget og få skabt jobbene, så derfor vil jeg meget appellere til, at finansministeren får det med her i sidste runde, altså som et ændringsforslag.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren

Kl. 16:11

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu har jeg som socialdemokrat det synspunkt, at man skal prioritere de offentlige ressourcer relativt skarpt. Det tror jeg egentlig også er hr. Mike Legarths grundopfattelse. Det er i hvert fald sådan, jeg har oplevet mange debatter med hr. Mike Legarth. Der har jeg det bare sådan, at jeg ikke synes, at det er en målrettet brug af offentlige midler, at vi i en uendelig horisont skal give statsstøtte til ting, som jeg og andre i min del af samfundet, som tjener godt, godt selv kan betale.

De tal, der refereres til, er jo ikke bare sådan tilfældige tal, hvortil vi bare sådan kan sige, at dem verfer vi lidt af banen. Det er jo fakta. Fakta er, at det er de danskere, der tjener bedst og har mest i forvejen, som helt naturligt benytter den her mulighed for at få statsstøtte til ting, de ellers ville have foretaget af sig selv.

Det har været et nødvendigt kriseberedskab i de år, hvor vi greb efter alle håndtag til at stimulere den økonomiske vækst og beskæftigelse. Nu er vi i en situation, hvor der skal prioriteres, og der synes jeg det er en rigtig prioritering at få stoppet ordningen i tide.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:12

Mike Legarth (KF):

Nu taler jeg jo heller ikke om, at det skal være en uendelig støtteordning. Jeg taler om, at det er et kriseværktøj i nogle år, fordi vi har nogle ting, der er svære, indtil opsvinget slår igennem. Så kan man se på det igen, når tingene er selvkørende, og når jobbene skabes automatisk og lærlingepladserne findes, og når vi har givet den økonomiske frihed til de almindelige danskere, sådan at de har mulighed for selv at få udført de her opgaver uden støtte. Det er der, vi skal hen. Det er vi fuldstændig enige om. Så en appel til at få det med, for det vil give mange gode gevinster.

Man skal også passe på med at skrive, at det kun er dem med de højeste indkomstdeciler, der bruger den. Jeg mener, at det er 20-30 pct. af dem med laveste indkomster og mellemindkomster, der rent faktisk bruger den. Så det er altså mange, mange tusinde, der har stor gevinst den.

Det sidste, jeg så vil bruge min taletid på, er at appellere til, at vi får gjort noget ved grænsehandelen. Der er jo ingen initiativer i det her finanslovforslag til at gøre noget ved den meget store grænsehandel, der er. Finansministeren er normalt rigtig god, også på det regionale niveau, og har sørget for, at Esbjerg Havn har fået de penge, de skulle bruge. Det anerkender og respekterer jeg, og det støtter jeg. Men vi er også nødt til at gøre noget ved grænsehandelen. Der kunne man støtte vores forslag om at sænke afgifterne på dagligvarer med et betydeligt beløb.

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 16:14

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes, det er helt på sin plads at tage en åben og saglig debat om de forhold, hr. Mike Legarth nævner. Jeg vil bare stille sige, at boligjobordningen jo er statsstøtte. Det er jo statsstøtte til private. Jeg har måske bare lidt svært ved at forstå, at det skulle være et nøglepunkt for et konservativt parti, at vi skal opretholde et højt niveau for statsstøtte til noget, der ellers sædvanligvis er og bør være privat.

Når det gælder grænsehandelen, har vi jo i fællesskab gennemført aftaler, der faktisk sikrer, at man på udvalgte områder sænker afgifterne. Som jeg har set tallene – jeg er ikke fuldt opdateret her på talerstolen – har det også haft en effekt, f.eks. på salget af sodavand i Danmark.

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er det hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:14

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jeg vil også godt lige holde lidt fast i håndværkerfradraget og boligjobordningen, for alle partier siger jo, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at få skabt job og vækst, og finansministeren har også tidligere redegjort for, at finansloven jo er baseret på plusvækst, men fakta er jo, at der faktisk er minusvækst, når vi kigger ud ad vinduet i øjeblikket. Så er det jo oplagt – for jeg har også mødt man-

ge små håndværkerfirmaer og tømrerfirmaer osv., og de er jo næsten helt afhængige af, at håndværkerfradraget fortsætter – at man kan prøve at tænke en anelse videre og sige: Jamen kunne den tømrer så stadig væk have ansat en eller to svende f.eks., så ville man også spare nogle dagpenge. Så hvis man ligesom sådan lige kigger en anelse længere ud og også har det perspektiv med, var det så ikke en fordel at sige, at vi så da selvfølgelig skal have fortsat håndværkerfradraget et års tid endnu, når vi kan se, at der er minusvækst derude helt aktuelt?

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:15

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er jo det samme spørgsmål, som jeg fik fra hr. Mike Legarth, og det ville jo være inkonsistent så ikke at give det samme svar. Altså, efter min opfattelse er der brug for løbende at prioritere økonomisk i Danmark. Jeg mener ikke, det ville være den rigtige prioritering af vores ressourcer nu at fortsætte et fradrag, som man har brugt, da krisen var værst, da vi var allerdybest nede, som dokumenterbart jo er gået til de bedst stillede i Danmark, inklusive mig selv, inklusive formentlig også hr. Erling Bonnesen, og som jo i sin essens er en statsstøtte til opgaver, der ellers udføres privat. Og der har jeg måske en stille undren over, at et liberalt parti er så forhippet på, at det skal fortsætte så længe som muligt.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Erling Bonnesen for anden korte bemærkning.

Kl. 16:16

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jamen vi kan bare konstatere, at finansministeren så ikke vil det. Når man så kigger i finanslovsforslaget efter, hvad det så er, finansministeren vil, ser man, at han vil give et fradrag for fagforeningskontingenter. Det er jo en klar prioritering. Så kan man spørge, hvordan det hænger sammen med det, at vi står i en situation, hvor vi, når vi kigger ud ad vinduet, kan se, vi har minusvækst i samfundet. Vi siger alle sammen, at vi skal prøve at skabe noget positiv vækst. Hvad er det så, man tager af initiativer – hvis vi kigger efter det? Det er at give et fradrag for fagforeningskontingenter. Det hænger da ikke sammen.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:16

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, det hænger fuldstændig sammen. Der er jo tale om en lettelse af skatten på arbejde for almindelige lønmodtagere. Det kan jo være mig, der er tungnem, men jeg har prøvet at følge den politisk-økonomiske debat i Venstre i øvrigt, og det er knaldsvært at følge med løbende. Som jeg har forstået det, er det et kernepunkt for Venstre, at skatten i bunden for almindelige lønmodtagere på arbejde skal være mindre. Så er det da en paradoksal situation, at første gang et parti i Folketinget konkret bringer et forslag på banen om, at skatten på arbejde for 1,3 millioner almindelige lønmodtagere i bunden faktisk kan blive mindre, så siger Venstre nej. Det tror jeg da at man må undre sig over i alle de hjem, hvor man ellers har udsigt til at få det her fradrag.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 16:17

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg kan forstå, at man på reolen hos statsministeren og hos finansministeren har taget Karl Marx og Keynes ned og smidt dem i en kasse og smidt dem i kælderen, og så har man i stedet for sat en budgetlov og en finanspakketekst op, sådan at man er på rette vej, når man skal lave finanslov. Det er et dårligt valg, synes jeg, og jeg kunne se i OECD's kommentarer her den 3. september, at de også advarer regeringen om, at det er en farlig kurs. Lønningerne har næsten ikke bevæget sig i Europa i rigtig, rigtig mange år nu, og risikoen for deflation og øget fattigdom er til stede i alle lande, siger OECD.

Krisepolitikken har smadret store dele af arbejdsmarkedet, ved at der er midlertidige ansættelser, vikarer osv., ja, vi kender det jo alle sammen. Fagforeningerne svækkes, og der er løndumping osv. Det siger OECD – og endda IMF. Så jeg tager ikke Karl Marx' tekster som udgangspunkt.

Gør den slags signaler overhovedet ikke indtryk på en dansk finansminister?

Kl. 16:18

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 16:18

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, altså, igen kan det jo være mig, der er tungnem, men jeg har nu hverken set OECD eller IMF anbefale, at man anvender Karl Marx' økonomiske politikker i noget vestligt land, og det bliver heller ikke tilfældet, så længe jeg er finansminister i Danmark. Der var derimod en række lande, som gik planken ud, om man så må sige, i forhold til at anvende lige præcis de anbefalinger, Karl Marx kom med, i den økonomiske politik. Jeg havde da selv som ung lejlighed til at besøge nogle af de pågældende lande og se de konkrete konsekvenser af det. Det havde i sandhed hverken noget med velstand eller velfærd at gøre, skulle jeg hilse og sige.

Når det gælder Keynes, er han spillevende. Altså, det forslag, der er lagt frem fra regeringens side, bygger på, at man inden for ansvarlige rammer så vidt muligt stimulerer væksten og beskæftigelsen, dog selvfølgelig sådan, at man har en bevidsthed om, at tingene også skal hænge sammen økonomisk på den lange bane, og det gør de. Vi fører i Danmark det, man kalder for en holdbar økonomisk politik, og det vil sige, at der er balance mellem indtægter og udgifter på den lange bane.

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:19

Christian Juhl (EL):

Tak. Nå, nu kom Keynes da lidt frem så, men jeg synes ikke, jeg kan genkende ham i finanslovsforslaget.

OECD og IMF siger, at de er bekymrede, fordi der er mindre forbrug, fordi folk sparer op og afdrager på den gæld, de har stiftet før 2008, og der er mindre investeringer i ny teknologi, for hvorfor i alverden skulle man investere i ny teknologi, når arbejdskraften er billig? De siger begge, at der er en risiko for, at den strukturelle arbejdsløshed sætter sig og bremser udviklingen på arbejdsmarkedet. Jeg tænker: Kan man godt overhøre sådan nogle ting?

Jeg tænker: De siger også, at det er et problem, hvis man begynder at skære i dagpengene. Kan en socialdemokrat, der så en gang imellem nævner Keynes, acceptere, at regeringen nu har dummet sig så meget og skubbet Dagpengekommissionen så meget, at vi næste år måske har op mod 60.000, der har mistet retten til dagpenge, og ikke gør noget, men bare siger, at man vil gøre noget engang i fremtiden? Hvor ligger nødplanen for dem, som regeringen har overset? Hvor ligger planen for, at vi får sat endnu mere gang i tingene?

Kl 16:21

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren, værsgo.

Kl. 16:21

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes faktisk, det er en fuldstændig ærlig sag, at hr. Christian Juhl fremfører sine og Enhedslistens politiske synspunkter og også gør det med kraft. Det er der jo ikke noget som helst forkert i. Jeg tror bare ikke rigtig, det holder i byretten, hvis man udlægger sagen sådan, at OECD eller IMF skulle anbefale, at vi gennemfører Enhedslistens økonomiske politik. Altså, faktisk er de bedømmelser, dansk økonomi og regeringens økonomiske politik får fra OECD og IMF, jo ganske positive. Og nogle af de ting, der ikke lige bliver nævnt i spørgsmålet, er jo, at man ud over de ting, der påpeges, jo også anbefaler, at der gennemføres strukturreformer i de vestlige økonomier, hvilket jo den her regering i meget høj grad har stået for at gøre på ganske offensiv vis. Så mon ikke billedet er en lille smule mere nuanceret, hvis man får læst rapporterne sådan helt igennem?

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Så er den næste taler i rækken for en kort bemærkning hr. Mads Rørvig, værsgo.

Kl. 16:21

$\pmb{Mads}\; \pmb{R\textit{\o}rvig}\; (V) :$

Tak for det. Nu skændes vi jo om politiske initiativer i finansloven hernede i Folketingssalen, det er også fint nok, og der er ikke meget, der er kommet fra finansministeren, som sådan har overrasket mig. Der er dog én ting, der har overrasket mig, og det er, at man går lige til kanten i forhold til de krav, som EU stiller op for landenes budgetter. Man kan sige, at for et år siden sagde finansministeren, at det er vigtigt at have en sikkerhedsbuffer i forhold til de krav, som EU stiller. Man kan sige, at jeg er noget bekymret for, at finansministeren har ændret holdning her i løbet af det sidste finansår. Hvad har været anledning til det?

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren, værsgo.

Kl. 16:22

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er helt enkelt. Sidste år stod vi i den situation, at vi skulle ud af en henstilling, og det skulle alle kræfter sættes ind på. I år står vi i den situation, at selv chefen for Den Europæiske Centralbank opfordrer landene til at udnytte de rum, de har inden for reglerne. Og det gør Danmark så for at støtte vækst og beskæftigelse. Hvis hr. Mads Rørvig har en meget dyb bekymring for de her forhold, skulle man måske have taget mod til sig og rejst sig op den dag, man i Venstres gruppe behandlede Venstres finanslovsforslag, og så have bedt om, at der i det forslag, Venstre lagde frem, blev indlagt nogle buffere, altså nogle stødpuder, til uforudsete begivenheder. Det er der i regeringens forslag, bl.a. med en tilknytningsreserve, men det er der ikke i Venstres forslag.

Det tror jeg ikke man havde regnet med ville blive en del af den offentlige debat, for det er jo som regel sådan, at man slipper af sted med at fremvise en tabel med tal, og så går den nok. Men den gik ikke. I Venstres forslag går man ikke bare til kanten af de her ting, man kører uden nogen form for sikkerhedszone, og det synes jeg ikke hænger sammen med den bekymring, der har været gældende for rigtig mange medlemmer af Venstre, inklusive spørgeren.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 16:23

Mads Rørvig (V):

Før finansministeren hidser sig så meget op, vil jeg anbefale at læse Venstres finanslovsudspil. Jeg medgiver, at det er et omfattende oplæg, så der kan være langt om til side 46, men der er økonomioversigten, hvor man kan se, at vi forbedrer den faktiske saldo med 4 mia. kr. mere end regeringen. Så der er mere sikkerhedsrum i Venstres udspil, end der er i regeringens. Jeg må sige igen, at jeg er noget skuffet over, at finansministeren sådan ændrer holdning, for i Reuters Finans den 27. august 2013 udtaler finansministeren: Vi går ikke længere, end der er en god buffer op til EU's krav, fordi det er vigtigt, at der skal være en sikkerhedsmargin. Og der kan vi bare konstatere, at den sikkerhedsmargin er fuldstændig væk. Vi er afhængige af, at regeringens prognoser for væksten holder, 100 pct., og der kan man bare se, hvis man kigger 3 år tilbage, at der ikke er gået et eneste kvartal, hvor regeringen har vurderet rigtigt. Så det er derfor, jeg er lidt bekymret, vil jeg sige til finansministeren.

Kl. 16:24

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 16:24

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, det er sådan en professionel politisk bekymring, for den stemmer ikke rigtig med fakta, hvis man kigger på sagen. Der er faktisk flere forhold, der påvirker underskuddet, end bare vækstprognoserne. Det gør også beskæftigelsen, ledigheden, renteudviklingen, PAL-skatteafkastet – det er en langt mere kompleks størrelse, end spørgeren gør opmærksom på. Der ligger jo med tillægsbevillingsreserven med andre reserver buffere i forslaget, det er bygget ind i forslaget. Dem har Venstre så taget ud for så at kunne vise frem på side 46 – jeg er hurtig til at bladre derom, jeg er en gammel rotte ud i at læse den slags forslag – at man sandelig kører med livrem og seler for Venstres vedkommende. Det er et illusionsnummer, og det troede man man kunne slippe af sted med, men det kunne man så ikke.

Kl. 16:25

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 16:25

Tina Nedergaard (V):

Tak for det. Jeg kan godt forstå, at finansministeren er mere interesseret i at drøfte Venstres finanslovsudspil, for det er alt andet lige en del mere spændende end regeringens udspil, og fred være med det. Men når nu regeringen vælger at gå lige præcis til kanten – for det medgiver finansministeren jo man gør, og det har jo også været en del af den offentlige fremsættelse af regeringens finanslovsforslag – så synes jeg, det er ærgerligt. Jeg synes oprigtigt, det er ærgerligt, at man, når man går helt ud til kanten og man laver et underskud på 60 mia. kr., så ikke i højere grad har indtænkt det med at skabe private arbejdspladser.

Hr. René Christensen var tidligere inde på boligjobordningen, som ikke alene var med til at skabe arbejdspladser, men også praktikpladser, og man kunne også nævne et andet område, altså en nedsættelse af skatter og afgifter. Når man nu vælger at lave så massivt et underskud, kunne man jo godt have håbet på, uanset hvilken farve man har, at man i højere grad havde stimuleret den private sektor og de private arbejdspladser. For jeg tror alligevel ikke, vi kan blive uenige om, at det er den private sektor, som halter bagefter i øjeblikket, og som skal finansiere det enorme forbrug, vi har valgt at have i den offentlige sektor i Danmark.

Kl 16:26

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:26

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Altså, den private sektor halter bagefter på baggrund af 10 års borgerlig økonomisk politik, og jeg synes, det er glimrende, at fru Tina Nedergaard stiller sig til rådighed for at få en rigtig debat om de her ting. Vi har lagt åbent frem, at vi går til kanten, fordi vi synes, det er fornuftigt, fordi vi dermed stimulerer vækst og beskæftigelse så meget som muligt. Det er i øvrigt også noget, der bliver anbefalet af Den Europæiske Centralbanks chef. Jeg har ikke hørt noget medlem af Venstre forholde sig til det forhold. Der er ikke tale om noget med, at jeg er i ledtog med ham i en eller anden socialdemokratisk sammensværgelse, men det er en faglig vurdering fra hans side, som vi følger. Og det gør Venstre jo så åbenbart også, man har bare ikke villet stå åbent frem med det. Man har villet gemme sig bag sådan et lille trick, hvor man bare bruger reserverne på finanslovsforslaget, dem, vi har som stødpude. Det synes jeg jo ikke er nogen specielt hensigtsmæssig måde at indrette et forslag på.

Når det gælder det her med at gøre noget for den private beskæftigelse og for det private erhvervsliv, så er der blevet gjort langt mere i min tid som finansminister end i de 10 år, hvor vi havde en borgerlig finansminister. Og det vil jeg da gerne høre om fru Tina Nedergaard på nogen måde vil modsige, altså at vilkårene for det private erhvervsliv, også når det gælder skatter og afgifter, er blevet bedret langt mere i de 3 år, hvor jeg har været finansminister, end i de 10 år, der gik forud.

Kl. 16:27

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:27

Tina Nedergaard (V):

Uden at tage munden for fuld kan man sige, at den opposition, som regeringen er privilegeret af at have, er noget mere samarbejdsvillig, når det gælder om at skabe gode vilkår for det private erhvervsliv, end den opposition, som den tidligere regering havde, var. Det tror jeg nok at alle der følger med i dansk politik vil kunne genkende. Men det, jeg synes er interessant, er, at finansministeren fastholder, at man har fået anbefalinger til at gå så langt. Javel, fred være med det, det gør vi jo da næsten også i Venstre, bortset fra at der er 4 mia. kr. i luft, som regeringen ikke har lagt ind. Men lad os nu bare fastholde den præmis, at man går lige præcis til kanten, for det gør man jo hos regeringen. Her undrer jeg mig over, at man hellere vil sende penge ud af landet, hvor f.eks. det beløb, som man vil give i ulandsbistand, langt vil overstige det, som andre lande giver, frem for at man f.eks. vil stimulere dansk økonomi. For der er jo faktisk også noget socialt i, at vi kan skabe en sådan vækst i det danske samfund, også på længere sigt, at vi kan være en aktiv spiller internationalt. Jeg undrer mig simpelt hen over prioriteringerne, når man vælger at gældsætte sig så meget, altså at man så ikke i højere grad understøtter de private erhvervsvirksomheder og skaber praktikpladser og skaber job. Der er jo alt for mange ledige, som mangler et godt job ude i det private.

Kl 16:29

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:29

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det er så endnu et kryds på listen over medlemmer af partiet Venstre, der ikke modsiger en i det forhold, at der er blevet gjort mere for det private erhvervsliv under den nuværende regering end under den borgerlige regering. Og der må være gået et eller andet galt, da man i Venstres gruppe diskuterede Venstres eget finanslovsforslag, i forhold til det her med at gå til kanten. For de der 4 mia. kr., som man roser sig af, er jo et illusionsnummer; dem frembringer man ved at bruge reserver i finanslovsforslaget, som vi har tiltænkt som buffere i forhold til uforudsete begivenheder. Og dermed *er* det et trick. Og nogle gange går trick jo godt, og andre gange går de skidt, og her er det sidste så tilfældet.

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Jacob Jensen, værsgo.

Kl. 16:29

Jacob Jensen (V):

Æres den, der æres bør, og det har vi jo så travlt med at gøre her i dag, kan man sige. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, når nu finansministeren har så travlt med at tage æren for, at det går bedre i Danmark, og at han har gjort en masse gode ting, om finansministeren så bare kan pege på et par steder, hvor der er indgået aftaler her i Folketinget i løbet af de sidste 3 år, hvor finansministeren har været finansminister, som har forbedret den økonomiske strukturelle saldo, men hvor Venstre ikke har været med.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:30

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der er jo vedtaget ansvarlige finanslove, hvor Venstre ikke har været med, som har holdt landet på en solid økonomisk kurs, der betyder, at vi har en AAA-kreditrating fra tre bureauer som et af kun ti lande i verden. Der er jo flere medlemmer i Venstre, der kommer tilbage til det, altså Venstres rolle i den politik, der er ført, og det vil jeg da gerne fuldstændig åbent anerkende. Altså, jeg synes, Venstre gør det glimrende i opposition, og jeg tror, at det sundeste for dansk økonomi og dansk politik er, at vi holder fast i det forhold. Det vil jeg bestemt anbefale i enhver sammenhæng.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 16:30

Jacob Jensen (V):

Jamen vi skal jo på alle måder lære af hinanden, og derfor er jeg ret sikker på, at finansministeren lærer, hvordan man agerer i opposition, det håber jeg i hvert fald. For hvis han gør det, vil han efter et kommende folketingsvalg ikke vende tilbage til den samme rolle, som han og hans parti havde inden det tidligere folketingsvalg, nemlig hvor Socialdemokraterne sad ovre i hjørnet med korslagte arme og ikke ville være med til noget som helst.

Venstre har jo sagt fra dag et, da vi lånte nøglerne til Statsministeriet ud: Vi vil være konstruktive og konsekvente. Derfor er jeg glad for den kvittering, finansministeren her kommer med, og at han faktisk indrømmer, at de reformer, der er foretaget, og som er grundlaget for, at vi faktisk har en fornuftig økonomi i dag, skyldes, at Venstre har været konstruktive og har været med i samtlige af de reformer, som har forbedret økonomien her i landet. Så tak for det, vil jeg sige til finansministeren.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 16:31

Finansministeren (Bjarne Corydon):

»Mange« men ikke »samtlige«. Der er gennemført rigtig omfattende initiativer i de seneste 3 år. Der bliver f.eks. investeret 27 mia. kr. i vores togdrift i Danmark. Det tror jeg er rigtig godt for vores økonomi, det tror jeg der er rigtig mange arbejdspladser i, og det tror jeg der er rigtig meget konkurrencekraft i. Det tror jeg i øvrigt også der er rigtig mange Venstreborgmestre, der er enig med mig i, og Venstre var ikke i nærheden af de forhandlinger. På andre punkter har man optrådt konstruktivt. Ofte har der skullet være nogle forholdsvis farverige mellemspil, hvor man har skullet rejse forbi forskellige destinationer på kloden, før man så kom hjem til forhandlinger og indgik kompromiser med regeringen. Fint med det, sådan er branchen. Og det vil jeg også gerne kvittere for, det har været udmærket. Så hold fast i det, gerne 4 år mere.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 16:32

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Jeg bliver nødt til at vende tilbage til boligjobordningen. For det skuffer mig rigtig meget, at finansministeren prøver at dreje den udmærkede ordning over til at være noget meget sekundært; det er noget med, at det er tilskud til rige, og jeg ved ikke hvad.

Formålet med boligjobordningen har handlet og handler om at sætte beskæftigelsen i vejret og skabe arbejdspladser i Danmark. Det har den gjort, og sådan skulle det også gerne være i fremtiden. Vi har beregninger fra Dansk Byggeri, der viser, at der i hvert fald er kommet 5.000 i beskæftigelse i kraft af boligjobordningen. Og det er altså mange mennesker. Det er ganske almindelige håndværkere, murere, tømrere, vvs'ere og malere osv., der er kommet i beskæftigelse og skaffer indkomst til deres husstand og udgør et beskatningsgrundlag. Det er rigtig mange mennesker, og jeg kan ikke forstå, hvorfor finansministeren prøver på at bagatellisere det forhold.

Kl. 16:33

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:33

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes faktisk ikke, jeg bagatelliserer noget som helst. Nu har der jo sådan set hidtil været en boligjobordning – også under en socialdemokratisk ledet regering. Jeg prøver bare at forholde mig til de fakta, som jo er lagt klart og åbent frem, og jeg tror ikke, de er betvivlet af nogen. Det er altså det her med fordelingen af, hvem der har brugt ordningen. Det er jo helt åbne tal, og dem håber jeg da ikke spørgeren betvivler – ellers ved jeg ikke, hvor vi er henne – og de viser jo, at det for størstedelens vedkommende er os i Danmark, der tjener bedst, der har kunnet bruge den her ordning. Det er jo også en

ærlig sag. Altså, vi har flest ressourcer til at få foretaget forbedringer af vores huse og boliger og til at bestille rengøring og vask, og hvad vi ellers har brug for i vores tilværelse. Det har vi råd til.

Jeg synes jo bare ikke, at det skal blive en permanent størrelse at give statsstøtte til noget, der bør være privat. Og jeg undrer mig i mit stille sind over, at det er et så rodfæstet liberalt synspunkt, at det er sådan, vi skal fortsætte. Jeg synes ikke, det er den rigtige prioritering, men der prioriterer jeg så skarpere end partiet Venstre, og det er jo også en ærlig sag.

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 16:34

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg ved ikke, om det er en form for jalousiholdning, finansministeren lægger for dagen omkring det her spørgsmål. Jeg forstår det simpelt hen ikke. Det handler om, at ganske almindelige mennesker kommer i arbejde, får løn og kan være med til at få samfundet til at køre.

Men jeg vil godt tage fat i boligjobordningen ud fra en anden vinkel. Den betyder jo også, at ganske almindelige menneskers huse bliver energirenoveret og istandsat. Vi får altså en bedre standard, og vi får også et bedre indeklima, og hvad ved jeg. Også på den led er der store fordele ved boligjobordningen. Det skal også med.

Der er altså så mange gode argumenter for at have boligjobordningen og fortsætter med at have den et stykke tid endnu. Den skal selvfølgelig ikke være permanent, men det er en rigtig, rigtig god ordning i en situation, hvor der er håndværkere, der går ledige, og vi har brug for at få istandsat vores boligmasse og få gjort den mere energivenlig. Hvorfor kan finansministeren ikke forstå det?

Kl. 16:35

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:35

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror med al respekt ikke, der er noget med forståelsen. Jeg tror bare, vi er politisk uenige. Og det er jo sådan, at enhver form for statsstøtte har en effekt. Altså, hvis man giver folk nogle penge, så sker der et eller andet, uanset hvad man så giver dem penge til.

Jeg forstår bare ikke, at et liberalt parti som Venstre har en meget, meget rodfæstet holdning om, at det langt ud i fremtiden – jeg ved ikke, om det så er permanent – er meget, meget vigtigt at give statsstøtte til noget, der i sin essens er privat, f.eks. mit eget private ansvar for at vedligeholde min egen bolig. Altså, det har jeg råd til med den løn, jeg får som finansminister, og den regner jeg da med at holde fast i en tid endnu.

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Der er en, der får ordet her bagefter, og det er hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:36

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kunne godt tænke mig at vide forskellen på, at staten subsidierer, at helt almindelige mennesker kan få lidt hjælp i det daglige, og så at fagforeninger skal have statsstøtte. Men det kan finansministeren jo så komme med et godt svar på.

Finansministeren har i dag haft travlt med at sige, at det sejler totalt i blå blok, og finansministeren har lavet beregninger, der siger, at der er uenighed på 68 mia. kr. Så vil jeg gerne høre, hvordan finans-

ministeren mener man kan beskrive det, når uenigheden mellem regeringen og regeringens parlamentariske grundlag er 167 mia. kr. Hvad vil finansministeren kalde det?

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:37

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det vil jeg kalde for en fuldstændig åben og redelig uenighed. Og det er jo det, der er forskellen: Vi har en politisk-økonomisk debat i Danmark, hvor vi skal blive ved med at blive konfronteret med, at der er et alternativ, hvor fire borgerlige partier tilsammen vil præstere noget, der er bedre end det, vi har i øjeblikket, men vi kan ikke få skyggen af oplysning om, hvad det så går ud på, og hvordan det hænger sammen økonomisk. Vi kan ikke engang få fortegnet at vide. Det er da utilfredsstillende. Jeg skal åbent vedgå, at jeg holdt en relativt lang tale. Det er, fordi jeg går meget op i det her spørgsmål. Altså, det er jo ikke bare mig, det er også Dansk Folkepartis formand, det er også, har jeg hørt ved flere lejligheder, de to små borgerlige partier yderst til højre, der finder det utilfredsstillende, at Venstre ikke i højere grad vil tage et lederskab i blå blok og lægge en plan frem for, hvilken kurs man agter at følge, når det gælder den økonomiske politik. Det er ikke bare mig – det er der rigtig mange der efterlyser, og jeg tror, det pres vil være stigende frem mod et folketingsvalg.

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:38

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes, det er imponerende, at finansministeren mener, at 167 mia. kr. i uenighed er velkendt, men når der er en uenighed på 68 mia. kr. blandt de blå partier, som finansministeren siger, så er det helt himmelråbende. Nå, men det står vel nærmest fuldstændig for sig selv, at 100 mia. kr. ekstra i uenighed ikke rigtig betyder noget for finansministeren.

Men det kunne da så stadig væk være interessant at få svaret på, hvorfor finansministeren synes, der skal gives mere statsstøtte til fagforeningerne i Danmark.

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 16:38

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg ser jo ikke en skattelettelse på arbejde som statsstøtte, men det kan være, at vi er forskellige der. Jeg har forstået Venstre sådan – og det er da gjort gældende med pomp og pragt fra Venstres formand – at når det gælder skat, så er formål nummer 1, 2 og 3 for Venstre at få sænket skatten for almindelige danske lønmodtagere i bunden. Så kommer der så et forslag, som sænker skatten på arbejde i bunden for almindelige danske lønmodtagere – for 1,3 millioner almindelige danske lønmodtagere – og så siger Venstre nej. Det synes jeg da bare er bemærkelsesværdigt. Men jeg har det godt med min holdning. Venstre kan jo så forklare deres.

Kl. 16:39

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Så er det hr. Thomas Danielsen fra Venstre.

Kl. 16:39

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Regeringen har jo nedsat et landdistriktsministerium, men vi har endnu ikke set det første egentlige lovforslag for landdistrikterne. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge finansministeren, hvad den mest effektive medicin er ifølge regeringens politik for at sikre vækst og arbejdspladser i de danske landdistrikter.

Kl. 16:39

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 16:40

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Ja, det er et meget, meget stort spørgsmål, og jeg skal ikke gøre mig til ekspert; der har vi en meget kompetent minister for landdistrikterne – og også for byområderne jo i øvrigt. Jeg synes, det er helt, helt urimeligt og helt forkert at fremstille udviklingen sådan, at der ikke har været aktivitet på det område. Der har været meget høj aktivitet på det område.

Jeg tror, der er mange forskellige ting, der skal spille sammen, for at vores landdistrikter får en chance for vækst og udvikling – bl.a. jo god infrastruktur. Og der kan jeg personligt undre mig over, at man fra Venstres side har valgt at stille sig helt uden for den kæmpe investering, vi laver i jernbanen i Danmark i de her år – 27 mia. kr. – som binder hele Danmark, også vores landdistrikter, sammen. Det er så ikke noget, Venstre ønskede at være en del af, men jeg kan forsikre om, at det er noget, landdistriktsministeren sætter pris på.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 16:40

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Det siger lidt om regeringens ambitionsniveau, at man ikke kan fremhæve bare én ting i finanslovsforslaget, som virkelig ville være ambitiøst for at sikre vækst og arbejdspladser i de danske landdistrikter, til trods for at vi har en landdistriktsminister, som desværre ikke er kommet med sit første egentlige lovforslag for landdistrikterne endnu. Det eneste er en jernbane fra Aalborg til Aarhus til Odense og så til København, altså i Østjylland og så mellem de største byer, som kører over de danske landdistrikter. Det er det mest ambitiøse projekt for de danske landdistrikter. Det siger lidt om regeringens ambitionsniveau.

Venstre har i sit forslag bl.a. noget med nogle omkostningsvurderinger for udflytningsrelevante statslige arbejdspladser, altså noget, som kan spare huslejekroner og kan komme ud til nogle medarbejdere, som er mere loyale, og som har et lavere sygefravær, har en billigere husleje, og vi kan være med til at sikre flere ægtefællejob i de private virksomheder. Jeg kunne godt tænke mig at spørge til regeringens holdning til at sikre en mere aktiv udflytning af danske arbejdspladser, som vi jo faktisk havde stor succes med i VK-regeringens tid med SKAT, den digitale tinglysning, Sikkerhedsstyrelsen, miljøcentrene m.m., som regeringen desværre centraliserer i øjeblikket. Hvad vil regeringens holdning være til Venstres forslag?

Kl. 16:41

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:42

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det er ikke min opfattelse, at regeringen centraliserer. Der foretages løbende en vurdering af, hvor ting placeres mest rimeligt og omkostningseffektivt, også i forhold til regionalpolitiske hensyn.

Jeg vil gerne opholde mig ved den lange indledning, spørgeren kom med. Altså, at investere 27 mia. kr. i vores jernbanedrift i Danmark er ikke en »bare«-ting. Det kommer alle dele af landet til gode – alle dele af landet. Det betyder jo, at rejsetiderne fra alle dele af landet til de store byer bliver mindre og den anden vej rundt. Og det er jo ikke det eneste initiativ, når det gælder landdistrikterne. Der er løbende ført en meget, meget ambitiøs politik for at hjælpe landdistrikterne i deres vilkår, og jeg føler mig helt overbevist om, at min kollega i Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter meget, meget gerne stiller sig til rådighed for en længere og intensiv debat om lige præcis de initiativer.

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Så har jeg en sidste spørger på listen. Det er hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 16:42

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Da regeringen lancerede sit finanslovsudspil, glædede uddannelsesministeren sig over, at nu skulle kvaliteten hæves, og man afsatte 1,5 mia. kr. Men de penge gik jo direkte til SU og til flere optagne studerende. Kan finansministeren ikke prøve at fortælle os, hvordan man får mere kvalitet i uddannelsessystemet, når man ikke tilfører flere midler, sådan som regeringen nu har lagt op til?

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ministeren.

Kl. 16:43

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Altså, hvis der er noget, den her regering har fokuseret knivskarpt på de sidste 3 år, så er det da at gøre mere, når det gælder uddannelse i Danmark. Der er, som jeg gennemgik i min tale, samlet set bevilget 9 mia. kr. ekstra. På forslaget, der her er fremlagt, drejer det sig om 1,5 mia. kr. ekstra, som spørgeren rigtigt beskriver det, altså en fuld finansiering af det ekstra optag; der er gennemført en meget, meget omfattende reform af vores folkeskole, som Venstre heldigvis har været en del af; der er gennemført en reform af vores erhvervsskoler; der er gjort mere for voksen- og efteruddannelse – 1 mia. kr. ekstra, som er bevilget i en trepartsaftale.

Så uddannelse står helt i centrum i modsætning til det, der var tilfældet før regeringsskiftet.

Kl. 16:44

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Værsgo til hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 16:44

Esben Lunde Larsen (V):

Ministeren behøver jo ikke at polemisere over fortiden. Der er vel aldrig blevet brugt så mange midler som fra 2001 og frem til uddannelse og forskning, så der er vist ingen, der er i tvivl om, at den tidligere VK-regering også prioriterede uddannelse og forskning.

Men ministeren sagde jo noget centralt, nemlig at det var et fuldt finansieret optag. Men det, mit spørgsmål gik på, var, hvordan det hæver kvaliteten. For ministeren for uddannelse og forskning sagde jo ved finanslovsfremlæggelsen, at kvaliteten nu skulle hæves, og at der nu var afsat penge til det, men det er jo bare til en fuld finansie-

ring af optaget. Hvordan giver det mere kvalitet? Og finansministeren behøver ikke oplyse alle tallene om VEU-ordninger osv., for dem kender jeg udmærket godt. Jeg beder bare om at få at vide af finansministeren, hvordan det hæver kvaliteten, at man har lavet en fuld finansiering af optaget.

Kl. 16:44

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Finansministeren.

Kl. 16:44

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror da i meget høj grad, det bidrager til kvaliteten på de videregående uddannelser, at der faktisk er en fuld finansiering af det optag, man laver. Det er jo ikke nogen selvfølge. Men det er der. Det tror jeg i meget høj grad bidrager til kvaliteten. Derudover arbejder min kollega, forskningsministeren, jo med kvalitetsudvikling på de videregående uddannelser. Og jeg har ikke lyst til at polemisere mere end højst nødvendigt over fortiden. Jeg tror bare, at når det gælder uddannelse, så bliver man nødt til at gøre opmærksom på, at der er skruet *op* for udgiftstrykket med den her regering, og der har også været en større reformvilje, f.eks. når det gælder vores folkeskole.

Kl 16:45

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til finansministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2018.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 26.08.2014).

Sammen med dette punkt foretages:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om ændring af lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansårene 2014-2017. (Konsekvenser af Aftaler om Vækstpakke 2014 m.v.).

Af finansministeren (Bjarne Corydon). (Fremsættelse 26.08.2014).

Kl. 16:45

Forhandling

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Er der nogen, der ønsker ordet? Det gør hr. Frank Aaen fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 16:46

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare kort sige, at det første om udgiftslofter er vi lodret imod. Det var vi ved tidligere behandlinger, og det er vi stadig væk. Vi synes, at det er alt for stramme grænser, og så flere år ud i fremtiden, der bliver lagt på de offentlige udgifter. Hvad angår det forslag, der er en del af PSO-aftalen, så står vi selvfølgelig ved PSO-aftalen, den er vi med i, men vi har en stribe spørgsmål, som vi oversender til ministeren.

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Er der flere, der ønsker ordet? Vil ministeren have ordet? Ja, det vil han. Værsgo.

Kl. 16:47

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg har skrevet tak til ordførerne for deres indlæg. Jeg ved ikke helt, om det giver mening (*Munterhed*), men selv uden indlæg, kan man jo godt glæde sig over, at det her Folketing langt hen ad vejen er enig om, at man fører en ansvarlig økonomisk politik, at man styrker tilliden til dansk økonomi, ved at man sikrer, at der faktisk er faste rammer om vores udgiftsstyring i Danmark.

Baggrunden for det er jo det forslag, som der er fremsat, til fastsættelse for udgiftslofter for 2018. Det er lagt frem nu, det behandles af Folketinget. Baggrunden er jo helt enkelt, at det i en længere årrække har været svært for skiftende regeringer at styre væksten i de offentlige udgifter. Derfor var det også et stort flertal, der stod bag, at vi for første gang fastsatte udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for perioden 2014-2017 for godt et år siden, og med fastsættelsen af konkrete udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for 2018 fortsætter vi jo realiseringen af budgetlovens målsætninger om en ansvarlig og troværdig økonomisk politik.

Derudover er der så også fremsat forslag til lov om ændring af de gældende lofter for 2015-2017, og baggrunden for det er jo, at vi inden sommerferien har indgået en række aftaler om en vækstpakke for 2014. Med aftalen gennemføres over 100 konkrete initiativer, som reducerer omkostningerne for erhvervslivet. Det øger produktiviteten, og det bidrager til velstanden i Danmark. Aftalen indeholder bl.a. en række væsentlige lempelser af virksomhedernes energiomkostninger, og det er i form af PSO-lempelser og tilbagerulning af forsyningssikkerhedsafgiften.

Budgetloven skal jo understøtte, at de offentlige udgifter udvikler sig i overensstemmelse med de finanspolitiske målsætninger med prioriteringerne i de mellemfristede økonomiske planer, og udgiftslofterne for stat, kommuner og regioner skal understøtte opfyldelsen af de overordnede økonomiske målsætninger. Derfor skal de lofter, vi opererer med, være afstemt med det centrale mål om strukturel balance på den offentlige saldo i 2020, og samtidig skal lofterne bygge på en økonomisk fremskrivning, der alene indregner de reformer m.v., der er politisk flertal for.

Med lovforslaget om fastsættelse af udgiftslofter for 2018 fastsættes udgiftslofterne for det nye fjerde år, der er i overensstemmelse med den seneste mellemfristede fremskrivning i august 2014, og hvor der kun er indregnet politiske aftaler, der er flertal for i Folketinget, herunder jo så også aftalerne om vækstpakke 2014 og også det forlig, der blev indgået om en beskæftigelsesreform. Så ved større reformer, større ændringer på indtægtssiden, kan det være nødvendigt at ændre de gældende udgiftslofter, sådan at lofterne fortsat afspejler de politiske prioriteringer, der er foretaget, og understøtter opfyldelsen af de fastsatte finanspolitiske målsætninger.

Med lovforslaget om en ændring af de gældende udgiftslofter fastsættes der derfor udgiftslofter, der tager højde for de politiske aftaler om vækstpakke 2014, herunder de væsentligste omlægninger på indtægtssiden, der følger af lempelser af PSO og tilbagerulning af forsyningssikkerhedsafgiften.

Jeg skal gøre Folketinget opmærksom på, at lovforslagene er sendt i høring samtidig med fremsættelsen med frist ultimo september. Høringssvarene vil blive fremsendt til Finansudvalget umiddelbart efter, og derfor vil de kunne ligge til grund for førstebehandlingen af lovforslagene i forbindelse med genfremsættelsen. Jeg er naturligvis klar til efterfølgende under udvalgsbehandlingen at besvare de forskellige spørgsmål.

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til finansministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:51

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er der ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 7. oktober 2014, kl. 12 00

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:52).